

Зөлфиә Ханнанова

МИН–
БАШКОРТ,
тип таньшыгыз...

Шиғырҙар, поэма

КИТАП
ӨФӨ • 2018

УДК 821.512.141-1
ББК 84 (2 Рос = Баш)-5
Х24

Ханнанова, З. М.

Х24 Мин — башкорт, тип танышығыз... :
шиғырзар, поэма / Зөлфиә Ханнанова. —
Өфө : Китап, 2018. — 224 бит.

ISBN 978-5-295-06836-2

Башкортостандың атказанған мәзәниәт хезмәткәре, Шәйехзада Бабич исемендәге дәүләт йәштәр премияһы лауреаты Зөлфиә Ханнанованың нескә күңел донъяһынан урғылған шиғырзарға эскерһезлек, ихласлыҡ һәм саф күңеллек, шулай ук романтик йүнәләш хас. Уның шиғриәте кеше һәм халкыбыз язмышындағы катмарлы каршылыҡтар тураһында уйландыра, яҡшылыҡка, матурлыҡка, юғарылыҡка әйзәй, күңелдәребезгә аҡ нур бөркә, йәм өстәй.

УДК 821.512.141-1
ББК 84 (2 Рос=Баш)-5

ТП–039/18

ISBN 978-5-295-06836-2

© Ханнанова З. М., 2018
© Бикбаев Р. Т., баш һүз, 2018
© БР-зың Зәйнәб Бишева ис.
Башкортостан «Китап»
нәшриәте ДУП-ы,
бизәләш, 2018

Нур бөркөүсө һүзәр

Зөлфиә Ханнанова бөгөн халык-ара майзандарза ла һынатмачлык һәләтле шағирәбез. Уны студент сағында ук язған шиғырзарынан беләм һәм ижади үсешенә һәр сак кыуанам. Мәктәптә укытканда ла, район һәм кала кимәлендә яуаплы эштәр башкарғанында ла уның өсөн шиғриәт иң изгеһе, ул ижад тип янып йәшәй, һүзәрзә бик белеп, талапсан куллана.

Өфөнәң иң боронго һәм иң затлы мәзәни үзәктәренәң берәһе булған Башкорт дәүләт опера һәм балет театрында үткән «Йөрәк һүзә» исемле шиғри бәйгенең йомғаклау кисәһе рухи тормошобоззағы иң иңтәлекле вакиғаларзың берәһе булып хәтерзә калды. Ярыштың төп бүләген хаклы рәүештә шағирә Зөлфиә Ханнанова менән уның кызы Гүзәлденә яулауы тураһындағы жүри карарын халык дәррәү алкыштар менән каршыланы.

Хәзәрге башкорт әзәбиәтендә шағирәләр һәм әзибәләр ижады һүз сәнғәте үсешендә йылдан-йыл нығырак асыла бара. Милләттәрзәң бөгөнгө рухи булмышында катын-кыз һүзәненәң бәсә юғары, уртақ казаныштарға индергән өләшә зур.

Ошондай қазаныштар юғарылығынан байқағанда Зөлфиә Ханнанованың шиғриәте иң мактаулы баһаларға лайық. Шағирәнең «Мин — башкорт, тип танышығыз...» тигән кульязмаһын ентекләп укып сыққандан һуң, быға тиклем басылған китаптарынан алған тәҗсәраттарым күпкә киңәйзе.

Кульязма «Бисмилләһир-рахмәнир-рахим» тигән һүззәр менән башланып китә һәм авторзың бәләкәй тыуған еренә бағышлап язған шиғырзары артабан яйлап оло Ватаныбыз — Башкортостан язмышына барып тоташа. Мосолман фәлсәфәһе менән кушылғас, рухи хазиһаларзың мәғәнәһе артқан, яңыса караштар, тәғлимәттәр тыузырыусы қағизәләр, эзмә-эзлекле ышаныштар менән нығытылған. Зөлфиә Ханнанованың «Шуғалыр за ерзән көс-дәрт алып, күктән илһам менән йәшәйем» тигән һүззәре уның ижадының һиндәй көстәр менән бәйләнештә үсәуен күрһәтә: тыуған ерзән көс-дәрт алмаһаң, күктән килгән илһам менән генә әллә һи эш қыйрата алмашһың. «Китәм тиһең» тигән шиғыр:

*Китәм тиһең, кит һуң әйзә,
Сит-ят ерзәр қызыктырғас,
Алтын таузар қалкып торғас,
Көмөш һыузар ағып торғас, —*

тип башлана ла бына һиндәй юлдар менән тамамлана:

*Һиңә миңә замандаштар
Бәхет эзләй башка остан?*

*Мең төҫтәрзә балкый Себер,
Кан төкөрә Башкортостан!*

Шиғыр 1990 йылда язылған. Ул сактарза ситкә китеп эшләүзәре бөгөнгө кимәлдә түгел ине әле, тотош ил бәләһенә әйләнмәгәйне. «Өфө етә барыһына ла» тигән шиғырын Ханнанова:

*Килгән бере сат йәбешә,
Береһе лә кире китмәй!
Илем, тиен йәнен атқан,
Ятак тапмай башы катқан
Бер башкортка урын етмәй... —*

тигән бик киҫкен һүззәр менән бөтөрөп куя. Икенсе бер әсәрәндә «Баш калаға бик күп баштар һыйған, шағир башы ғына һыймаған» ти ул. «Утайзар халкымды, утайзар» тигән һүззәрзә лә тыныс кына укып булмай. «Өфө миңә еңел бирелмәне» тигәне лә милләттәштәрәбеззәң фәһемле язмышы хақында һөйләй.

Зөлфиә Ханнановаға «Беззәң ғайлә мең һынаузар үтеп, икәү бергә корған нығытма» тип әйтер алдынан һөйгәнең менән күп ауырлыктарзы бергә еңергә кәрәк. «Парадокс» исемле һигез юлык «Без тыуғанбыз бер-беребеззә бәхетле итер өсөн» тигән һүззәрзә «Без тыуғанбыз бер-беребеззә бәхетһез итер өсөн» тип кабатлар алдынан әзәм балаһы ниндәй тетрәнеүзәр һәм юғалтыузар үтергә тейеш?! Бындай һораузарзы биреүе еңел түгел, ә үз язмышында үткәрәү өсөн ни тиклем рух ныклығы кәрәк. Быларзы кисереүсе шәхес якшы белә: шағир

йөрәге тере сакта тынғы күрмәйәсәк. Шағир язмышы кушыуы буйынса ул: «Юғалттым!» — тиеп, берсә көйзә йәнем, «Таптым!» — тиеп, «берсә һөйөндә» тип йәшәйәсәк. Әгәр шиғыр, «Хат көтмәйем һинән, ант көтмәйем», тип башланып, «Хафаланма! Юк, юк, яфаланма! Үртәлер зә тымыр был йөрәк, Кайзан ғына һиңә хаттар яззым?! Йүләрмен дә инде бигерәк!..» тигән һүззәр менән бөтә икән, был бер мәлдәге рухи халәт кенә түгел, шағирәнең бөтә ғүмере шундай өзгөләнеүзәрзән, юғалтыузарзан һәм табыштарзан тора. Ләкин юғалтыузар күберәк...

Шиғырға «Виртуаль һөйөү» тигән һүззәр килеп инһә, элегерәк сәйер булып ине. Ә хәзәр «Исемендә юйып булмай йөрәк тигән компьютерзан» тип әйтеү зә тәбиғи ишетелә. «Табанынан кан ағызып кайткан» ете кыззың Өфөнөң үзәгендә һәйкәл булып терелеүе шағирәнең «Төнгөлөккә тышамағыз, зинһар, башкорт аттарын» тип өзгөләнеүзәрән көсәйтеп ебәрә. «Атакайым тышта карзар көрәй...» исемле шиғырында Зөлфиә Ханнанова кәзерле кешеһе тураһында «Моңһоулана бара караштары, һүлпәнәйә бара көрәге» ти, сөнки «Бер көн килеп беззең йорт һуқмағын кем тазартыр икән, кем көрәр?» Шағирәгә быларзы ла кисерәһе бар. Әсәһе хақындағы шиғырзарының береһе: «Инәйемдә төштә күрзем: сәскәйзәре — ақ кылған. Тағы бер аз кайтмай торһам, языр төслә ақылдан», — тип башлана. Уның һуңғы юлдары ошолой:

*Бала сактан хәтеремә
Һеңдерзем был йоланы:*

*Инәй өйзә иламаны,
Тауға китеп иланы.*

*Быт тиклем гә холок-фигелем
Үзенә окшар икән,
Мин гә тауға сығып китһәм,
Күңелем бушар микән?!
Күңелем бушар микән...*

Әсәһенен ақыллы кәңәштәре хақында шиғырзарза кабат-кабат әйтелә. Иң ауыр сактарында кеше тыуған яғында калған ағайзарын, апайзарын, еңгәләрен һағынып хәтерләй. «Атайымдың йәне кайза икән? Кайындарға бағам, шыршыларға. Атай йәнен эзләп китер инем, яуап тапһам әгәр ошоларға» тигән болокһоузарға «Юк, бурандар мине куркытмайзар (Асык маңлайыма ел казала!..)» тигән каршылыктар өстәлә. Кешенен тыуған як сәскәләренә һәм башка матурлыктарына һокланыуын күреп өйрәнгәс, «Миңә фәзиз ак карым» тигән һүззәр сәйерерәк ишетелергә лә мөмкин. Кыштың төрлө сактарын, далалағы күз аскыһыз бурандарзы ла күп күргәнем булды, ләкин «Китер юлды йәшерәм тип, тышта буран өйөрөлә» тигән күренеште Зөлфиә Ханнанованың шиғырында ғына укыным. Дала бурандарының косағында үскән кешенен янында ғына булғанды нисек күрелмәгән? Зөлфиәнен бер шиғыры «Афинәйзәр маршы» тип атала. Быға каршы киләсәктәр, афинәйзәр марш атлап йөрөр йәштә түгел, тип әйтәсәктәр. Ләкин шул афинәйзәрзәң физакәр эштәре беззе маршка әзерләгәндәй

уяулык сафтарына нығырак бақтыра түгелме һуң?

Шифриәттең үз канундары. Хакикәтте шағир үзенсә раслай. «Әзәм үә һауа» тигән шифырында «Маймылдарзан кеше яралмаған!» тигән һүзәрзе Зөлфиә Ханнанова өндәү билдәһе менән яза. Тимәк, уның был раслауы бик принципаль рәүештә әйтелә. «Һәр беребеззә Әзәм каны аға, һөйөү уты дәрләй һауаның», — ти шағирә. Әзәм балаһы тигән һүз бик борондан телебеззә һақланып калған. Туған халкы менән айырылғыһыз бәйләнештә генә әзәм балалары кеше дәрәжәһендә каласақ, Урал батырҙың «Якшылык булһын атығыз, кеше булһын затығыз» тигән аманатына улар тоғролок һақлаһысақ. Ошо еребеззә йәннәт итер өсөн Әзәм менән һауа йәннәттән кыуылған. «Хәзәр минең күлдәккенәм түгел, йәнкәйзәрәм һығып алмалы» тигән хәлдәрзә лә әзәм балалары кешелек сифаттарын, кешелек булмышын юғалтмаһсақ тейеш.

Зөлфиә Ханнанованың шифриәте кеше һәм халкыбыз язмышындағы катмарлы каршылыктар тураһында уйландыра. Иң мөһиме — уның һүзе якшылыкка, матурлыкка, юғарылыкка әйзәй, күңелдәребезгә ақ нур бөркә, йәм өстәй. «Был донъяла азаштым мин бары йыр эзләп кенә», — ти шағирә. Азашһалар за йыр эзләп, моң эзләп кенә азашһындар ине был катмарлы донъяла кешеләр. Ихлас йыр барыбер тура юлға сығара.

*Рауил Бикбаев,
Башкортостандың халык шағиры*

*Доға кылам: «Илем! – тип, –
Минең берзән-берем!» – тип.
Ерем, телем, динем, тип,
Ерем,
Телем,
Динем, тип!*

Бисмилләһир-рахмәнир-рахим

**Мин – башкорт,
тип танышығыз...**

Яндырылған ауылдарзың көлдәре без,
Шул көлдәрзең калкып сыккан гөлдәре без.
Ни үкенес: кыска булды көндәребез —
Яндырылған ауылдарзың көлдәре без...

Яндырылған ауылдарзың күмере без,
Һеззең хәйер-доғаларға тилмерәбез.
Ил-ер өсөн физа булды гүмеребез —
Яндырылған ауылдарзың күмере без...

Яндырылған ауылдарзың төтөнө без.
Онотмағыз беззе, зинһар, үтенәбез!
Илгә хакһыз каныккандың хөкөмө без —
Яндырылған ауылдарзың төтөнө без...

Яндырылған ауылдарзың ялкыны без.
Оноторға беззе шулай хаклымы һез?
Танымайбыз, ысын башкорт халкымы һез?!
Яндырылған ауылдарзың ялкыны без...

Яндырылған ауылдарзың йәндәре без.
Сабыйзар ға шәһит китте, йәлләмәгеҙ!
Хәйер, йәлләй беләме ни йәндәрегеҙ
(Һез бит хәзер ғәфләт баҫқан
хәлдәһеһеҙ...)?

Яндырылған ауылдарзың һағышы без —
Йәнебеззе көлдән эзләп табышығыҙ!
Безең алда таза булһын һағышығыҙ:
«Без бөтмәһек!
Мин — башкорт!» — тип танышығыҙ!

Йәрем, мине ситкә алып китмә!

Көнләшәм мин ауылыма ҡайтһам
Тәндәк буйындағы еректән.
Ағастың бит ағасына тиклем
Тыуған ергә һығыраҡ ереккән.

Мин дә бында һығыраҡ кәрәкмендер,
Ана, хатта юлдың саңы ла:
«Бик һағындым һине!» — тигән кеүек,
Биттәремә килеп һарыла.

Йәрем, мине ситкә алып китмә,
Алтын һарай һалма ҡом таштан,
Минең бөтә йәшәү тамырҙарым
Тыуған ергә барып тоташҡан!

Дыуан, тиһәм...

Дыуан, Дыуан, тиһәм,
Тыуған якка
Кыуан елдәр мине
Кыуалай.
Сит яктарза бәғерзәрем катты,
Картайыуы еткән
Йыуалай.

Дыуан, Дыуан, тиһәм,
Йәндәрәмә
Әллә кайҙан килә
Еңеллек.
Илкәйемә кайтһам, бер ус йыуа
Йыйып алыр инем
Иң элек.

Дыуан, Дыуан, тимен,
Был донъяға
Килә кабат бында
Тыуаһы.
Минең өсөн иң-иң тәмле ризык —
Тыуған яктың әсе
Йыуаһы.

* * *

Һаумы әле, һаумы, Иҫке Хәлил*!
Кайтып киләм хәлең белергә.
Хәл өҫтөндә ята атакайым,
Тыуған йортка нисек инергә?!
Без үскәндә гөрләп торған урам,
Ни арала шулай картайзың?!
Иҫтән язып йығылырға тора
Кәртә-қуралары атайзың.
Яңғыратыр ине бар ауылды
Атакайым элек йыр йырап.
Күңелемә шомло уйзар һалып,
Асылғанда капка шығырзап,
Тыуған йорттоң моңһоу тәзрәләре
Карамаһын ине ятһырап,
Сит ерзәргә китеп солтан булғас,
Үз илемдә үзем ят һымак!
Кисерегез мине, ауылдаштар,
Хакығыз бар йәнде үртәргә.
«Атайымдың хәле нисек?» — тиһәм,
Ыңғырашып куя күтәрмә...
Кисерегез мине, былай за бит,
Намыҫ ғазабында йән тулай!
Һинең хәлең нисек, Иҫке Хәлил,
Атайзың да хәле тап шулай...

* Иҫке Хәлил — Дыуан районындағы ауыл.

Ауылымда мәсет төзөлә

Матур инде быйыл көзә лә —
Ауылымда мәсет төзөлә!
Бисмиллалы ошо төзөлөш
Алып килер бик күп үзгәреш.

Тыйнакланыр кыззар, егеттәр,
Хәрәм ризык һатмаç кибеттәр.
Имен үтһен, тиеп, кыш-йәйзәр,
Намазлығын йәйер инәйзәр.

Бәрәкәтле булыр табындар,
Һәр бер йортта корбан салырзар.
Никах менән үтер бар туйзар,
Бик өлөшлө булыр сабийзар.

Мәсет төзөй беззә ир-аттар...
Һокланырзар уға кунактар.
Моңло азан таңда уятыр —
Ауылыма шулай кот кайтыр!

2007

Яр өстөндә тал ине

Ун һигеззә булдым микән,
Күңелем — иләф-миләф.
Әй буйзарына килгәйнек,
Торналар кайткан, тигәс.

Бөгөнгөләй хәтеремдә:
Яр өстөндә тал ине.
Кемдер берәү: «Китмә!» — тигәс,
Һүҙһез генә кал ине...

Тик бит минең йүләр сағым:
Бер илайым, бер көләм.
«Кал!» — тиһә лә, китеп барзым
Торналар тубы менән.

Их, торналар, ниңә шул сак
Яһанығыз өсмөйөш?!
Сит яктарҙа әйтте бер кыз:
«Һинең йәр миңә тейеш!»

Шау яра булды күңелем,
Үкенескә калмаһын:
«Торайык, торайык!» — тиһәләр зә,
Йүнләп тора алманым,
Хәсрәт йөкмәп кайттым кире —
Кайза ағас тал тигән?
Бер кем дә юк: «Һөйәм!» — тигән,
Бер кем дә юк: «Кал!» — тигән...

Ҡарыбикә*

Ҡарыбикә буйы Ҡары сәскә,
Сит-ситтәре тоташ әрәмә.
Ҡар(ы)бикәгә китеп оҙақлаһам,
Әсәкәйем, мине әрләмә.
Мин төшөндөм күптән: ниңә әсәй,
Сықтыниһәм өйзән, кызғана?
Үземдә лә хәзер үсеп килә
Ҡарыбикә генә кыз бала.
Мин дә уны, фәзиз кызғынамды,
Искән елдән хатта көнләйем!
...Ҡар(ы)бикәне әгәр күрмәй китһәм,
Үкенесле булыр был йәйем.
Оҙақлаһам, әсәй, үпкәләмә,
Бөтөрөрмөн, ҡайтҡас, өй эшен,
Йөрәгемдә алып китәйемсе
Тыуған яктың кескәй мөйөшөн.

* * *

Инәйемде төштә күрҙем:
Сәскәйзәре — аҡ кылған.
Тағы бер аз ҡайтмай торһам,
Языр төслә аҡылдан.

* *Ҡарыбикә* — Иске Хәлил ауылы эргәһендәге яланлыҡ.

Касан ғына инәйебез
Йәш ине, матур ине.
Кара таң менән торор за
Һуң ғына ятыр ине.

Ул бер вақыт ултырманы
Кул қаушырып, эш тапмай.
Өйзә үлем түшәгенә
Йығылған ине атай.

Етем итмәс өсөн беззе,
Ул бит иртә картайзы.
Үз һаулығын юйзы, әммә
Һаклап калды атайзы.

Карайтырға сал сәстәрен
Низәр генә бирәйем?!
Мазартауза үлән йолкоп
Илағайны инәйем.

Кайындарға систе серен,
Кешегә һөйләмәне.
Мин дә кыйын сактарымда
Урманға киләм әле.

Бала сактан хәтеремә
Һеңдерзем был йоланы:
Инәй өйзә иламаны,
Тауға китеп иланы.

Быт тиклем дә холок-фигелем
Үзенә окшар икән,
Мин дә тауға сығып китһәм,
Күңелем бушар микән?!
Күңелем бушар микән...

* * *

Ошо һүззе өзөлөп юкһыныуым:
Әйләнәм дә йәнә кабатлайым,
Әсәкәйем, бары тик һин генә
Өндәшкәнһең икән: «Балакайым!»

Ошо һүззе өзөлөп һағынғанда
Нарыклайзар мине төрлөсә:
Апайзарым миңә: «Туғаным!» — ти,
Кәйнәм: «Килен!», ирем: «Әй, бисә!»

Һинһез генә, әсәй, көзгә индем,
Балаңдарзы тирзем: эй, әсе!
Яңылыштан ғына кемдер берәү:
«Балакайым!» — тиеп әйтһәсе...

...Мин ул һүззе хәзер төштә күрәм,
Ә өнөмдә өзөлөп кабатлайым,
Тап һинеңсә мин улыма әйтәм,
Кыззарыма әйтәм: «Балакайым!»

03.07.08

Атакайым тышта карзар көрәй...*

Атакайым тышта карзар көрәй,
Ауыр һелтәп еңел көрәген.
Йыш-йыш туктап юлға карап ала —
Кемдәрзелер көтә, күрәһең.

Көтәлер шул, ә бит был һукмактан
Без, биш бала, сығып киткәнбез.
Көткәненде белеп, яңдарыңа
Кайтып төшһә икән бөтәбез.

Кунак кына булып кайтыузарзы,
Ах, һизәлер атай йөрәге:
Моңһоулана бара караштары,
Һүлпәнәйә бара көрәге.

Барыбыз за ерзә кунак кына —
Узмаҫ, тимә, узыр гүмерзәр.
Бер көн килеп беззең йорт һукмағын
Кем тазартыр икән, кем көрәр?

Тыуған тупрак безгә рәһнейер әле,
Тыуған ауыл һаклы үпкәләр.
Бәһлеүәндәй ике ағайым бар,
Хур кызындай ике апайым бар,
Барыбыз за һиңә ситтәләр?

* Азамат Тимеров көйө.

Ә атайым тышта қарзар көрәй,
Ғақланмай за қышқы Һалкындан.
Күззәренән йәштәр тамды микән —
Бнйы һақалында боз тунған.

1990

Ауылым ағайзары

Ағайзарым көтөп торған һымақ,
Ауылыма қайтһам гел шулай:
Береһе миңә бәшмәк йыйып куя,
Гармун тартып береһе қаршылай.

Зөфәр ағай, Илдар ағайымдың
Дуҫ-иштәре ошо ир-аттар,
Ағайзарым қаршы ала (а)лмағас,
Һеззең яққа атлай аяқтар...

Рим ағайым, ана Рәсүл ағай,
Илгизәр һәм Сәғит ағайзар
Қайтқаныма әллә қыуаналар,
Әллә миңә йәлләп қарайзар?!

Ағайзарым — гүрзә. Һәр береһе
Типһә әгәр тимер өзәрзәй,
Һәр береһе һеңделәре өсөн
Йөрәктәрен өзөп бирерзәй...

Зыяратка барып доға жылам,
Корбан салам, үтәп йолаһын,
Шулай иртә китеп барырзар, тип,
Ағайзарзы кем һуң уйлаһын?!

Тереләре —
Туған булмаһа ла —
Кайтканымда кая индәрен
(Ғәфү итерһегез, был йырымда
Исләмәһәм әгәр кемдәрен)!

Ағайзарым төсә итеп микән,
Үззәренсә улар ярата:
Мин кайта, тип, балык кармаклайзар,
Бал-каймағын тейәп оҙата...

Ринат ағай, мәтрүшкәләр тотоп,
Озатырға килә йүгереп!
Рәхмәт һезгә!
Ағайзарым һымак,
Торғанығыз өсөн үз күреп...

декабрь, 2015

Еңгәләргә мәзһиә

Ирендәре — сейә, кызыл сейә,
Кашкайзары — кара дуғалыр,
Еңгәләрем йәтеш, инде йәтеш!
Ағайзарым һәйбәт, шуғалыр.

Бик озақка әгәр айырылып
Китеп барһам ауыл яғынан,
Ағайзарзы түгел, иң беренсе,
Еңгәләрем, һеззе һағынам!

Ағайзарзан яқын еңгәләрем.
Әйтеп кара шунан: сит бауыр!
Һәйбәт ағай булыу бер ни тормай,
Һәйбәт еңгә булыу бик ауыр...

Еңгәләрем йәтеш: сая караш,
Йәнде ылықтырыр буй-һындар.
Ағайзарға зур мәртәбә өстәп,
Еңгәләрем иҫән булһындар!

Рауилә еңгәм иҫтәлегенә

Олтаузың итәгендә
Еләк котороп уңған.
Йыр һуза еңгә эргәлә,
Күнәге күптән тулған.

Мин — хыялый, хәбәр тирәм,
Күз кызмай артығына.
Еңгәләрзең акылы күп,
Минекә — ярты ғына.

Мин — хыялый шаян кызсыҡ,
Аңланым тик һуңынан:

Иң шаталак еңгәйемдең
Эсе тулы ут булған.

Яман сир йыкты еңгәне,
Дауаһын табалманы.
Киткән сакта ауызына
Еләк тә кабалманы.

Олотауза еләк уңған,
Яңғыз нисек тирәйем?!
Мәзәк һөйләп көлдөрөргә
Юк шул инде еңгәйем.

Шау еләкле тау битләүе
Еңгәмдән калған бүләк.
Күнәгем дә тулы хәзер,
Акылым да түңәрәк.

Инде үзем еңгә булып,
Ауылдан киттем йырак,
Сит яктарза әллә ниңә
Йәйзәр зә кырысырак.

Тау битендә еләк тирәм
(Күнәгем күптән тулған!),
Бусығып илар урында,
Кыскырып көлгән булам...

ЯҢҒЫЗ КАТЫН

Бер кайзан да ярзам көтмәй,
Бер кемгә лә карамай,
Яңғыз катын бесән саба,
Эше ерле ырамай.

Бакуй булып арттарынан
Эйәреп бара кайғыһы.
Көлөп үтә кайһы берәү,
Йәлләп үтә кайһыһы.

Тән арыуы баһа микән
Һағышының һарыһын,
Хатта көлөп үтһәләр зә,
Ғәфү итә барыһын.

Ә бит уға ниндәй исем,
Ниндәй дан тағылмаған!
Яңғыз катын бесән саба —
Салғыһы янылмаған!

Атай йорто

Тыуған йортто һатып ебәрзәләр,
Түләп алып һаҡтар тапманым.
Кыйып үтә алмай торам бөгөн
Ауылымдың баһыу капкаһын.
Хыял корам үзем: байырмын да
Мин булырмын бер мәл аҡсалы.

Атай һалған йортто кайтарырмын,
Инәкәйем баккан баксаны.
Кайтарырмын бер мәл. Касан да бер
(Оло минең шуға өмөтөм)!
Ошо йортоз, гүйә, донъям китек,
Ошо йортоз, гүйә, мин йәтим.
Ул йорт миңә атай һымак ине,
Ул йорт ине минең инәйем.
Ауылдаштар, кайһығызға ғына
Кайттым, тиеп, шақып инәйем?!
Тыуған йорт — ул кемгә һатылһа ла,
Йөрәгемдә минең каласак,
«Китмә!» — тиеп баһыу капкаһында
Үкһеп илап калды бала сак.
«Китмә!» — тине алсак ауылдаштар,
Һүззе йыкмай алға атланым.
Тәһрәләргә бактым, ләкин унда
Инәйемдең күзен тапманым...
Ауылымдың иһке генә өйө
Минең өсөн ул бит кот ине,
Атайымдан калған йорт ине ул,
Инәйемдән калған йорт ине...

декабрь, 2016

Мәзинә-гөлкәйем

«Кульәулығым икәү ине,
Береһе һыузарға акты...» —
Ошо йыр гел хәтерләтте
Бәхетле бала сакты.

Бәләкәйзән ошо йырзы
Отоп алдым тиз генә:
Ғеңдем, тиеп һөйөп торған
Апайым бит — Мәзинә.
Бер туған ғына апайым,
Түгел бит ул ят бауыр,
Күңелдәре сикһез якты,
Язмышы сикһез ауыр...
Өһһөз генә күтәрзе ул
Төшкәнде иңдәрәнә.
«Мәзинә-гөлкәйем», — тиеп,
Янманы кемдәр генә!
Миңә лә был йыр кәзерле —
Апайымдан иштәлек.
Ғағыныузан ғына ғүмер
Китһә икән өштәлеп!
Кырыс йөзлә был донъяла,
Апайым киткәс, һыуык,
Иртә таңдан шылтыратып,
Хәлемде һораусы юк,
Ашығып хәбәр һөйләүсе
Бер әрләп, бер көлдөрөп...
Кинәт кенә китеп барзың
Барыһын үкендереп.
Кескәй генә һағышты ла
Нисектер һизә инең,
Күңелемде йыуатырлык
Ғүззәрең тезә инең.
Барса туған, нәсел-затты
Йәшәнең һин үз күреп,

Хәл белергә һәр беренә
Барыр инең йүгереп.
Дәфтәрендә һәр беребезгә
Йырзаның әзер ине,
Һөйләгәнең — изге доға,
Күргәнең — йәбер ине...
Мәзинә апай, гөлкәйем,
Йырың тағы илатты,
Апайзарым икәү ине,
Апайзарым икәү ине!
Береһе гүрзәргә ятты...

19.01.17

Рәфисә апайыма

Ни арала, апай, биш баланан
Ике бөртөк кенә калғанбыз,
Иремәс тә кеүек һис қасан да
Күңелемә куша туңған боз.
Тыуған өйгә (ул һатылды инде!)
Эркелешеп қайтмас бишебез.
Киткәндәргә доға озатыусы
Ике генә бөртөк кеше без.
Озонорак булһын һинең гүмер,
Иртә китмәһәмсе мин үзем,
Был донъяла, ай-һай, қыйындыр ул
Тороп қалызары бер үзең...
Әсәйем дә, атайым да һин бит,
Апайым һәм ике ағайым —

Барыһын да һинең йөззә күрәм,
Кайза әле усаҡ яғайым!
Сақырайым сәйгә.
Икәүләшеп без исләрбез күмәк сактарзы,
Йылы һүзең, йылы караштарың
Күңелдәге боззо ақтарзы.
Килсе, апай! Йасин бағышлайыҡ,
Киткәндәрзең рухын шат кылып,
Раббыбыззың киң көзрәте менән
Кәберзәрзе нурлар яқтылык.
Килсе, апай, юкһа юғалтыузар
Йөрәгемде өтә, куз кеүек,
Биш баланан икәү генә қалдык:
Беребез әсәй, беребез кыз кеүек.
Биш баланан икәү генә қалдык,
Имен-аман, апай, торайыҡ,
Бер-беребезгә терәк булайыҡ без,
Бер-беребезгә кәрәк булайыҡ!

19.01.17

Дыуан бульвары

Автобустар үтә бер-бер артлы,
Троллейбустар үтә тағылып,
Баһып торам Дыуан бульварында
Тыуған еркәйемде һағынып.
Аңдайым да, был алдану ғына,
Был атама ғына ни бары:
Юк йомошто бар итәм дә киләм,
Ғәзиз миңә Дыуан бульвары!

Бары языу ғына булһа ла бит,
Ул бит минең, минең Дыуаным!
Тыуған якка кайтып килгән кеүек,
Баҫып торған булам кыуанып.
Тыуған як, тип, ауыз асыу кайза!
Өйзә көтә мине катыйым.
«Дыуан» кибетенән* күстәнәскә
Берәй нәмә алып кайтайым!

4.04.2017

Ак намазлык халкым түшәнен!

Минең халкым, ак биләүгә төрөп,
Каршы ала тыуған бәпесте.
Күңелдәре якты булған өсөн
Ярата ул шулай ак төстө!

Минең халкым, йола, әзәп һахлап,
Ак мендәргә килен төшөрә,
Сәфәр сығыр булһа, ак юл теләй,
Ап-ак һөттән ризык бешерә.

Минең илем — әүлиәләр иле!
Фатихалы был ер шуғалыр:
«Аллаһ!» — тиеп улар зекер әйткән,
«Халкым!» — тиеп кылған доғалар!

* «Дыуан» кибете — Өфө калаһында урынлашкан сауза комплексы.

Әүлиәләр — Хозай бәндәләре:
Ғинең атай, минең олатай.
Сабыйзарға кара: нисек улар
Доғаларзы ихлас кабатлай!

Әүлиәлек беззең қанда бит ул!
Ақ намазлық халкым түшәһен!
Ақһакалы булып ошо ерзең,
Ағинәйе булып йәшәһен!

2013

Башкортостан

Башкортостан!
Ғиндә йыр һәм илһам,
Ғиндә иман, һиндә зур ақыл!
Тик бер үзең шулай ихласчың һин,
Тик бер үзең шундай кунаксыл!

Башкортостан!
Бары һиндә генә
Әлмисактан килгән саялык,
Нисә быуат Рәсәй һынлы Рәсәй
Иңдәреңә тора таянып.

Башкортостан!
Ғине данлап туймаҫ
Уралымда үскән кыу курай.
Исемең бит һәр бер башкорт өсөн
Изге доға булып яңғырай!

Башкортостан!
Йәнгә шундай гәзиз
Туған телдең һәр бер хәрефе!
Нисек ғорур яңғырай: «Баш-корт-ос-тан!»,
Ниндәй кеүәт бирә һүз: «Өфө!»

Башкортостан!
Һин бит әсәм кеүек,
Сәңгелдәгем һиндә бәүелгән,
Һин бит — сәләм миңә киләсәктән,
Һин — аманат үткән дәүерзән!

Башкортостан!
Минең изге ерем,
Ата-бабам яккан — тәү усақ,
Һин үткәнем минең, һин — бөгөнгөм,
Киләсәгем — балкып тыуасақ!

2016–2017

Бәхетемдер, тимен...

Башкортостан —
Хазиалар иле:
Аяк астым тотош йәшмәнән,
Ә күктәрзә күпме шағир һүзә
Утлы йәшен булып йәшнәгән!

Бәхетемдер, тимен — шул йәшендән
Йөрәгемә капты бер ялкын.
Тыуған ерем шау асылташ булһа,
Сәсэн телле халкым — мең алтын!

Мөздәлифә* доғаны

(Хаж көңдәлегенән)

Мөздәлифә! Күкһел таштарыңды
Барлай-барлай йыйзым атмаға.
Теге шайтанға ул тейер, бәлки,
Туған телде йөрөй һатмаға.

Мөздәлифә! Ниндәй доға уқып
Курсалайым икән халкымды?!
Туған телкәйемде быуыр өсөн
Иблис ғәскәрзәре калкынды.

Мөздәлифә! Эй тырышып йыйзым,
Сәпкә тейһен инде был таштар!
Тыуған илкәйемдә доға көтә
Тел һағына баһқан якташтар.

Мөздәлифә! «Аллаһ бөйөк!» — тиеп,
Һәр бер ташка кеүәт һораным,
Минең гонаһтарым калһа калһын,
Милләтемде коткар, Илаһым!

2017

* Мөздәлифә яланында Хаж ғәмәлен үтәүселәр шайтанға атыр өсөн таш йыя.

Булһак ине илгә без терәк!

*БСТ каналының «Көндәлек»
тапшырыуын карағандан һуң*

Шәхестәрзе зурлау, рух үстереү —
Максаттарың изге, «Көндәлек».
Туған телгә һөйөү тәрбиәләү —
Ул эшебез булһын көндәлек.

Белем менән без бит мәртәбәле,
Белем менән без бит көслөрәк,
Зыялы ла башкорт балалары
Булһак ине илгә без терәк!

Айырым булһак, ком бөртөгө кеүек,
Бергә булһак, без тау саклыбыз,
Улар безгә маяк булды, тиеп,
«Бишле» куйһа ине халкыбыз!

Хозай алдарында яуап тотһак
(Эштәребез бөткәс көндәлек),
Әйтһак ине: «Бушһа йәшәмәнек,
Халкыбыззы алға өндәнек!»

ТОРАТАУ ДӘФТӘРЕНӘН

Ил инәһе әйткәне

Аң булығыз! Ни язһаң да,
Түзә кағыз.
Торатауға, зинһар өсөн,
Кағылмағыз!

Кем таларға бирә тыуған
Төйәктәрен?!
Кузғатмағыз әүлиәләр
Һөйәктәрен!

Тамерландың кәберен аскас,
Һуғыш сыккан,
Ә Торатау Еребезгә
Безең калкан.

Торатау бит бөкө һымак —
Башы такыр.
Кузғатһағыз уны, Ерзә
Туфан калкыр!

Кузғатһағыз, килер Ергә
Ахыр(ы)заман!
Йә, әйтегез, кемдәрегеҙ
Бахыр һаман?!

Акса коло! Уйламаған
Алдағыһын...

Асаба йән шуны нисек
Аңламаһын!

Һезең өсөн оялыштан
Булдым көйөк...
Торатауға кағылмағыз,
Аллаһ Бөйөк!..

12.08.11

Батырзарзың әйткәне

Торатауға кағылмағыз, зинһар,
Ул байзарзың быуа алкымын.
Тауын ғына һаҡлар хәле барзыр
Ажар рухлы башкорт халкының?!

Ил байлығын уйһыз таратырға...
Шуның өсөнмө ни баш һалдык;
Һез түгелме ергә ысын хужа,
Һез түгелме илдә баш халык?!

Милләттәштәр! Тауға йоғоноусы
Бахыр ғына йән бит, бер өтөк,
Батыр ирзәр кайза? Ни арала
Бөтөргәндәр һеззе өркөтөп?!

Ил ирзәре, фәмһез булмағызсы,
Күтәрегеҙ әле башығыз!
Талпан булып ергә йәбешегеҙ,
Калкан булып илгә басығыз!

Илгә калкан булыр инек без зә,
Ятып кына калдык алышта.
Торатаузы яклай алмаһағыз,
Ер-һыузарзы һаклай алмаһағыз,
Барыһы ла һеззең намышта!
Барыһы ла һеззең намышта...

12.08.11

Сәсәндәрзең әйткәне

Аслы-туклы түгелһең,
Шыр-яланғас түгелһең;

Өҫтәлеңдә һыйзар бар,
Һимертелгән куйзар бар,
Күңел аһаң, туйзар бар,
Кайғы баһа, уйзар бар.

Бер хәсрәт һәм кайғыһыз,
Йәшәй бөгөн кайһығыз?

Бер хәсрәтһең шул йәшәй —
Кемдең йәнен май бөргән,
Бер кайғыһыз шул йәшәй —
Кем иленә төкөргән.

Һин бахырмы был илдә,
Һин батырмы был илдә?

Бахыр булһаң, боҫоп ят,
Баш күтәрмәй, изәндә.
Батыр булһаң, каршы сык
Илгә бәлә килгәндә!

12.08.11

Аҡһакалдар әйткәне

Һай, аҫаба ырыу башлыктары,
Һез түгелме бында кор йыйған?
Торатаузың көзрәттәре сикһез:
Көсөн бирә бында бар Йыһан.
Һез бит быны күптән беләһегез,
Кәрәкме ни әйтеү кабаттан?
Хозай беззе ошо изге ерзең
Һаксылары итеп яралткан.
Хәтерегез мүкләндеме әллә
Тауыш-тынһыз ниңә бөтәгез?
Йыйылышып йәнә кор йыяйык,
Торатауза һеззе көтәбез!
Торатауза булыр бөтәбез!

12.08.11

Әүлиәләр әйткәне

Ишелһә лә таузар
Бер-бер артлы,
Кире аҡһалар за

Йылғалар,
Эй, Торатау!
Кағылмастар һиңә:
Һаклап торор
Беззең доғалар...
Хозай кушмаҫ
Һине тәләфләргә,
Ә шулай ҙа
Уяу булығыз!
Дөрөҫ микән
Йәшәү рәүешегеҙ,
Иманлымы
Кыуған юлығыз?!
Кешеләр бит хәҙер
Ни эшләптер
Уйһыз-ғәмһеҙ
Курсаҡ һымактар...
Торатаузы
Эйе, без һакларбыҙ,
Үзегеҙҙе бына
Кем һаклар?!.

12.08.11

* * *

Телһеҙ, моңһоҙ мин кем инде?
Йорһоҙ-илһеҙ — мин кайҙа?
Ауыҙлыҡһыз уйҙар кеүек,
Аттар саба туғайҙа...

Аттар саба. Азатлыктың
Белә улар хактарын.
Төнгөлөккә тышамағыз,
Зинһар, башкорт аттарын!

Тышамағыз! Ер күп бит ул
Рәсәй тигән киңлектә.
Исмаһам, бер таңға саклы
Аттар сапһын иректә!
Аттар сапһын иректә...

12.04.2002

Башкортлоктоң орлоктарын сәсәм

Урыс мәктәбендә дәрес бирәм,
Өйрәтәмен башкорт теленә.
Кем өсөндөр кызык минең дәрес,
Кем өсөндөр сәйер күренә.

Телһез башкорттарзы телле итеү –
Бөгөн минең изге бурысым.
Башкорт менән бергә белем ала
Татар, мордва, сыуаш, урысым.

Телде белеү төрлө милләттәрзе
Дуслык, татыулыкка өйрәтә.
Тик бер һүзгә теле байыһа ла,
Күңелдәре байый меңләтә.

Башкортлоктоң орлоктарын сәсәм.
Эйе, ауыр минең был эшем.
Килер бер көн, ағас үсеп сығыр,
Һәм ул ағас бирер емешен.

Ә әлегә өс һүз белһәләр зә,
Күңелемдә арта ырыңтар.
«Һаумыһығыз!» – тиеп саф башкортса
Һаулык куша миңә урыңтар.

* * *

Тиңләмәгез аккоштарға,
Күммәгез алкыштарға,
Исем китмәй сәхнәләрзә
Уйнаған балкыштарға.
Таузар үре булған сакта
Нимә ул сәхнә түре?!
Аккош булғым килмәй минең,
Булғым килә күк бүре.
Сәхнәгә менеү – мәртәбә,
Таузарға менеү – ирлек.
Инә бүре булғым килә
Халкымды эйәртерлек.
Бүре булам, ырыуымды
Йотмаң борон зур йыһан.
Һез бит мине танырһығыз
Айға карап олоһам?!
(Һуң кемдәлер йәшәйзер бит
Мин ышанам: ул тере!

Ырыуыма юл күрһәткән
Күк бүренең хәтере?)
Халкыма мылтык тоскайзар,
Ауыр замандар килә,
Йә, әйтегез, тағы кемдең
Бүре булғыны килә?!

2003

Мин бит әле башкорт кызы

Үтәйемсе, атта елеп,
Тау-урманды, ялан-кырзы,
Саялығым нәселемдән —
Мин бит әле башкорт кызы.
Ғығылып торған өстәлемдә
Кымыз за бар, икмәк-тозо,
Тәбиғәттән кунаксылмын —
Мин бит әле башкорт кызы.
Йырлайымсы, күкрәк киреп,
Озон көйгә моңло йырзы,
Күңелемдә меңйәшәр моң —
Мин бит әле башкорт кызы.
Ата-бабам усағының
Йөрәгемдә дөрләй кузы,
Төйәккенәм — Башкортостан,
Ә мин үзем башкорт кызы!

1989

Кыуанмағыз!

Йәнем кубарыла, һөйләһәләр
Тыуған илкәйемде бөлгән, тип,
Кемдер уға бысрак өйгән, тип,
Кемдер унан әсе көлгән, тип.
Бер бөгөнмө безгә каныккандар,
Һөйләгәндәр әсе ялғанын.
Онотолған, тиеп уйлайзармы
Ошо ерзең көлгә калғанын?!
Көлгә калғас, кабат калкыр өсөн
Ниндәй көзрәт кәрәк, билдәһез?!
Илкәйемә бысрак өйгән йәндәр,
Минең өсөн тере һөлдә һез!
Тере һөлдә... Курай моңон көткән
Кәберендә һуңғы башкорттоң,
Ә бит һеззе шундай якын күреп
Кабул иткән минең баш йортом.
Тыныс урын эзләп һыйынғандар,
Йә, әйтегез әле, һезме шәп?
Асаба ла башкорт ерзәрендә
Минең халкым түгел килмешәк!
Кыуанмағыз! Әле һез белмәгән
Халкым күңелендә серзәр бар.
Урап та ғына кайтыр ерзәр зә бар,
Курай за ғына тартыр ирзәр бар!

Ағинәйзәр маршы

Ағинәйзәр күңеле — талир тәңкә,
Шуға нурлы минең баш йортом.
Милләт рухын бәпләр ил инәһе барза
Йәшәр әле, йәшәр башкорттом!

Ағинәйзәр акылы — алтын хандык,
Ябай түгел улар: сер-катын!
Иргә иңен терәр ил инәһе барза
Йәшәр әле, йәшәр башкорттом!

Ағинәйзәр рухы — изге бетеү,
Ят күззәрзән һаҡлар ил котон.
Ил, тип, доға кылыр ил инәһе барза
Йәшәр әле, йәшәр башкорттом!

ноябрь, 2015

Ил өстөндә иң яманы...

Ил өстөндә иң яманы —
Эскән бисә,
Ирзән иргә, кулдан кулға
Күскән бисә.
Ил өстөндә иң яманы —
Эскән ирзәр,
Катын-кыззың фигеленә
Күскән ирзәр.
Ил өстөндә иң яманы —

Эскән бала,
Беләгенә ағыу казап
Үскән бала.
Эсчә бисә, эсчә ирзәр,
Эсчә бала,
Был донъяла кыуанырлык
Низәр кала?!

* * *

Н. Некрасовка эйәрен

Илкәйемдә шундай апайзар бар,
Җылыулыгы телдән яззыра,
Җыны рәссамдарзы әсир итә,
Караштары шиғыр яззыра.

Илкәйемдә шундай апайзар бар,
Җендереп тә генә һүз әйткән.
Күңелдәрзе аяп, йәнде имләп,
Кылған хаталарзы төзәткән.

Илкәйемдә шундай апайзар бар,
Ирзәр күтәрмәслек йөк тарткан,
Дошмандарға зәһәр уғын аткан,
Сабып килгән атты туктаткан.

Илкәйемдә шундай апайзар бар,
Бар халкымдың рухын күтәргән,

Йәнкәйзәрен тапап уҙһалар за,
Юғарырак улар күптәрзән.

Илкәйемдә шундай апайзар бар,
Бәндәбикә ише һәр бере!
Ғәзиз күреп, йәнен иретәйек,
Ус төбөндә генә йөрөтәйек,
Кыска бит ул бәндә ғүмере!

Күрешергә һуҙ усында...

Миллионлаған башкорт башын һалды,
Миллионлаған!
Түгел йөз, кыр(ы)к.
Әле һаман безҙең баш осонда
Яуыз көстәр төйнәй йөз(о)рок!

Без бит, Рәсәй, һиңә тоғро калдык,
Тоғролокка тарих өйрәтте.
Туған күреп безгә ус һуҙғанда,
Без һузабыз һиңә йөрәкте!

Миллионлаған башкорт башын һалды,
Миллионлаған!
Түгел йөз, кыр(ы)к.
Һинең кулыңдағы бармактар без,
Бармактарҙан төймә йөз(о)рок.

Бер бөртөгө уның Һызлаһа ла,
Ауыртырға тейеш бөтә кул!
Нисек инде һинең кул суктарың
Береһе иптәш булһын, береһе — кол?

Без бит, Рәсәй, һиңә тоғро калдык!
Был ерҙәме, ситтә, алышта
Күпме асыл ирҙәр башын һалды?!
Барыһы ла һинең һамышта!

Бар милләттәр һине туған күреп,
Йәшәһендәр, тиһәң, дуҫ булып...
Бөйөк Рәсәй! Бармактарың торһон
Күрешергә һуҙған ус булып!

2010

Ултыртайык карағайҙар!

Карағайҙы ауҙарҙылар,
Торманылар һис бер аяп.
Ул йығылғас, урынында
Калды төпһә, калды таяк.

Карағайҙы ауҙарҙылар —
Ул урманда берәү ине,
Йәш үсенте ағастарға
Таяныс һәм терәү ине!

Дауылдарза калкан булған
Ундай ағас үсә һирәк,
Ул йығылғас, урындарын
Баһып алды тал да тирәк.

Ә илде һуң кем күрсалар
(Арта бара шөһәләрем
Күргән һайын урмандарза
Карағайзың төһәләрен)?!

Тал да тирәк әрһез инде,
Кайза ғына юктар улар
(Шыйык талдан һуйыл эһләп,
Халкыбыззы һуктыралар)!..

Бер көн минең башымды ла
Озатһалар Кроношпанға,
Кемдер әйтер: «Батыр ине!»,
Кемдер әйтер: «Алдашқанға!»

Яла яғып маташырзар,
Ундай халык ялағай нык,
Тик шыйык тал үрсей алмай,
Үскән ерзә карағайлык!

Түрзәгеһен колатһалар,
Төһкөлдәрзә бар ағайзар!
Бейек таузың үренә лә,
Ил-йортобоз түренә лә
Ултыртайык карағайзар!
Ултыртайык карағайзар!!!

Аманат

*Милли батырыбыз Салауат
Юлаевка 260 йыл тулыу айканлы*

Һизмәнегез. Барығыздың иртән
Кағып сыктым күңел ишектәрен,
Юлай улы Салауат рухына, тип,
Доға кылғандарзы ишетмәнем.

Юғалттығыз микән киблағызды,
Бүтән микән хәзер асманығыз?
Барығыздың күңеле бикле ине,
Берегез зә ишек асманығыз!

Тәзрәләргә килдем. Таң атыуға
Асырһығыз, тиеп, корғандарзы,
Тик күрмәнем, салауаттар әйтеп,
Намазлыкта уяу торғандарзы.

Ғәфләт мендәренә башын терәп,
Өҫтәренә каплап калын юрған,
Из(е)рәп китеп йоклай ине халкым,
Ғәзиз халкым — рухы һындырылған!

...Мәңгелектең һалкын косоғағына
Кире борам тиһәм юрғаларым,
Салауаттың рухы шат булһын, тип,
Бер изге зат кылды доғаларын...

Кабул булһын доға:
Хужа итеп Хозай илгә бирһен һөйөклөһөн!
Танырһығыз уны,
Аманатка
Калдырыш китәм рухым бөйөклөгөн...

Кемегезгә нимә калдырырға?

Кемегезгә нимә калдырырға?
Алдарымда ята ак кағыз:
Һез үз-ара мөлкәт бүләшкәндә
Бер-берегеззе, зинһар, казмағыз!

Ни үкенес, әгәр кызыкһағыз
Мал-мөлкәткә, затлы әйберзәргә,
Өйрәнегез, йәндәй туған күреп,
Бер-берегеззе тәүзә кәзерләргә!

Һаулығығыз булһын! Аксаға ни
Һатыш алып була йөз юрған,
Тик булмаһын һөмһөз әзәмдәр, тик,
Һеззең тарафтарҙан йөз борған!

Иманығыз булһын! Иманһыҙлыҡ —
Ул кыуаныс түгел, зур фәрлек!
Изге эштәр күберәк башкарығыз,
Бәндәселек менән кай сак кылған
Бар гонаһтар өсөн түләрлек!

Балаларым! Китеп барһам әгәр,
Кәфендәргә мине төрөгөз,
Риза булһын һеззән Хак Тәғәлә,
Тыуып кына үскән ерегеҙ.

Риза булһын халкым! Ейәндәрем
Туған телдең бәсен һахлаһын!
...Бер көн килеп әгәр Әжәл кәкһа
Мин йәшәгән йорттоң кәпкәһын,

Илашмағыҙ! Үкенерлек булмаҫ
Әйткәнемде теүәл тотһағыҙ!
Кемегеҙгә нимә калдырырға?
Алдарымда ята аҡ кәғыҙ...

Бауырҙашым, тиеп...

Кәзәғстан — данлы Абай ере,
Йәнтәйәге изге Жамбылдың,
Рух-кәүәтең мине әсир итте,
Кайтыу менән шуға һағындым!

Һоҡландырҙы далаң киңлектәре,
«Үз илемдә!» — тигән иркенлек.
Азатлыктың тәмен тойҙом шул сәк,
Булһа ла ул бары бер көнлек.

Минең дә бит халкым шундай һорур,
Ихласыраҡ инде унлата!

Зур киләсәк юрап милләтемә
Алып кайтайымсы ак бата.

Рух тигәнең, ул бит һәр башкорттоң
Хәтер төпкөлөндә һаклана...
Кыйыгулыгың менән арбаның да
Күззе кыззырзың шул, Астана!

Үз илеңдең ысын хужаһы һин,
Эй, окшай за ошо һызатың!
Бауырзашым, тиеп кабул иттең,
Именлектәр теләп озаттың...

2013

Окшашлык

Һайлағанда базарзарза
Алманың кызылын тик,
Һорай куйзы һатыгусыһы:
«Һин Шәрек кызымы?» — тип.

Йән тартмаһа, кан тарталыр,
Тап иттегез һарт кызын.
Ырыуымдың тарихы ла,
Үткән юлы ла озон.

Һеззең илде күрмәһәм дә,
Иңләйем уйзарымда.
Миңә окшаш кыз йәшәйзәр
Һырдаръя буйзарында.

Мин үрәмен ике толом,
Ул үрәлер етенән,
Көн дә кояш иркәләйзер
Уны куңыр битенән.

Уға сүл комо якыңдыр,
Миңә — фәзиз аҡ карым.
Йәшәр өсөн был донъяла
Көс-дәрт бирә Уралым.

...Һайланым да базарзарза
Алманың тик кызылын.
Яуап бирзем: «Ырыуым — һарт,
Ләкин башкорт кызымын!»

Таш-катын

*Рәсәй Фәндәр академияһы
Өфө ғилми үзәге Тарих, тел
һәм әҙәбиәт институтының
ишеге алдында урынлашты-
рылған таш менгерзе күргәс...*

Күззәремә кашыл салындың да
Тыныслықты минең какшаттың,
Сырайзарың үтә таныш һымаҡ,
Кемдең һыны һиндә, Таш-катын?!
Һәйкәл итеп тергезерлек булғас,
Ябай булмағандыр асылың,
Йөрәгемә кеүәт өҫтәй кеүек

Сакматаштан ғына хасил һын.
Тәрән мөхәббәтен белгерттеме
Һәйкәленде уйған узаман,
Килер быуындарзы уйға халып
Торғаныңа инде ни заман?!
Һине Аллаһ күреп, бер осорза
Табындымы әллә мәжүси?
Кайғыларзан ташка әйләндеңме,
Йөрәгенде өттө кем үсе?
Тораташка әйләнерлек итеп
Рәһнетте һуң һине, әйт, кемдәр?
Хәйер, күпме генә ялынһам да
Өндәшмәһең, беләм, таш менгер.
Мин кем инде һинең алдарыңда,
Ә шулай за һының бик якын,
Сал быуаттар аша икебеззе
Низер бәйләй кеүек, Таш-катын!
Тик бер генә ымың етер миңә,
Таш булһаң да, эшлә ишара!
Күңелем бит һинең менән бергә
Яуға сапканына ышана.
Сырайзаның таныш... Йәндә һағыш...
Күтәрергә уны көс етмәй,
Әй, катын-кыз, кайһы быуаттарза
Йәшәгәнең булды интекмәй?!
Һинең һынды оло сабырлыктың
Һәйкәленә хатта окшаттым,
Ни булһа ла, йәнгә фәзизһең һин,
Кәҙерлеһең миңә, Таш-катын!

Өнһөзлөк

Таш йорттарзы, гүйә, йәнле итә
Үзебезең милли орнамент,
Ошо матурлыкка хайран калып,
Күззе алмай торам, арбалып.
Боронғолок күсә йәндәрәмә,
Хәтерләтмәй калам сит илде,
Ата-бабам Урал таузарына
Ырып язған тарих шикелле,
Бик күп әйбер һөйләй миңә таштар.
Кәмһетелгән. Еңгән. Онталған...
Әммә бирешмәгән! Ана, нисек
Мең төстәрзә балкый баш калам!
Түбәтәйле карттар сифатында
Сәләм биргән кеүек таш йорттар.
Их, йәшәһен ине шул йорттарза
Милли кейем кейгән башкорттар!
Һөйләшһендәр ине туған телдә
Асыл балалары халкымдың!
Их, кысқырғым килде ошо хакта!
Их, кысқырғым килде... Тартыным.
Әллә курктым микән?! Уйланыммы
Үзем тураһында иң элек:
Иңдәрәмдә — елән, ә телемдә —
Таш йорттарзан күскән
Өнһөзлөк...

2015

Урам булып...

*Баш калабыз Өфөлә
Салауат Юлаев урамы менән
Зәйнулла Рәсүлев урамы
тоташкан урын бар*

Һез бергәлер унда,
И остаздар
(Йәндәр күккә аша!)
Урам булып
Килеп күрештегез
Сал быуаттар аша.
Рухи батыр менән
Рухи батша —
Әйтерһең дә,
Калкан:
Азан булып
Илгә яңғыраған,
Ғәскәр булып
Калкан!

Ете кыз

*И. И. Ялалов башланғысы менән
баш калабыз Өфөлә «Ете кыз»
һәйкәле асылуу айканлы*

Сал тарихтан тыйнак етәкләшеп
Кала уртаһына кайттығыз,
Асылына тоғро йәндәр аша
Таптығызмы юлды, ете кыз?!

Бизәр өсөн генә кайтманығыз
Гүзәлдәрзән-гүзәл иддәрзе,
Кайттығыз һез уйландырыр өсөн,
Уфтандырыр өсөн ирзәрзе...
Һишкәндерер өсөн катын-кыззы
Косағында сакта яттарзың,
Һызландырһын өсөн кәтмәгәндә
Күңел төпкөлөндә яткан моң.
Ете һылыу һыу сәсрәтеп уйнай,
Һағыштарын сайкай Изелдә.
Үз илендә кол булырмы кеше,
Кол булмағас хатта сит иддә?!
Табанынан кан ағызып кайткан
Ете кыззың һомғол буй-һыны
Һеңдерә бит йәнгә рух ныклығын,
Ватансылык тигән тойғоно.
Милли асыл ерзә тапалғанда,
Бик вақытлы бит һез кайттығыз,
Сәңгелдәктә батырзарзы бәпләр,
Илдең кәтон һақлар Ете кыз!

2015

Башкортлок

Мине дарға ашып куйһалар за,
Шыбырлар бит күкһел иренем:
«Мин бары тик бер тамсыһы ғына
Канһыраған башкорт еренең!»

Мин бары тик бер тамсыһы ғына,
Әммә көсөм таштар ярырлык.
Ата-бабам рухын калкан итеп,
Көзрәтем бар алға барырлык.

Эйе, мин гел алға барасаҡмын,
Башкортлоғом — канат иңемдә.
Таң калырлык эштәр эшләйһем бар
Башкортостан тигән илемдә.

Батырзарзың каны урғый миндә,
Рухың йәшәй миндә, Салауат!
Хатта дарға асып куйһалар за,
Терелермен шуға мең кабат.

Сал тарихым менән көсләмөн мин,
Һынмаҫ рухым менән теремен.
Мин бары тик бер тамсыһы ғына
Йәйрәп яткан башкорт еренең!

Һаҡлар өсөн

Ырымбурзан Силәбегә тиклем,
Һарытаузан алып Һамарға —
Киҫкеләнгән башкортмдоң ерен
Нисек итеп бөгөн ямарға?!

Ошо ергә без бит һәр саҡ хужа,
Без ошонда һәр саҡ аҫаба
(Сит кулдарға күсеп үкһез калған
Нисә ауыл, нисә ҡасаба)!

Йасин укып урап сығыр инем,
Еребеззе кайзан камарға?
Минзэләмдең башкорттарын барлап,
Кузғалайым микән Намарға?

Пермь менән Курған тарафына
Мин юллармын шунан доғамды,
Таныр өсөн һәр бер изге затты,
Табыр өсөн һәр бер туғанды...

Сэләмдәрем Силәбегә етер,
Доға көсөн тойор Ырымбур!
Һаҡлар өсөн ерем бөтөнләгөн,
Без йыйырбыз шунан оло кор...

Иҫбатларға теләп башкортлоҡто
(Күрһәтергә кемдең кемлеген!),
Яуға сабыр өсөн түгел, дуҫтар,
...Һаҡлар өсөн Ерзең кеңдеген!

Утайзар...

Утайзар халкымды, утайзар.
Кем калыр был ерзә —
кытайзар?!
Һағынып ирәбе сактарын

Ер-һыузар, сал таузар һыктайзар.
Берәүзәр каныға тауыма,
Берәүзәр телемде быуырзай.

Берәүзәр юхалап күз быуа,
Берәүзәр кылана убырзай.
Күлдәр бит — ул беззең күз йәштәр,
Йылғалар — ул канлы ярабыз.
Кәзерле безгә һәр беребез
(Былай за аз калып барабыз)!
Тарханлык юк хәзер... Таркаулык!
Белмәйем, касан һуң туктайзар?!
Беренен бер(е)һенә һөсләтеп,
Утайзар халкымды, утайзар...

2015

Кем һуң нимәне һайлай...

Халыктан көлөп була,
Халыкты бүлеп була,
Куркыштан бөлөп була,
Халкым, тип, үлеп була —
Кем һуң нимәне һайлай...

Халыкты һөрөп була,
Алкымын бөрөп була,
Эт һымак өрөп була,
Илгә йән өрөп була —
Кем һуң нимәне һайлай...

Халыктан касып була,
Халыкты асып була,
Халыкты басып була,
Уға юл асып була —
Кем һуң нимәне һайлай...

Халыкты һөйөп була,
Уға сүп өйөп була,
Бошоноп, көйөп була,
Күктәргә сөйөп була —
Кем һуң нимәне һайлай...

Ватаным, тип...

Кыйыктағы ике әләм
Әллә бәхетем, әллә бәләм.
Береһе менән күккә ашам,
Береһе өсөн түбәләнем.
Кыйыктағы ике әләм
Йырактарзан бирә сәләм.
Берсә һөйөп, берсә көйөп —
Ватаным, тип, үрһәләнем...

Сөйөмбикә манараһы янында

Кызыктырмай мине бер зә
Ғинең йәшәгән өйөң,
Көс алып өсөн йәнемә
Килдем мин, ғорур Сөйөм!

Манараңда ай йылмая,
Алаһыңдыр кот унан,
Милли рухың көслөрәктер
Хатта тамук утынан.

Ғин йәненде физа кылдың
Ғаклап иман-ырықты,
Бөгөн нисә татар кызы
Кыуандыра урықты?

Сөйөм! Милли ғорурлыктың
Тарат ергә куззарын,
Рухың менән курсалап тор
Башкорт, татар кыззарын!

Уңда тәре, һулда тәре,
Күреп милләт азғанын,
Ғинең кеүек манаранан
Ташланырға язмаһын!

Глобализацияға қаршы

Мин урықты яратмайым түгел,
Мин урықты ихлас яратам.
Урысқа ла, башкортқа ла ғәзиз
Рәсәй генә тигән киң Ватан.

Башкортостан тигән илемдә лә
Асык уға һәр бер өй эсе,
Ләкин урыс урыс килеш қалһын,
Башкорт қалһын башкорт көйөнсә!

Өфө етә барыһына ла...

Йә, әйтегез кемдән беззә
Баш каланы тарыналар?
Өфө етә барыһына ла:
Караһына, һарыһына ла.

Өфө етә һәммәһенә:
Төрөгәнә, әрмәнәнә,
Қытайзар за, фатир табып,
Йәшәп ята эре генә.

Килгән бере сат йәбешә,
Береһе лә кире китмәй!
Илем, тиеп йәнән атқан,
Ятак тапмай башы катқан
Бер башкортка урын етмәй...

* * *

Мине, һүнгән, тимәгезсе,
Имен сакта курайым,
Кайғыларзан бөгөлһәм дә,
Моңдан кабат тураям.

Мине, күнгән, тимәгезсе,
Шатланмағыз көн элек,
Мин бер касан йәшәмәнем
Милләтемдән төңөлөп.

Мине, бөлгән, тимәгезсе,
Илем барза – мин тере!
Батырзарзың һынмас рухын
Һаклай халкым хәтере.

Мине, үлгән, тимәгезсе
Ал таңдарза булмаһам,
Бар халкымды уятырлык
Калыр минән йыр-аһәң!

12.04.2002

Ил, тиём дә...

Ил, тиём дә илгә бағам,
Куям шунан иң(е)рәп,
Башкорттомдоң далалары
Булған элек киңерәк.

Башкорттомдоң урмандары
Булған күпкә куйырак,
Булмаһа тик булмағандыр
Йылғалары буй(ы)рак.

Булмаһа тик булмағандыр
Туған телен оноткан,
Сит-ят ерзә торлак корған,
Сит яктарза моң откан.

Булмағандыр сәсәндәре
Ил, тиеп йырламаған,
Ил, тиеп йырлағандарзың
Йырзаны һуңламаған.

Ил, тиеп мин йыр йырлайым,
Илгә бағам иң элек,
Был аяуһыҙ донъяларза
Көсәгәнем — именлек!

12.04.2002

Инә бөркөт

Һауаларза оса инә бөркөт,
Аклы каурийзаны нисә икән?
Мал-тыуарым ишле, донъям етеш,
Йәнкәйемде низәр киҫә икән?!

Инә бөркөт кеүек канат как та
Тотош илкәйенде иңләп сык.
Миңә бары низер етмәс һымак,
Таба алмаҫ йәнем тыныслык.

Кыргызарыма кайтам, таузар етмәй,
Тауға килһәм, етмәй күк далам.
Инә бөркөт ерзе күзәткәндә,
Уйым менән күккә укталам.

Бәхет өсөн миңә, ай, күп кәрәк,
Риза түгел йәнем барына.
Зәңгәр күктә минең хыял булып
Инә бөркөт канат жағына...

Акымбәттән* – Күсембәткә**

Был сәфәргә сыкмас инем,
Хәлебез булһа һәйбәт,
Акымбәттән сәләм һиңә
Алып килдем, Күсембәт!

Һиземләйем икегезең
Кан-кәрзәштәр булғанын:
Ул атайың булды микән,
Булды микән туғаның?

Икегезе ике ятка
Илткән язмыш едәре,
Был донъяла һез икәүзең
Калды икән кемдәре?

Куркыу белмәс батыр микән,
Әүлиә микән улар?

* *Акымбәт* — Дыуан районы Иске Хәлил ауылындағы тау.

** *Күсембәт* — Әлшәй районы Кыпсақ-Асқар ауылындағы тау.

Уяу булһа нәсәлдәре
Кара көскә сик куйыр!

Уяу булһа нәсәлдәре
Ташлар илгә оранын,
Мин, мосафир, Аллаһунан
Ошо хакта һораным!

Илай-илай, доға кылдым,
Кулыма алдым Көрһән.
(Батырзарзың нәсәлдәрен
Сүпләйзәр берәм-берәм!)

...Акымбәттән Күсембәткә
Килтерзем мин күп сәләм,
Ил-йортомдо,
Милләтемде
Һакла, Хозай Тәғәләм!

* * *

«Беззең кыззар кырыс бит ул...»

Һөйләшеүзән

Һылыузары күп халкымдың
Курсактай —
Асыл ирзәрзе мәрийәләр
Косаклай.

Ил улдары карамағас
Кырыска,

Кыззарыбыз сығып бөттө
Урыҫка.

Калкып сыкты шулай яңы
Калалар:
Ни башкорт, ни урыҫ түгел
Балалар...

11.07.08

Китәм, тиһең

Китәм, тиһең, кит һуң әйзә,
Сит-ят ерзәр кызыктырғас,
Алтын таузар калкып торғас,
Көмөш һыузар ағып торғас...

Кит, кит әйзә, күз алдында
Һикерешкәс эре һандар.
Һине унда кем һуң һанлар?
Кыйын сакта кем һуң аңлар?

Ана бара асфальт юлың,
Сык ауылдың баткағынан.
Тупрак кәзерен белә кеше
Сит ерзәрзән кайтһа ғына.

Хушлашма ла йәштәр менән,
Сәләм бирмә карттарына,

Тыуған ерзән мәңгелеккә
Тамырзарың актарыла.

Аулак өйөн, ауыл көйөн
Былай булғас онот, онот!
Атайыңдың йөзө кеүек
Калкып сыкты кара болот.

Әсәйеңме, булып ямғыр,
Күз йәштәрен һибә генә.
Хаталанма тигән кеүек,
Ел йәбешә итәгеңә.

Ниңә минең замандаштар
Бәхет эзләй башка остан?
Мең төстәрзә балкый Себер,
Кан төкөрә Башкортостан!

1990

* * *

Һыззырт әле курайыңды,
Һыззырт әле, йәш егет.
Бейеү көйөн беләһеңдер,
Һиндә генә бар өмөт.

Милләтем ауыр йоконан
Арына алмай һаман.
Һүззәрендә — өмөтһөзлөк,
Колағы тулы ялған.

Үз телен, моңон оноткан
Был халкыма ни булған?
«Барыня»ға бейеп ялктык,
«Карабай»ға баҫ, туған!

Минең халкым моңһозмо һуң?
Дәртле, һәләтле, уңған.
Ул баҫканда сәхнә түгел,
Урал һелкенеп торған.
Сал тарихта канлы яра
Булып иңрәй үткәндәр.
Без Уралды төйәк итһәк,
Сәхнә итте бүтәндәр.

Кунаксыл башкорт күзенән
Азмы һағыш түгелгән,
Сәхнәләрзә уйнанылар
Халкым язмышы менән!
Тик һынманы халкым рухы,
Тик тынманы курайзар,
Күрегеҙсе: «Карабай»ға
Йәштәр бейеп урайзар!

Һыззырт, егет, курайыңды:
Туңған күңелдәр ирер,
Моңһоззар моңға күмелер,
Телһеззәр телгә килер!

1990

Базарза тыуған уйзар

Зур базарза һатыу итә
Мәрийәләр һәм башкалар,
Кеҫәләрен калынайтып,
Төшә беззең аксалар.

Һатканды һатып алырға
Без оҫта иллә-мәгәр.
Һаңда һирәк кенә быңда
Башкорт атлы саузагәр.

Уңдай кәһепте белмәгәс
Борондан өләһәбез,
Кемдең йәһне һимә теләй —
Без бушлай өләһәбез.

Өләһәбез ерзе-һыузы,
Өләһәбез каланы.
Уң яктан да, һул яктан да
Илде күптәр таланы.

Һәм дә беззең йомартлыкка
Барлык тараф һинанды,
Тик язмаһын юғалтырға
Рухты, телде, һинанды!

Мәскәү бесәйенә

Гаумы, Кузька! Гаумы, эре бесәй,
Караштарың ниндәй, кот оса!
Баш калала үскәс, һин дә, туған,
Аңламайһың инде башкортса.

Хәйер, һиңә минең һис үпкәм юк,
Ана, хатта беззең Мыяубай,
Үзебеззең Өфөләрзә йәшәп,
Тик урысса ғына мыяулай.

Ә мин, Кузька, һиңә ярайым, тип,
Бозоп тормам инде телемде.
Урыссалап һиңә һүззәр кушкан
Хужаларың кызык күренде.

Алдарыңда бейеп тора улар,
Һин, ахырыһы, бында шәп түрә!
Беззең бахыр башкорт бесәйзәре
Сыскан тотоп кына көн күрә...

Әллә окшатманың без килгәнде?
Окшатмаһаң, әйзә, ни булған?!
Белгең килһә, көйәз хужабикәң
Апайым ул минең бер туған.

Ярар, Кузька, һинең хөрмәтеңә
Мин бер туһтак буза эсәйем.
Хөрмәт итмәй кайта буламмы һуң
Мәскәү һынлы Мәскәү бесәйен!

1995

Язмышыбыз беззең бер икән

Бер яғымдан Ямантауым бакһа,
Көрһөнә лә Изел бер буйған.
Башкортостан, тиһәм, башым сатнай,
Акылыма һыймаҫ мең уйған.
Тере һыузар уртлап бөркәйемме,
Королокло быйыл далаһы.
Үз телкәйен белмәй үсеп килә
Нисә быуын башкорт балаһы!
Тере һыузар уртлап бөркәм, тиһәм,
Изел үзе тулы уу икән.
Телгенәңде яттар һанламаһа,
Телһез башкорт булып тыу икән!
Күкрәк кенә киреп һулар һауам
Торбаларҙан сыккан быу икән.
Бөрйән һынлы Бөрйән таланғанда
Күзһез генә булып тыу икән!
Кайғыларҙан ҡара янған һымаҡ,
Ямантаузың башы ҡыу икән.
Ерһез башкорт, тиеп көлмәҫ элек,
Һаңғырау ҙа булып тыу икән.
Мәскәүзәрҙән төшкән әмер менән
Таланасаҡ тағы ни ҡала?!
Илебезҙе яҡлар азаматтар
Башкайҙарын һала Чечняла...
Рухыбыҙға беззең бығау һалып,
Канлы тарихтымы ҡабатлау?
Түҙер әмәлдәре ҡалмай бер көн
Фәрлегенән шартлар Ямантау.

Башкортостан! Уйсан таузар иле!
Сал тарихы акыл иңләмәс.
Бер яғында Изел көрһөнгәндә,
Бер яғында иңрәй Төйәләс.
Ғин — ситлеккә һыймай тыбырсынған
Йөрәккәйем ише ер икән.
Башкортостан, тигәм, башым сатнай,
Язмышыбыз беззең бер икән шул,
Язмышыбыз беззең бер икән!

1993

Йәмәлетау

(Ғыктау)

Ау!!!
Йәмәлетау,
Әмәлле тау,
Сисә алмас
Ғәмәлле тау!
Көзрәттәрең —
Яманлыкмы?
Быуындарың
Әле ныкмы?
Йәмәлетау,
Әмәлле тау!
Каяларың —
Ташлы-ташлы,
Оя қорған сәмреғошоң
Нисә башлы?

Нисә башлы?
Йәмәлетау,
Әмәлле тау!
Түбәләрең —
Таз икән дә...
Һине Мәскәү тартып алды
Үз ерзәре
Аз икән дә!
Теткеләнгән куйындарың
Баз икән дә!
Баз икән дә...
Әле һаман шул баззарға
Ерләйзәрме дейеү затың,
Ниңә һинең яңы атың
Ямантау һуң?
Ямантау һуң?
Аһ, Ямантау,
Йән алған тау!
Күкрәктәрең
Селтәр икән.
Һин шартлаһаң,
Мәскәү калыр,
Башкорт башы
Китер микән?!
Аһ, Ямантау,
Йән алған тау!
Тыңла, зинһар,
Шарт атайым:
Тотош илде
Шартлаткансы,

Йөрәгемде
Шартлатайым!
Аһ, Ямантау,
Йән алған тау!
Ау!..

Юлаусы

Мин дә, ахыры, калышмайым
Далалағы камфактан.
Ил-еремде иңләй торғас,
Табандарға кан катқан.

Туктар инем, үз илемдә
Йәнгә якын һәр бизәк.
Гүзәллеkkә табыныусы
Камфакка мин — игезәк.

Курай йыры

Асыл баксаларза
Үсмәнем.
Иң китерлек түгел
Төскә мин.

Бер мөл төптән киҗеп
Алғастын,
Тәндәремә яра
Һалғастын —

Ғыныр, тигәйнеләр,
Ғынманым!
Тымыр, тигәйнеләр,
Тынманым!

Күңелемдә башка
Ғәм ине,
Йөрәккәйем тулы
Сәм ине.

Яңғыраны йырым
Бик йырак,
Ярам арткан һайын,
Моңлорақ!

Китғаларзы бөгөн
Ураймын.
Кырза үскән ябай
Кураймын!..

Шүлгәнташка өндәшеү

Шүлгән!
Хәл алырға тиеп һиңә килдем
Мин бик күндәм,
Тәү усақтың тере жузын бирсе,
Рухым һүнгән.
Шүлгән!

Бер ус кына һыу уртлаһам әгәр
Зәңгәр күддән,
Булмышымды табалырмын төслә
Хатта көддән!
Шүлгән!
Мин маңкортка әйләнеүзән куркам,
Хәтерем үлгән.
Өр-яңынан бар кыл асылымды
Затлы түддән.
Шүлгән!
Ата-бабам бында усақ яғып,
Уйнап-көлгән.
Уйнар инем, көлөр инем мин дә,
Халкым бөлгән...

1998

Хәйбуллалар миңә шәл яптылар

*Әбеш ауылы ағинәйе
Рәхимә Маннановаға*

Хәйбуллалар миңә шәл яптылар,
Күңел йылыһына ойоном!
Хәтерләтте ул шәл мәрхүм булған
Ғәзиз әсәйемдең куйынын.
Һыйпағанда ошо дебет шәлдең
Күпереп тә торған мамығын,
Таңда мине назлап уятыусы
Әсәйемдең кулын таныным...

Иңдәремдә булыр был шәл кышын,
Гел янымда булыр йәйләһәм.
Һәр күзенә зур мәғәнә һалып,
Ил инәһе уны бәйләгән.
Һәр бизәккә иман нурын кушкан
Һәм йәшергән унда үз серен,
Йәнем менән тоям, мәле еткәс,
Ағинәйзең сере күсерен!
Күз өстөндә генә тотам уны,
Калдырырға хатта йәл инде:
Йә һокланып уға карап алам,
Йә кыуанып иңдәремә һалам
Хәйбуллалар япкан шәлемде!

Ностальгия

Йәшмә күзле күлдәр иле!
Бик окшаны Ирәмәлең,
Тик арбама, үткән инде
Косағыңда ирер мәлем.

Ылыктырма, бары капмам
Юлдарыма корған ауға.
Ашкына ла тора йәнем
Ямантауға, Ямантауға!

Гел шул якка карап тала
Күз караһы күземдеке.
Ямантаузы яман тимә,
Яман, ләкин үземдеке.

Һай, Ирәмәл! Кем генә һуң
Һиңә карап кызыкмаған,
Ләкин минең Ямантауза
Улым калған, кызым калған.

Ләкин минең Ямантауза
Калған ярты йөрәккенәм,
Шуға быңда толка тапмай,
Кайтам тим дә йөрәкһенәм.

2002

Таныр микән?

Ана ғына Сочи тора,
Ана ғына — Киленсәк*.
Шелтәләмәс микән диңгез,
Үтә фәмһез күренһәк?

Кайғы һөйләп һыйынырға
Диңгез буйы кайынһыз.
Кипарис та пальма быңда
Безҙең кеүек вайымһыз.

Диңгез өштө — зөмрәт тулкын,
Диңгез төбө — гәрәбә!

* *Киленсәк* — Геленджик (урындағы халык телендә ошо мәғәнәне аңлата).

Килеп кенә кайтыу инде
Безгә төшкән йәрәбә.

Ана ғына Сочи тора,
Ана ғына — Киленсәк.
Таныр микән беззе диңгез,
Тағы килеп күренһәк?

Килгән-киткән мосафирзы
Нисек, ти, ул онотмаң?!
«Киттегез зә баттығыз!» — тип,
Шелтәләр кайткәс Талкаң.

Кәйнә теле*

Борма-борма юлың менән
Куркытма әле, Кырым!
Беззә лә бар Кәйнә теле —
Бик хәүефле бер урын.

Устарыма кысып йәнде
Йыш үтәм Кәйнә телен,
Сал Елмерзәк һынап тора:
Будыклымы был килен?

* *Кәйнә теле* — Белорет районындағы Елмерзәк итәгендә текә боролошло юл.

Иламаҫмы, коламаҫмы,
Аҫта — упкын-йәһәннәм!
Ә үрзәрәк үзе шул ук
Ғынаузы үткән кәйнәм.

Аяулымы, аяуһыҙмы —
Ғуңғы һүҙе ул әйтер:
Ситкә типһә, даным һатыр,
Үззәй күрһә, өйрәтер!

...Кырлы-кырлы юлың менән
Куркытма әле, Кырым!
Сит яктарға күтәралмам,
Караһаң әгәр кырын.

Юлаусы мин, йыраусы мин,
Түгел ябай бер катын.
Үземдең дә тормош юлым
Тотошлайға серпантин.

Кәйнә теле кайза ла бер,
Белмәйһең ни кәтәһен,
Килә минең шул юлдарзы
Ғынатмайса үтәһем!

Казбек

Казбек тауҙарына менгән дә юк,
Бейек микән улар Уралдан?!
Сәм булдымы, сикһез һокланыумы
Хистәрәмә килеп уралған.

Онотолдо барлыг доғаларым,
Онотолдо хатта тәүбәһе!
Төштәрәмә генә инде лә ул —
Аһ иттерзе Кавказ түбәһе.
Аж сәлләле ине,
Ә эсендә
Урғый ине вулкан бик әүзем,
Ут ямғыры әлдә атылманы,
Ул бит сере ине икәүзең!
Текә ине Казбек!
Ғорур ине —
Тәү күреүзән калдым арбалып,
Күпме караһақ та, бер-беребеззән
Караштарзы айыра алманык.
Был төш ине...
Әлдә төш ине ул!
Тик икәүзең әллә хисеме?!
Исләмәйем...
Бары шуны беләм:
Казбек ине таузың исеме...

2017

Тартылыу

Булғаным һуң бармы минең
Көнсығышта?!
Бик озақ та булғаным юк, ашығыс та.
Күргем килә Сәмәркәндтең қорамдарын,
Гизгем килә Бохараның урамдарын.

Ингем килә иң боронго мәсеттәргә,
Тыныслығын юйған йәнгә көс өҫтәргә.
Бөткән сакта тәкәттәрем, түземдәрем,
Өзөп капкым килә баллы йөзөмдәрен.
Шағирзарын күргем килә Фирғәнәнең,
Шәрек моңдарында килә тирбәләһем.
Нисек кенә түзмәк кәрәк был һағышка,
Низер тарта мине һәр сак Көнсығышка.

Сак менән Сук

Бер әсәнең ике улы
Сук менән Сак,
Сак менән Сук
Ызғышалар үз-ара гел:
«Минекә бар, һинекә юк!»
Булғанын һис бүләлмайзар
Кайһы Сукка,
Кайһы Сакка?
Асыкларға һәр әйберзе
Кайтыр кәрәк
Әлмисакка.
Тик Сукка ла һәм Сакка ла
Тарих күптән онотолған.
Беренен берене уззыра шул
Был баш бирмәс ике туған.
Ана шулай ызғышқанға
Күп нәмәнең
Юк токомо.

Хәзер анык әйтеп кара
Сактыкымы,
Суктыкымы?
Өштөнөрәк булыр өсөн
Әйтһәләр зә
Гел киреһен,
Ҥағыналар үлә язып,
Күрмәй торһа
Бер-береһен.
Ә бит улар шундай якын,
Окшаш хатта
Көзгөлә лә,
«Сук», – тиеп Сак илай бик йыш,
«Сак», – тиеп Сук өзгөләнә.
Гелән бергә һәм айырым
Оса алмай
Улар ары.
Сак менән Сук кеүек була
Кайсак милләт аралары...

Күршеләргә

Өшөгәндә мин ут һорап
Күршеләргә инәм.
Ил бар ерзә сәпсек үлмәс –
Халкым шулай тигән.

Кайғы баһа, кәңәш һорап
Күршеләргә инәм.

Кәңәшле эш таркалмай ул –
Атам шулай тигән.

Байрамда ла яңғыз түгел,
Гел күршеләр менән!
Күрше хакы – Тәңре хакы –
Әсәм шулай тигән.

Уңыштарзан, шатлыктарзан
Күккә тейһә түбәм.
Бәхетемдең саткыларын
Күршеләрзә күрәм!

Германия – Юбирленген*

*2002 йылдың 2 июлендә Германия
күгендә фажиғәле һәләк булған
сабийзар иҫтәлегенә*

Ил хәсрәтен аңлатырға
Бер һүз етә – Юбирленген.
Уның аяз күктәрендә
Нисәмә йән йәберләнгән!

Был гонаһһыз сабийзарзы
Һакламаның ниңә, Аллам?!
Нисек түззең, ялбарышып
Һорағанда улар ярзам?!

* Артур Кәбиров көйө.

Юбирленген... Баһыуҙарың
Беззәгеләй йәшел икән,
Түгелеп тә яуған ямғыр
Сабыйҙарҙың йәше микән?

Беззә лә бит әле булһа
Күз йәштәре туктамаған,
Бер атай юк уйһыз калған,
Бер әсә юк һыктамаған.

Әйләнер зә кайтыр инде
Күкте каплап кара болот,
Әммә ямғыр тамсылары
Йәнде өтөр ялкын булып.

Йөрәгемде өтөр был һүз:
Германия — Юбирленген.
Янып төшкән самолеттай,
Минең йәнем күмерләнгән.

2003

* * *

Эй замана! Асылымдан бизеп,
Касыр сиккә етәм алыска.
«Сәскәйзәре озон, акылы кыска!» —
Тейзе ләһә был һүз намыска.

Асылымдан биззем. Мин — катын-кыз,
Аяуһыз за заман коломон.

Нәфислектең бер билдәһе ине
Киҫеп ырғытылған толмомом.

Акыл озонлоғон кем үлсәһен,
Кыҫка хәзәр минең сәстәрәм.
Индәрәмә оло толлом итеп,
Йөкмәттеләр заман хәстәрән.

Эй замана! Асылымдан биззем:
Акылдарым озон, сәс кыҫка!
Берәйегез озон толомдарын
Биреп тормаҫ микән бурыска?!

Таузар менән

Таузар менән йәшәйем мин
Иңгә-иң.
Хыялдарым таузар менән
Типә-тиң.
Мин сәм алам, көзрәт табам
Каянан,
Көсөм бөтһә, тик таузарға
Таянам.
Сызамлык бар каяларға,
Ғорурлык,
Ел-дауылға, утка каршы
Торорлок.
Кемдәр генә кормай юлда
Аузарын,

Абынһам да, коткаралар
Таузарым.
Таузар менән йәшәйем мин
Иңгә-иң,
Шуға бәхетем таузар менән
Типә-тиң!

13.06.2000

Китәм инде

Китәм инде, һау булығыз,
Таянысым — каялар!
Өфөләрзә кыйын сакта
Кем һуң мине аялар?

Гелән һынап торһағыз ҙа
Килгән өсөн йырактан,
Һез инегез бит, таузарым,
Илаткан һәм йырлаткан.

Көтмәгәнһегезер, бәлки,
Саялыҡты килеңдән,
Ташлап китеү һезҙе, дуҫтар,
Булһаһа ла еңелдән,

Китәм инде. Өфөлә лә
Тупһалар бар, түрзәр бар,
Һез таузарҙан бейегерәк
Яуланаһы үрзәр бар.

25.02.2001

Ауыл һәм кала

Йәйге селлә. Июль айы.
Тын алғыһыз тынсыу кала.
Урамдарға сығыу менән,
Хәлһез тәнде йонсоу ала.

Йәйге селлә. Июль айы.
Ауылда ла берзәй эсе,
Тик, урамға сығыу менән,
Йәнде имләй еләк есе.

Һаумы, кала!

Һаумы, кала! Ярар инде, улай
Күрмәмешкә мине һалышма.
Шулай бик тиз генә оноторға,
Без бит әле якшы таныштар.

Шул ук йорттар, шул ук йүкә, ана,
Юлдарыма коя алтынын.
Шул ук дуҫтар үтә яндарымдан,
Тик танымай ауыл катынын...

Һаумы, кала! Килмәгәйнем һиңә
Урын һорар өсөн түреңдән.
Тәкәббер зә йөзлә был урамдар
Элек нисек матур күренгән?!

Миңә йылы караш етә ине!
Тик тойманым уны бер кемдә.
Кырыс йөзөң менән мине, кала,
Әйләндерзең тере етемгә.

...Килгәйнем дә, эй, ашығып кайтам,
Һауаланған дуһтар самаһыз.
Кала минһез йәшәй алған кеүек,
Йәшәй алһам икән калаһыз!

* * *

Өфө миңә еңел бирелмәне,
Ул торманы мине «өф» итеп,
Наһак һүззәр, мәкер менән тәүзә
Йөрәгемде алды өшөтөп.

Өфөм! Өфөм! Көшөз түгел дә мин —
Йөрәгемә таптым дарыузар.
Ғәйбәттәргә иҫем китмәй хәзер,
Һөйләмәйзәр уны арыузар.

Мин еңелер өсөн килдемме ни?!
(Үз еремдә баһып торамын!)
Имеш-мимеш, ялған һүзгә каршы
Тик йылмайыу минең коралым.

Күңелемә ситен тарсылыктар,
Йырлы йәнем — оло биләмә.
Үзем кеүек йырға ғашик йәндәр
Йыйылырзар эргә-тирәмә.

Барыһына етер күңел нурым,
Барыһына йылы һүз етер.
Гелән мине қағып тормаҫ Өфө,
Ихласлығым өсөн үз итер!

2001

Өйһөзлөк...

Зур түрәнең ишек төбө —
Инә алмай торамсы.
Ошо кыҫка ғүмеремдә
Булғым килмәй һорансы.

Теләнселәү төҫ түгел дә,
Тик башка шул канундар.
Беззе шул көнгә төшөргән
Түрәләрме — карундар?

Йә әйтегез: кемдә байлык
Йыйылған келәт-келәт?
Бәғзеләргә кыйык та юк,
Алмаһа теләнселәп.

Зур түрәнең ишек төбө —
Инә һал, алабарман!
Тағы кыйыкһыз калам бит,
Боролоп китеп барһам...

2001

Баштар һәм башкалар

Баш калала баштар бик күп икән,
Кайһы дүрткел, кайһы йом(о)ро.
Каклыгып та китеп шул баштарзан
Маңлайымда калкты күп оро.

Кызык эзләп түгел, кыйык эзләп
Шул баштарға барып баш һалам.
Минең кеүек өйһөз шағир менән
Туп-тулы шул хәзер баш калам.

Кайзан безгә торлак өмөт итеү?!
Йәшәһендәр унда хужалар.
Тик йыр булып байрам мәжлестәрен
Бизәй беззең әсе нужалар.

Йыр кайғыһы миндә (хыял инде!),
Әлдә уны бер кем тыймаған!
Баш калаға бик күп баштар һыйған,
Шағир башы ғына һыймаған.

2001

Көзгө кала

Эй шыкһыз көз көнө,
Калала өй әсе.
Йылынып алырға
Юк ауыл мейесе.

Өшөтә калала
Тышта ла, эстә лә.
Етмәһә, боззай туң
Караштар өстәлә.
Ауылда йылы нур
Бөркөлә кешенән.
Калала тәкәббер
Йөззәрзән күшегәм.
Ә минең бик килә
Бар ерзе йылыткым.
Тик усақ яғырлык
Калала юк утын.
Үсексән түгел дә,
Өшөксән кеше мин.
Әйтегез йылы һүз:
Өшөнәм, өшөнәм!

Карағайзар

Карағайзар,
Карағайзар,
Форур һынлы дәү ағайзар.
Улар миңә карамайзар,
Улар мине аңламайзар.

Улар бейек,
Улар бөйөк,
Күккә ашқан карағайзар.
Яндарында, ялт-йолт килеп,
Бөтөрөлә ялағайзар.

Улар әрһез,
Улар ғәмһез,
Ялтырауык ялағайзар —
Қарағайзар ышығында
Йылы урын һағалайзар.

Ә мин яңғыз,
Ә мин һанһыз,
Мине елдәр яғалайзар,
Ә янымда қымшанмай за
Баһып тора карағайзар.
Дәү ағайзар...

Шыршы буһам

Зур бер кала уртаһында
Баһып торам, шыршы һымак.
Тәү карашка шундай күркәм,
Тәү карашка күшшы һымак.

Ә, асылда, юк шул минең
Шак катырғыс ылыһтарым.
Юк энәләр, күуаларға
Кешеләрзең күрыһтарын.

Шыршы буһам, буһмас инем
Ел-дауылға бирешерлек,
Үземдә көс табыр инем
Мақсаттарға ирешерлек.

...Шыршы булхам, бер туктауһыз
Ағыр ине сайырғынам,
Күтәргеһез ауыр һүззән
Канаттарым кайырылған.

2001

* * *

Инәкәйем йөн иләй зә
Орсок зырлап өйөрөлә,
Әллә бейеп китәйемме
Кулды куйып бөйөрәмә?
Инәйемдең яндарында
Бар кайғылар онотола,
Шатлығымды баса алмай
Бураны ла, болото ла.
Инәйемдең — мең шөгөлә,
Һис бер эшһез торғаны юк,
Куйсы әле, бейемәйем,
Тәзрәнең корғаны юк.
Уны үзем йыуып куйзым —
Тәзрәләр зә келәп торһон.
Кайтканымды күрше-күлән,
Дуҫ-иштәрем беләп торһон!
Сеү, инәйем ниңә илай?
Үтмәй ана төйөрө лә.
Китер юлды йәшерәм тип,
Тышта буран өйөрөлә.

* * *

Тел көзрәтен бирсе, Хозай, халкым өсөн,
Гәмһеззәрзең күңел кылын какһын өсөн,
Үлән кеүек халкым кабат какһын өсөн,
Тел көзрәтен бирсе, Хозай, халкым өсөн!

Йөрәгемде яктырт, Хозай, халкым өсөн,
Караңғыла якты юлды тапһын өсөн,
Хаклык эзләп ул қояшка бакһын өсөн,
Йөрәгемде яктырт, Хозай, халкым өсөн!

Күззәремде нурла, Хозай, халкым өсөн,
Күңелдәргә иман нуры якһын өсөн,
Ил-дәүләтем күкрәп сәскә аһын өсөн,
Күззәремде нурла, Хозай, халкым өсөн!

2010

Эй, башкортом*!

Эй, башкортом, кей түбәтәй!
Эй, башкортом, әйт азан!
Ата-бабалар йолаһын
Тергезәйек кайтанан!

Эй, башкортом, йәй намазлык,
Теләк телә сәждәлә!

* Дилара Рафикова көйө.

Ил-йортобоз тыныс булыр,
Урап үтер мең бәлә.

Эй, башкорт, тарт тиҫбенде,
Әйт һин: «Аллаһу әкбәр!»
Киң көзрәте менән Хозай
Бар халкымды бүләкләр!

Эй, башкорт, тот ураза,
Эй, башкорт, сал корбан!
Йөрәгендә иман артын,
Күңелендә — миһырбан.

Эй, башкорт, калдыр ил тип,
Доға кылырлык бала,
Ошо изге еребезгә
Хужа булырлык бала!
Лә иләһә илләллаһ!
Лә иләһә илләллаһ!

(Мөхәмәзүр рәсүллаһ
Саллалаһу фәләһи үә сәләм)

Аллаһу — Раббүл фәләмин*

Күктә серле тамғалар бар,
Күктә — сихри буяузар,
Күрә уны бары ла тик
Кәлептәре уяузар.

* Раббүл фәләмин (фәр.) — Фәләмдәр хужаһы.

Күктәр — затлы,
Катлы-катлы!
Кабатлайым шуға мин:
Собхан Аллах!
Собхан Аллах!
Аллаһу — Раббүл фәләмин.

Күктә матур языузар бар,
Күктә — көслә доғалар.
Тик һизгерзәр укый уны,
Ғәмһеззәргә — юк улар!
Күктә — серзәр!
Изге һүззәр
Кабатлайым шуға мин:
Әлхәмдүлилләһ!
Әлхәмдүлилләһ!
Аллаһу — Раббүл фәләмин.

Күктә оло филемдәр бар:
Акыл етмәс сикһез аң!
Күктән яуа бәрәкәттәр
Аң булһаң, уяу булһаң!
Күктә — бәхет,
Көрситәхет!
Кабатлайым шуға мин:
Аллаһу әкбәр!
Аллаһу әкбәр!
Аллаһу — Раббүл фәләмин.

И Рамазан – нурлы ай!

Рәжәп айы – ғәжәп ай,
Бәрәкәткә тулған ай,
Хак Тәғәләм, Раббым өсөн
Бик кәзерле булған ай.

Шәғбан айы – ғәзиз ай,
Хикмәттәргә, сергә бай,
Аллаһуның Хак Илсене
Кәзер иткән изге ай.

И Рамазан – нурлы ай,
Йәнгә ғәзиз ул шулай!
Мәрхәмәтле, оло ай,
Мең сауапка тулы ай!

Йәннәтле бул, милләтем!

– Йә, Мөхәммәт (с.ғ.с.),
Әйтсе, зинһар, низә һинең зиннәтең?

– Таныуымда, табыуымда
Хак Тәғәлә көзрәтен!

– Йә, Мөхәммәт (с.ғ.с.),
Әйтсе, зинһар, кайҙан һинең
көс-дәртең?

– Таныуымдан, табыуымдан
Хак Тәғәлә йәннәтен!

— Йә, Мөхәммәт (с.ғ.с.),
Табырмы һуң йәннәтеңде милләтем?
— Мин өзөлөп сакырымын:
«Өммәтем!
Өммәтем!
Өммәтем!»

* * *

Ер йөзөнә
Әлмисактан
Күпме нәби килгәндәр —
Барыһы һинең
Балаларың,
Олуғ Әзәм пәйғәмбәр (ғ.с.)!

Әзәм булып,
Әзәм булып(!)
Ер йөзөнә килгәндәр
Аллаһуны һинең кеүек
Һөйһөн ине,
Йә Ибраһим пәйғәмбәр (ғ.с.)!

Ялбарайык,
Кемдәр бөгөн
Ак намазлык йәйгәндәр,
«Өммәтем!» — тип сакырғанда
Һинең сафта
Булһак ине,
Йә Мөхәммәт пәйғәмбәр (с.ғ.с.)!

Шул хис менән йәнем Ергә килде...

Аллаһу Тәғәләгә инаныузан һуң
иң беренсе ғәмәл — халыкка
карата мөхәббәт күрһәтеү.

*Башкортса гини
календарзан*

Хәзистәге һүззәр йөрәгемдә
Кояш кеүек, гүйә, балкыны:
Аллаһтан һуң һин халкыңды ярат,
Аллаһтан һуң ярат халкыңды!
Һиндәй оло мәғәнәгә эйә,
Һиндәй көскә эйә был һүззәр!
Без Аллаһты барыбыз һөйһәк ине,
Булһак ине барыбыз илһөйәр!
Һин ни хәлдә, илем?! Доғаһыззар
Күрһәтерме безгә хак юлды?
Минең кәүемемә нисә йылдар
Аллаһ тиеп әйтеү тыйылды.
Бөгөн килеп, инде бөгөн килеп,
Якты булғанда ла уй-ниәт,
Кем өсөндөр: «Халкым!» — тиеү —
хәүеф,
Кем өсөндөр хатта — енәйәт!
Төрлө-төрлө акланыузар табып,
Бөгөн килеп низәр тиһәк тә,
Аллаһ һүзе кан тамыры менән
Беркетелгән беззең йөрәккә.

Һәм әйттермәс өсөн ошо һүззе
Таһалар за бөгөн мең сәбәп,
Йөрәктәрзә мәңге йәшәйәсәк
Халкыбызға булған мөхәббәт.
Шул хис менән йәнем Ергә килде,
Шул хис менән күккә талпынды:
Мин иң тәүзә Аллаһуны һөйәм,
Өзөлөп һөйәм шунан халкымды!

декабрь, 2016

Доға кылам

Иле юктың ғына теле юк!

Рәми Фарупов

Аңлар өсөн акыл етмәй —
Кемдәр нимә кылғандар?!
Халкымды бит аяп тормай
Дин өсөн дә кырғандар,
Ер өсөн дә,
Ил өсөн дә,
Тел өсөн дә кырғандар.

Ошо фәзиз дүрт төшөнсә
Кибла кеүек дүрт яктан,
Уны кабат үртәр өсөн
Кемдәр бөгөн ут яккан?!

Ерһез калһак — ил бөтөр,
Илһез калһак — тел бөтөр,
Телһез калһак — дин бөтөр,
Динһез калһак — көн бөтөр...

Үрсем артыр — ер булһа,
Күсем артыр — ил булһа,
Көсөм булыр — дин булһа,
Был донъяла БАШКОРТ тигән
Исемем булыр — тел булһа!

Ер — беззе йортло иткән,
Ил — беззе котло иткән,
Дин бит ул һаклы иткән,
Тел бит хокуклы иткән!

Доға кылам: «Илем! — тип, —
Минең берзән-берем!» — тип.
Ерем, телем, динем, тип,
Ерем,
Телем,
Динем, тип!

декабрь, 2016

* * *

Бер-беребеззе кисерәйек,
Кисерәйек, кисерәйек,
Яуап тотор мәлебеззе
Иҫбезгә төшөрәйек!

Бер-беребеззе кәзерләйек,
Кәзерләйек, кәзерләйек,
Донъя — фани. Үзебеззе
Ахирәткә әзерләйек!

Бер-беребеззе йыуатайык,
Йыуатайык, йыуатайык,
Һуңғы сәфәр, һуңғы юлға
Доға менән озатайык!

Бер-беребеззе һағынайык,
Һағынайык, һағынайык,
Ожмах беззе осраштырһын —
Аллаһуға табынайык!

* * *

Их, яулыкһыз йөрөйбөз шул, кыззар,
Бар ирзәрен илдең аззырып,
Бар ирзәрен илдең меҫкен итеп,
Һуңғы иманынан яззырып.

Ә бит ниндәй ирзәр булған элек,
(Мин ишетеп беләм йырзарзан)!
Ил терәге улдар тыгуыр микән
Ярым шәрә катын-кыззарзан?!

Илдә мәхшәр хәзәр, шул мәхшәрзең
Булыр микән берәй туктары?!
Яулык ябынмаған катындарзың
Карашында — иблис уктары.

Яулык ябынмаған кыз-кыркыңды
Аяр микән ирзең азғыны?!
Шулмы инде илдең күрәсәге,
Шулмы хәзер безгә язғаны...

Яулык ябынмаған катын-кыззар —
Мәс(е)кәйме ул без, убырмы...
Яулык ябынмаған инәйзәрзең
Доғалары кабул булырмы?

Ә бит бар фәмебез һыйған уға,
Ябай әйбер түгел ул яулык,
Уның көсө, уның хәсиәте
Йәһәннәмдән калкан булырлык!

Ак яулыклы инәй доға кылһа,
Фәрештәләр баһыр күс һырып...
Куй, яулыкһыз йөрәмәйек, кыззар,
Илдең бәрәкәтен осороп!..

АЛҒЫШ

*Изге Рамазан айында донъяға
килгән сабийзар: Йәғәфәр,
Сәлимәкәй һ.б. ихлас сәләмләп*

Лә иләәһә илләллаһ!
Уңған булһын был бала!
Был донъяны йәмләр өсөн
Тыуған булһын был бала!

Лә иләһә илләллаһ!
Батыр булһын был бала,
Барса кеше һоҡланырлыҡ
Матур булһын был бала!

Лә иләһә илләллаһ!
Ипле булһын был бала,
Ил тип фекер йөрөткәндә,
Төплә булһын был бала!

Лә иләһә илләллаһ!
Зирәк булһын был бала,
Ил-йортона, үз халкына
Терәк булһын был бала!

Лә иләһә илләллаһ!
Ғорур булһын был бала,
Илде яклап калкан һымаҡ,
Торор булһын был бала!

Лә иләһә илләллаһ!
Оло булһын был бала,
Аллаһуның иң һөйөклө
Ҷоло булһын был бала!
Собхан Аллаһ! Ма ша Аллаһ!

2013

Сирләгәндә

Акрын ғына Ер өҫтөнән үтеп барам,
Кыҫкартам, ти, үтер юлды Язмыш — һаран,
Берсә һызлай кемдер һалған тел яраһы,
Берсә һызлай, әрнеп һызлай йөрәк ярам,
Акрын ғына теге якка китеп барам...

Китеп барам, йәнгә язам кырзар төҫөн...
Шул кырзарҙың матурлығын йырлар өсөн
Мин килгәйнем. Инде бына үтеп барам...
Коткар, Хозай, йырланаһы йырзар өсөн!

Ашыктырма теге якка, тар кәбергә!
Өлгөрәйем хаталарҙы төҙәтергә,
Изгелекте, игелекте күбәйтергә,
Тәүбә һүзен йөз әйтергә, мең әйтергә,
Ашыктырма теге якка, тар кәбергә...

Унда яуап бирәһем бар кырзар өсөн,
Еңел-елпе егеттәр һәм кыззар өсөн,
Әсәйемә мин өҫтәгән һырзар өсөн,
Язылған һәм язылмаған йырзар өсөн.
Йырзар өсөн...

Йырзар өсөн...

Йырзар өсөн...

Ак корбан

Был гонаһлы донъяларза
Артмаҫмы тип миһырбан,
Балакайзарым хақына
Инселәнем ак корбан.

Йылынһаң да ят усакта,
Арбаһа ла сит ерлек,
Мин Хозайзан көс һораным
Һине ғәфү итерлек.

Уразалы сақта йәнем
Ризык һалмай уртыма,
Ут һораным усағыма,
Кот һораным йортома.

Ә үземә йыр һораным
Бар ғүмергә етерлек,
Киткәндә лә был донъяға
Ак нур һибеп китерлек!

1998

Сабыр ит, бәндә!

Йәнең бар икән
Әлегә тәндә,
Намаззар уқы
Иртәнге мәлдә.

Уянам тиһәң
Иманлы хәлдә,
Сабыр ит, бәндә!
Сабыр ит, бәндә!

Кояш кәлгәндә
Һинәң түбәндә,
Кәмселек тимә,
Булһаң түбәндә.
Дауам ит кәндә
Иманлы хәлдә,
Сабыр ит, бәндә!
Сабыр ит, бәндә!

Төндәй караңғы
Гүргә кергәндә,
Булырға тырыш
Иманлы хәлдә.
Раббың уятыр,
Үлдем, тигәндә.
Сабыр ит, бәндә!
Сабыр ит, бәндә!

* * *

Мин бары тик
Бер сүп кенә:
Туған инде!
Нимә туплап
Ахирәткә
Узам инде?!

Мин бары тик
Бер бисара
Шиғыр язған:
Зекер зә юк.
Фекер зә юк —
Күңел азған...

Көрткә сумды кала

Аллаһу Тәғәлә фәрештәләренәң
иҫәбе-һаны юк. Бер тамсы һыузы
ергә тиклем бер фәрештә озатып
төшә. Был уның вазифаһы. Артабан
ул кире һауаға күтәрелә. Кар
яуғанда иһә кар бөртөктәрен озатып
төшкән фәрештәләр ерзә тороп
кала. Шуның өсөн карзың бәрәкәте
зурырак. Кар яуғанда Аллаһу
Сүбхәнә үә Тәғәлә бәндәләренә тағы
ла нығырак рәхимле була. Шуға
күрә рәхмәтле була белергә кәрәк.
Кызғаньска каршы, кешеләр
рәхмәтле түгел.

*Солтан әүлиә, Нәкибәндиә тәриқәте
шәйехе Мөхәммәт (Мехмәт)
Әдил Хаккани сөхбәтенән*

Көрткә сумды кала. Ир-егеттәр
Кар көрәргә сыкты, түзмәне.
Кемдер мәзәк һөйләп албырғаны,
Кемдер иһә ғәйеп эзләне.

Интернетка теззе юк-бар хәбәр,
Кемдер көйөп, кемдер һөйөнөп.
Ә бит күктән доға яузы шулай
Һәм бәрәкәт яузы өйөлөп.

Талашканда шулай әзәми зат,
Бер-береһенә утлы куз атып,
Һәр бер кар бөртөгөн ергә тиклем
Фәрештәләр төштө озатып!

Тик күрмәне халык. Боронғолок
Һәм киләсәк бында күреште.
Белһәң ине, фәрештәләр менән
Урал һырттарына ни төштө?!

Халкыбыздың якты киләсәктә
Йәшәүзәрен көсәп бар булып,
Иман ямғырзарын теләгәйнек,
Яузы микән әллә кар булып?!

Ак нур булып, ак фатиха булып,
Яузы бит ул безҙең көткәндәр,
Тойзо уны якты күңел менән
Шул ак карзан атлап үткәндәр...

Доға кылды берәү! Кем һүгенде,
Кем гәзиткә теззе үстәрен.
Көрткә сумды кала. Фәрештәләр
Камап алды ерем өстәрен...

30.03.2017

* * *

Намазлык ишеме, алдымда
Ак кагыз.
Нахактан, ялфандан
Йәнемде һаклагыз!
Кыш яңы башлана,
Һағындым яз айын.
Күңелде иретер
Доғалар язайым.
Ышанам: ак бәхет
Йылмайыр миңә бер
(Кыш яңы башлана —
Өшөтә ниңәлер...)!
Кәфенгә окшаған:
Ер өстө — ак кагыз.
Язаһы йырым күп,
Йәнемде һаклагыз!

Ауыр һүз әйтһәм...

Әллә акыл кермәгәнме,
Нығынмағанмы быуын?!
Эй, күтәрә белмәйем шул
Һүззәрзең ауырлығын.
Өһһөз калам. Ә күңелдә
Яралар әрнеп һызлай:
Ауыр һүз әйтһәм кешегә,
Йөрәгем ярылырзай.

Бөжәктәр тураһында

Оло юлда машиналар,
Гүйә, бөжәк.
Көнө-төнө бер туктауһыз
Тора гөжләп.

Юл аша ла сығам тимә,
Ағым көслө.
Ябай түгел был бөжәктәр —
Үлемесле.

...Ерзә бәғзе кешеләр зә
Бөжәк һымак.
Кайһы һине ысын саға,
Кайһы уйнап.

Кызык өсөн! Бар бит кеше
Кара эсле.
Ундайзарзың ағыуы ла
Үлемесле...

25.04.2002

Кешегә карап рәниемә!

Кешегә карап рәниемә,
Кеше бит ул һин түгел.
Һәр кемдең үз манараһы:
Башка уй, башка күңел.

Кешегә карап рәниемә,
Урманға барып түгел:
Йөрәгеңә кара ятмас,
Йәнеңә булыр еңел.

Кешегә карап рәниемә,
Кара уйзарзан төңөл,
Был донъя бит фани ғына,
Был донъя ысын түгел!

Килен булып әйткәнем

Абынһам да, һөрөнһәм дә,
Килермен ипкә.
Мин үз балаң булмаһам да,
Тибәрмә ситкә.

Ризалыктарыңдан язһам,
Һүнер өйзә йәм.
Ғәйептәрем булһа, кисер,
Рәниемә, кәйнәм!

Күңелемдең тулған сағы:
Мин шундай илак!
Ярат әле берзе генә
Әсәйем һымак!
Әсәйем һымак...

Көртмәле

Шул хәтлем бейеккә менеп
Үсмәһәңсе, көртмәле!
Бикәстәрзән калдыниһәң —
Эй телдәре төртмәле.

Кайһылай за күп һин быйыл —
Һауып кына үтмәле.
Күнәктәрәм тулды инде,
Тик серзәрәм бөтмәне.

Күңелем дә тулған миһәң,
Илар, тиһәп көтмә (ә)ле,
Яңғыратып йыр йырлармын
Үзәктәргә үтмәле.

Ә төртмә тел бикәстәрәм:
«Ауһар еңгә!» — тиһәңдәр,
Еңгә хәлен, еңгә булмай,
Улар кайзан белһәңдәр?!

1993

Семафор

Дуслаштык та, буғай, һинәң менән,
Таныштык та инде якшылап,
Бер үк ерзә бер үк поездарзы
Озатып һәм тағы каршылап.

Бер үк ерзә бер үк поездарзы
Бер без генә түгел көткәндәр,
Яман һүззән, имеш-мимештәрзән
Колактарың тоноп бөткәндәр...

Ә шулай за көлөп торһаң да һин,
Түземлеген йыйып, бирмәй һыр,
Күзкәйзәрең кызыл: йәрең киткәс,
Һин дә илайһыңмы, семафор?!

1993

Иҫән-һау йөрө!

Кайза ғына йөрөһең дә,
Иҫән-һау йөрө!
Кемдеңдер бит Ер йөзөндә
Һин берзән-бере.
Кемдеңдер фәзиз атаһы,
Кемдеңдер улы,
Һине көткән катындың да
Уң булһын юлы!
Доға кылам. Рухым һиңә
Түгел ете-ят,
Миңә түгел,
Миңә түгел,
Илгә кире кайт!
Үзем өсөн һорамайым:
Иҫән-һау йөрө!
Илемдең бит, халкымдың бит
Һин — берзән-бере!!!

Эштәрәм булғанға...

Йәшәргә ярамай
Күз йәшкә төйөлөп,
Юк-барға бошоноп,
Юк-барға көйөнөп.
Кешене юк итә,
Терелтә бер караш,
Мин һезгә йылмаям
Күз йәше аралаш.
Мин һезгә йылмаям,
Күңелем тулғанға.
Дәрт итәм йәшәргә
Эштәрәм булғанға.
Эштәрәм китәләр
Өйөлөп-өйөлөп,
Шул эштәр булғанға
Йәшәйем һөйөнөп!

Кояшым бар!

Күктә илай, йәшен һылай
Кап-кара болот,
Гүйә, күңелем сыуағын
Алмаксы йолоп.
Йөрәгемдә кояшым бар:
Нуры яп-якты,
Болоттарзы бар тип белмәй,
Нурлай ян-якты.

Кешеләрем! Мин бит һезгә
Бәхет теләйем,
Йөрәгемдәге кояшым
Һезгә тәғәйен!
Күктәге кара болоттай
Булмағыз бойок,
Йәшәгез һез йөрәгемдең
Йылыһын тойоп!

* * *

Асыл ирзең күңелендә
Эйәрле-йүгәнле ат булыр,
Уға төрлө каршылыктар,
Ығы-зығы ят булыр.

Асыл ирзең йөрәгендә
Ут яныр ялкын булып,
Тәү карашка ғына үзе
Күренер һалкын булып.

Асыл ирзең эргәһендә
Катын-кыз тыйнак булып,
Холок-фигеле — тотанаклы,
Хистәре йыйнак булып.

Асыл ирзең акылына
Атһакалдар таң калыр.
Асыл ирзән йөрөгән ерзә
Батыр тигән дан калыр!

* * *

Икмәк һалған катын-кыззың
Өйөндә ырыс була,
Камыр басмас катындарзың
Йөззәре кырыс була.

Икмәк телер ирзәр барза
Өй эсе нурлы була,
Яман иргә юлыккандың
Маңлайы һырлы була.

Бәрәкәтле йортта ғына
Икмәк күпереп уңа,
Хужаларзы, икмәгенең
Йөзөнә карап, һына.

Буй еткерзе инде улым...

Алдымда ғына ултырған
Малайым муйыл күзле,
Кем уйлаһын, йылдар үткәс
Булыр мин ауыр һүзле.
Косакта ғына тирбәткән,
Сабийым — колонсағым,
Күңеле бөгөн һизә микән
Хәлемдең кыйын сағын?
Буй еткерзе инде улым,
Дәү генә шул, дәү генә!
Ләкин һаман йөрәгемдә
Сәңгелдәге бәүелә...

2016

Мизгелдәр

Минуттарын һанай-һанай
(Көндөрә лә озон калай!),
Йәштәр көтә төн булғанын.

Шомланып һәм хафаланып,
Йоклай алмай яфаланып,
Карттар көтә көн тыуғанын.

Урта йәштә игез һымак —
Көн дә,
Төн дә тигез һымак.

1993

Һеңлемә

Көзгө сыуак. Күрекһез зә булған
Миләштәр зә инде кызарзы.
Күз теймәһен, тиеп, карап калам
Миләш кеүек еткән кыззарзы.

Алһу йөззәреңә төс кенә бит,
Якут муйынсақты так, һеңлем,
Һинең кеүек мин дә матур инем,
Тик кызылдан күптән төңөлдөм.

Күз кыззырыр миләш булмам хәзәр,
Кып-кызылдан хатта кейенһәм.

Суклы тэлгәштәрзең быйыл тағы
Кызарыуын күреп һөйөнәм.

Апайыңа шул да шатлык бөгөн
(Торған һайын ғүмер бәслерәк!).
Урам йәме булып атла, һеңдем,
Һин бит минән күпкә йәшерәк...

2001

Апай булғас...

Назлы ғына кыз бала
Бигерәк етез кузғала!
Йөрәгемә куз һала,
Кайһы вақыт тоз һала,
Кайһы вақыт боз һала...
Ә мин һөйөп карап калам
Яндарымдан узһа ла.

Бикәсте озатканда

«Һөйгән һөйгәненә бара,
Һөйгән һөйгәнен ала...»
Йөрәктәргә кан һаузырып,
Өйзән китә кыз бала.

Юк, көсләшеп алманығыз,
Алдығыз һорап жына.

Инде өйгә кайтһа ла ул
Булыр тик кунак кына.

Йөндәй гәзиз күреп үзен
Аяп үстөргән бала,
Таянышыз, сит-ят ерзә
Яңғызы тороп кала!

Үстөрзек шул һөйөп кенә,
Сәсен икенән үреп,
Һез зә уны яратығыз
Үз балағыззай күреп!

Ышанысы — оло һөйөү
Һүнмәһен, һүрелмәһен,
Һеззең якта кызыбыззың
Күз йәше түгелмәһен!

Һеззең якта кызыбыззың
Бер шатлығы биш булһын,
Беззең өсөн — зур кыуаныс,
Һеззең өсөн иш булһын!

июль, 2002

Теләк

Береgez — тупһа,
Береgez — баcкыс.
Береgez — йозак,
Береgez — аскыс.

Береgez — тәзрә,
Береgez — ишек.
Береgez — пәрзә,
Береgez — бишек,
Береgez — усақ,
Береgez — утын,
Һүндермәgez
Һөйөү утын!
Бәхет һезгә
Күпләп килһен:
Күктән килһен,
Ерзән килһен,
Балаларзан,
Ирзән килһен,
Көтөлмәгән
Ерзән килһен!

Козалар, козағыйзар

Рәхмәт якты йөзөгөзгә,
Бик тәмле булды һыйзар,
Табын күрке һеззең менән,
Козалар, козағыйзар!

Уртақ бөгөн беззең байрам
Һәм уртақ беззең уйзар,
Гелән бер һүзле булайық,
Козалар, козағыйзар!

Туғанлык ебен нығытып,
Ялғанһын туйға туйзар,
Тағы осрашырға язһын,
Козалар, козағыйзар!

* * *

Без икәүгә сүп өйәләр —
Йыйылғандыр сүмәлә,
Тазарыныр өсөн хатта
Ярзам итмәс өмә лә.
Ә бит донъя шундай фани!
Күпме генә түбәлә,
Тигезләй ул барыһын да
Кара ергә күмә лә...
Без икәүгә сүп өйәләр,
Тазарыныу — мең бәлә.
Турайығыз, калкығыз, тип,
Минең кеүек балкығыз, тип,
Кояш келә түбәлә...

Йокоһозлок

Сума алмай ызаланам
Караңғылык косағына,
Күз алдымда — ап-ак карзар
Оса ғына, оса ғына.
Йокоһозлок эленеп тора
Керпегемдең остарында.

Маңлайымда — күрәсәгем,
Язмыш юлы — устарымда.
Барын барлап, парлап ятам,
Ап-ак карзар оса ғына!
Минең дә бит осаһым бар
Был донъяның усағынан
Мәңгелектең косағына...
Кемүзарзан елә карзар,
Әйтерһең дә, үткән көндәр.
Көндәй елеп йылдар үтә,
Үтмәй ләкин озон төндәр.
Әлдә йәмләп шул төндәрҙе
Ап-ак карзар оса ғына.
Улар сәләм алып килә
Мәңгелектең косағынан
Безҙең тормош усағына...

2000

Шиғырһыз төн

Өркөтөп тә һандуғасты,
Ярһытып төн бишеген,
Эңер төшһә, олой башлай
Бәйле эте күршенең.
Үзәктәргә үтеп шыңшый,
Тик түҙһен генә колак!
Колак нимә! Һандуғастар
Кушылып олар һымак.

Эт күңелен аңлайым да
(Ул иреkkә туймаған!),
Һуң бит мине, көсөк һымак,
Бер кем бәйләп куймаған...
Мин — иректә! Тик күңелем,
Әйтерһең дә, кыу ағас,
Инде бөзрә талдарыма
Пар һандуғас кунмағас,
Канһыраған йөрәк кеүек,
Һызылып та ата таң...
Илһам кошон осорғанға
Олой язып ултырам!

Төнгө кунак

Ялтыр лампа яктыһында
Баш осомда, түбәләге
Әллә бейей, әллә оса
Яңғыз шайтан күбәләге.

Эй, бахыр йән! Кайғынанмы,
Шатлыктанмы тулап-тулай.
Ә ут һүнһә, караңғылык
Төшөр козғон канатылай.

Төн — ул канун. Бөтөнләйгә
Котолорға юк шул сара.
Караңғынан әлегә тик
Түшәмдәге ут коткара.

Ос, ос әйзә! Яззыртмайым
Һуңғы өмөт — янған уттан.
Һин дә мине коткарзың бит
Йән өшөткөс яңғызлыктан...

2001

Төнгө күбәләк

Тәз(е)рәмә һуғылды бер
Күбәләк.
Мин һораным: «Һиңә төңдә
Ни кәрәк?»

Урамда төн. Аңлашылмай
Осоуың.
Низәр көсәп, тәз(е)рәмде
Косоуың?»

Талпынды ла, яһаны ла
Түңәрәк,
Яуап бирзе миңә төнгө
Күбәләк:

«Урамда төн. Котолоузар
Юк унан,
Ә мин бары яктылыкка
Ынтылам.

Куркма минән. Бер нием юк
Өркөрлөк.

Мин — күбәләк. Ғүмер юлым
Бер көнлөк.

Сәйерме ни утка карай
Осоуым?
Шулай баһам йөрәгемдең
Боһоуын».

Эй күбәләк, өркөттөң шул,
Өркөттөң.
Юк шул миндә йөрәктәре
Бөркөттөң.

Ташлаһа ла язмыш бик йыш
Түбәләп.
Өһһөз түзәм. Мин — бер көнлөк
Күбәләк.

Төн һәм мәкер... Котолоузар
Юк уһан,
Ә мин бары яктылыкка
Ынтылам.

Мин йыр язып баһам йөрәк
Боһоуын
Һәм был миһең утка карай
Осоуым.

Тәз(е)рәмә һуғылды бер күбәләк...

* * *

Кыр каззары, тағы кайттығызмы
Йырға сорнар өсөн донъямды?
Һез кайткансы йәнем, им тапмайса,
Мең өшөнө инде, мең янды.
Һез кайткансы сак-сак түззем бына
(Мин йырһызык менән ауырыйым!)
Осор өсөн канат һорамайым,
Калдырығыз илһам каурыйын!
Һезең кеүек мин дә ашығам бит,
Вақыт үлсәмдәре, ай, тығыз.
Тауыш бирмәй генә узаһығыз,
Әллә быйыл йырһыз кайттығыз?
Кыр каззары!
Юғалмағыз күззән,
Калдырығыз илһам каурыйын!
Һез кайткансы сак-сак түззем бына,
Мин йырһызык менән ауырыйым.

Куркам

Хәлһез генә көзгә инәм,
Көсө бөткән күс һымак.
Алтын кәрәзгә кызығып,
Йәнемде талай һурнак.

Нисек кенә кышлар быйыл
Затлы умарта-кумтам?
Бал корто балһыз калғандай,
Йырһыз калыузан куркам.

Яз башы

Кыш та ялкытты,
Йәйгә лә йырак.
Төҗһөз киноны
Караған һымак,
Мин ергә бағам:
Офокка саклы
Бөгә тирә-йүн
Каралы-аклы,
Каралы-аклы.

Ә мин һағындым
Зәңгәр һауаны,
Хыял төҗһөндә
Күктен дауамы.
Өмөтөм — йәшел,
Һағышым — һары,
Етер ине лә
Миңә шул бары.

Теләһән, үкһе,
Теләһән, һызыл,
Юк әле йәшел,
Юк әле кызыл.
Йырһыз талсыккан
Йәнемә саклы,
Бөгә тарафым
Каралы-аклы,
Каралы-аклы...

Мин уртала

Өҫтә кояш,
Өҫтә һый-аш,
Нурлы тәхет,
Ләкин һинһез
Ниңә кәрәк
Миңә бәхет?

Аҫта упкын,
Аҫта ут-һын,
Ғинең һының.
Дөрләй утта
Минең ижад
Кауырһыным...

Үрләйем мин,
Дөрләйем мин
Ғәм тукталам:
Аҫта түгел,
Өҫтә түгел,
Кап уртала...

Атым туғарылды

Атым туғарылды. Инде шулай
Сығыр микән миңә яманатым?!
Ғинең яйға юрта алмайым тип,
Ауызлығын өзөп касты атым.

Өмөттәрзең иң-иң яктыларын
Тейәгәйнем мин дә — үзе бер йөк.
Юл сатында калған буш арбаға
Карап тороузары — тере көйөк.
Әле йәйәү генә юртак эзләп,
Йүгән тотоп китеп барыузарым.
Һүнгән өмөттәрзе барлай торғас,
Үзәгемә үтте арыузарым.
Әзәм хурлығына калмаһамсы
(Камыт һынған, атым туғарылған)!
Канаттарың булһа, йүгәнлә, тип,
Акбузатым көлә юғарынан...

Мин — йөк аты

Үз хәлемде үзем беләм —
Бәйгеләргә әйзәмәгез.
Ялдарыма кушып үреп,
Ал таһмалар бәйләмәгез.
Сығырымдан сығармағыз,
Юртып киләм күндәм генә.
Узыш түгел, донъя йөгө
Төшкән минең иңдәрәмә.
Йөк атына мөһим түгел
Алға сығыу, артта калыу,
Мөһим барлык йөктәрәмде
Һөрлөкмәйсә тарта алыу.
Ә сабышка әйзәмәгез,
Ундай даным таралмаған.
Мин — йөк аты, мин, дуһтарым,
Бәйге өсөн яралмаған!

Тышаулы толпар

Кәртә эсендә бер толпар тора.
Карау шәптер, ахыры — төйөрөм.
Ярһый за бит малкай, нимә кылһын —
Юғалткан ул үзенәң өйөрөн.

Аяуһыз за йәнле хужалары
Акылдарын әллә юйғандар:
Йөк атына тиңләп сабыш атын,
Аяктарын тышап куйғандар.

Якшы атты эләктерзек, тиеп,
Кыуаналыр улар табышка...
Ирек даулай толпар! Ирек кәрәк
Әзерләнер өсөн сабышка.

Их, канатһыз толпар! Мин дә күптән
Егелгәнмен инде тәртәгә.
Ярһузарым һыймай йөрәгемә,
Хыялдарым һыймай кәртәгә.

Күптән узышкан юк. Мин дә хәзер
Бәйгеләрзә килмәм иң алдан:
Аяғымды куша тышанылар
Төңөлдөрөр өсөн хыялдан.

Еңелдем мин, әммә төңөлмәнем,
Рухым һыймай сынһыр бигенә.
Был донъяла тик көсһөззәр генә
Хыялынан артка сигенә!

Йорт казы монологы

Кейек каззар! Һезең арттан
Эй талпындым, осам, тиеп,
Һезең кеүек зәңгәр күкте,
Болоттарзы косам, тиеп.

Тик мин бейек осалманым:
Канатгарым көсһөз ине.
Бер бейектән ергә төшкәс,
Донъя шундай төсһөз ине!

Күктә – ирек! Ерзә иһә
Йәшәүзәре нужа икән:
Осмаһын, тип, канат осон
Киҫеп алды хужабикәм.

Кейек каззар! Һезең кеүек
Мин дә каз бит. Тик йорт казы.
Бәхет өсөн, шатлык өсөн
Кәрәк миңә аззың-азы.

Алдан белеп торһам да мин
Хужаларзың бысақларын,
Эй килгәйне тере сақта
Болоттарзы косақлағым.

Үкһеп тамған кан таптарын
Каурыйзарым күмгәс кенә,
Мин дә күккә ашырмын бер
Үлгәс кенә! Үлгәс кенә...

* * *

Күк көмбәзе — түңкәрелгән кәсә,
Бизәк булып төшкән ак болот.
Эй көнләшеп ошо болоттарзан
Карап торам әле онотолоп.

Күл өстәре — семәрле лә көзгә,
Күзен алмай унан бер катын.
Һомайғоштор йәне. Йөзө моңһоу,
Бәреп һындырғандар канатын.

Ер өстәре — йәшел генә бәрхәт,
Нағыш булып сәскә сигелгән.
Үлеп яратһам да һине, ерем,
Хыялымдан артка сигенмәм.

Тотошлайға мине һура алмаҫ
Төпһөз күлдәй тәрән кайғылар.
Шау мәтеле юлым. Атлағанда
Аяктарым бик йыш тайғылар.

Ер күтәрер, косоағына алып,
Истән язып бер сак йығылһам.
Тик аңламаҫ мине зәңгәр күктәр
Ташлап китһә әгәр йыр-илһам.

Мин — Ер кызы. Әммә күккә ғашик.
Һауа минең тәүге Әсәйем.
Шуғалыр за ерзән — көс-дәрт алып,
Күктән илһам алып йәшәйем.

Кәләмдәштәрәмә

Безме инде бошмаç әзәм,
Безме инде кырағай,
Арабызза берзәмлек юк,
Барыбыз тырам-тырағай.
Араларза берзәмлек юк,
Ә ғүмер кысқа ғына:
Бер килеп быуа алкымдан,
Бер килеп башка һуға.
Бер-беребеззән ситләшкәс,
Кемгә арка терәйһең?..
Илашыузан ниндәй файза
Алып киткәс берәйһен...
Ғүмер уза... Вақыт тигән
Машина китеп бара,
Тырам-тырағай беззәрзең
Башына етеп бара...

2011

Ә шағирә, ил, тип яна...

*Әхирәтем, билдәле шағирә
Лариса Абдуллинаға*

Мөлкәт туплап йорттарында,
Мал туплап кураһында,
Күп шағирзәр шиғыр яза
Мөхәббәт тураһында.

Каурыйынан тама һүззәр:
Сәскә... Һөйөү... Күбәләк...
Ә шағирә: «Ил!» — тип яна,
Китһәләр зә түбәләп...
Кемдер берәү дан көсәйзәр,
Кемдер аксаһын һанай,
Ә шағирә ШИФЫР яза,
Итәген ямай-ямай.
Итәк нимә, йөрәгенә
Нисәмә ук тоҫкалған?!
Айырырмын тимә капыл
Ысын дуҫты дошмандан...
Эй башкортлок! Бөтәһенә
Күрһәтә инең кәзәр
(Һине һатқан әпкәләйзәр
Илең һатырға әзәр!)...
Һин: «Халкым!» — тип өндәшкәндә
Йөрәгең канай-канай,
Күп шағирзәр, ышыкланып,
Итәк артыңдан карай.
Аяп тормай, ук тоҫкайзәр
Аркаңдан калкан булып...
Их, яныңа баһаларсы,
Илемә калкан булып!
Халкыма калкан булып!..

* * *

*Якташым, Башкортостандың
халык шағиры Тимер Йосоповка*

Әйелеләрзең яугир узаманы,
Асыл ырыу-заты хартайзың,
Сал сәстәрең күрһәң, көймә, ағай,
Әйтмә, зинһар, әйтмә: «Картайзым!»
Икебеззә күпме оқшашлыҡ бар:
Күңел офоғобоз – бер асман.
Икебез зә шулай бер катлы без,
Икебез зә бер иш карасман.
Ил тойғоһо менән, ер тойғоһо
Кәләптәрзә беззең бер үлсәм,
Күңелебеззә бер үк әрнеү ята,
Йәнебеззе әйзәй бер үк сәм.
Дыуанымда нисә генә ауыл,
Һорамағыз, кайза харттарым?
Бисәләрзе Себер озатқандар,
Яндырғандар ауыл харттарын.
Юк ителгән һуңғы хартайзарзың
Рухын күрәм һинең төсөңдә.
Был донъяла һин йәшәргә тейеш
Үзең өсөн, улар өсөн дә!
Сал башыңды әйеп, уфтанмасы,
Әйтмә, ағай, зинһар: «Картайзым!»
Һинең кеүек ирзәр һирәк әле,
Илкәйемә һин бик кәрәк әле,
Форур йәнле минең хартайым!

Төш*

*Иске Хәлил яңы бәшмәк йыя,
Бәшмәк йыя көн гә бар ауыл.
Кунак каршыларға, озатырға,
Күстәнәскә лә бит бара ул.*

Ирек Кинйәбулатов

Мин төш күрзем бөгөн. Нимәгә лә
Юрай белмәй уны хәл бөттө,
Иске Хәлил — тыуған ауылымды
Сихырлаған кейәү егете.

Имеш, хәзер минең ауылдаштар
Башкасарак донъя көтәләр:
Шиғыр менән улар уяналар,
Шиғыр укып йоклап китәләр.

Шау шиғырзан, имеш, барса мөхит,
Шау шиғырзан, имеш, уй-ниәт,
Кемдер берәү капыл сирләп китһә,
Диагнозы уның — шиғриәт.

Иген урынына шиғыр үсә,
Тик шиғырзан тора аш-һыйзар,
Ҡылыу йәш киләндәр һыу ташымай,
Көйәнтәләп илһам ташыйзар.

* Дыуан районы Иске Хәлил ауылы кейәүе, күренекле шағир Ирек Кинйәбулатовтың 75 йәшлек юбилейы айқанлы.

Мин дә шиғыр язам икән тигән,
Тәңгәленә еткәс хыялдың,
Баш оsonда сәфәт шылтыраны!
Ни үкенес: килеп уяндым...

Бөтә Иске Хәлил бәшмәк йыя,
Бәшмәк йыуа һыуза кыз-кыркын.
Төштә түгел, өндә илһамланып
Ирек ағай укый шиғырын.

Күстәнәскә бер аз бәшмәк алып,
Кайтып китер шунан йыр тейәп,
Гүмер буйы сирле булды езнәй,
Диагнозы уның — шифриәт!

Юкһыныу

*Тукай урамында илаһи мәл —
Алтын мизгел итә тантана,
Йырлап торған Нәжми йүкәһенән
Япрак түгел, гүйә, моң тама.*

Кол-Дәүләт

Тукай урамына көз килермен —
Һинең йүкәләрең алтынланғас,
Улар һинең һәр йырыңды белә,
Ул йырзарзы тыңлап танһык канмаҫ.

Тукай урамына кыш килермен —
Һокланырмын карзың аклығына.

Йыуатырмын мин дә кошсоктарзы
Түзегез, тип, язға саклы ғына!

Тукай урамына яз килермен —
Тәбиғәттең кабатланмас мәле!
Төштәрәмә инһәң, мин һөйләрмен
Нисек унда йүкәләрҙең хәле...

Тукай урамына йәй килермен —
Сәскә естәрәнә исерергә.
Рәниеп кенә китеп барзың микән,
Өлгөрҙеңмө икән кисерергә?!

Тукай урамына гел килермен...

25.02.2001

Рәмил, Рәйес, Ғәбизулла...*

Өндә — һез юк,
Төштәрәмдә
Өндәшһәгез нимә була?!
Ғағындыра ағайзарым:
Рәмил, Рәйес, Ғәбизулла.

* Күренекле шағирҙар Рәмил Кол-Дәүләт, Рәйес Түләк, Ғәбизулла Зарипов иҫтәлегенә.

Өсөгөз зә иртә китте,
Үкһез калды улдарығыз.
Күңелемде шакып, илай
Язылмаған юлдарығыз.

Рәмил, Рәйес, Фәбизулла,
Өнөмдә – юк, төштәһегез,
Ни әйбергә тотонһам да,
Истәремә төшәһегез.

Һеззең әрнеү безгә күсте,
Ауыр икән күтәргәһез.
Һез әйтерзе әйтеп бөткәс
Килермен мин. Көтәргәһез...

Һез бит мине өйрәттегез:
– Былай язма, яз тегеләй!
Остаздарым! Һәр берегез
Булған алтын бөртөгөләй!

Ағайзарым! Яндарымда
Һез юклыктан йән һызыла:
Безгә терәү инегез һез,
Илдә берәү инегез һез,
Рәмил, Рәйес, Фәбизулла...

* * *

Әхмәр Үтәбайға

Ике алма тотоп килдең:
«Әйзә, алма ашайык!»
Иңгә яткан хәсрәттәрзе
Әйзә(ә)ле алмашайык.

Бәләкәйе һиңә булды
Уттай кызыл алманың.
Таузай кайғы күтәрһәң дә,
Иңдәремә һалманың.

Миңә һутлы алма һондоң,
Һинең алма — әселер.
Йөрәгемә изгелегең
Орлок булып сәселер.

Күңелемде, фәрештәләй,
Курсый һинең якты һын.
Минең йөгәм ауыр түгел,
Һин күтәргәс яртыһын.

Йыуатам мин дуһтарыңды
Пар алмалар өзәһең,
Тик һин үзең ғазаптарға
Нисек кенә түзәһең?

Һағышыңды баһыр инем,
Килтереп бер уңайын.
Әйтсе, зинһар, кыйын сакта
Касан алма һонайым?!

Бесән өстө

Кәләмгәшем Айһылыу Ғарифуллинаға

Ғаумы, Айһылыукай! Беззә лә шул
Бесән өстө инде: вакыт тар.
Кыштырзап та торған бакуй булып,
Тезелешеп ята шиғырзар.

Мин дә сабынлыкта. Әрәм итеп
Булмай заһа көнөн Алланың,
Оста салғысы ла түгел инем,
Шағирә лә була алманым.

Ғин дә унда бесән сабаһыңдыр
Ирзәр менән рәттән, бирмәй һыр.
Ғәүкәшкә ни бесән генә булһын,
Кем саһна ла уға барыбер.

Без икебез — эшем эйәләре,
Ниндәй «сая», ниндәй «сос» халык
(Бөтә булған шиғри табыштарзы
Кәбән менән бергә осланык)!

Бесән мәле тик бер генә, тизәр,
Ни үкенес, калай вакыт тар:
Осланмаған кәбән рәүешендә
Тезелешеп ята шиғырзар...

Бына шулай минең хәлдәрем

*Башкортостандың атказанған
артисткаһы, Тәтешле кызы
Гөлзәмиә Ситдиковаға*

Калаға тип киткән юлсыларҙы,
Эй көнләшеп, озатып калған мәлдәр
Искә бик йыш төшә.
Тыуған ауылым,
Бына шулай хәзер минең хәлдәр...
Бына шулай хәлдәр!
Тик калала
Серле донъя,
Йым-йым иткән уттар...
Шул калаға тизерәк мине лә бер
Алып китһен ине аҡ болоттар!
Шулай хыялландым! Ихлас әйткәс,
Кабул булған инде теләгем.
Мин калаға киттем, ғүмер буйы
Һағыныр өсөн һине, төйәгем!
Һағыныр өсөн көтөү кайткандарын,
Төтөн есен, еләк тәмдәрен.
Бер нәмәгә алмаштырмаҫ инем
Ауылымдың ошо йәмдәрен.
Шулай хәзер минең хәлдәрем...
Сәхнә балкыштары һушты алмай,
Ем-ем килгән кала уттары
Кызыктырмай күптән.
Төшкә инә
Бүрәнәле
Ауыл йорттары.

Киң күңелле, шаян ауылдаштар,
Һәр һүзегез ине кинәйә.
Күпме илдәр гиззем.
Ләкин бары
Һеззең янда
Офок киңәйә.
Тик ошонда йәшлек мөхәббәтем,
Тик ошонда ысын дустарым.
Һөйгәнемдең кыйыр-кыймаç кына
Етәкләгән йылы устарын
Юкһынамын һаман.
Их, ауылым! Йәтеш тыуған яғым —
Тәтешле!
Әллә кайтып киләйемме икән
Тирә-якка һелтәп
Бар эште.
Кайтырмын да... Иске яраларзы
Мин китермен тағы кузғатып.
Ауыл осондағы калкыулыкта
Моңһоу бер кыз калыр озатып.
Бала сағым бит ул!
Калһын, әйзә!
Киткән кыззы бына йәлләнем!
Ул кыз инде хәзер
Өлкән ханым...
Һағынып йәшәй йәшлек мәдәрән!
Бына шулай минең хәлдәрәм!!!

2016

Ак тирмәләр короп йәшәнең

*Башкортостандың халык
шағиры Кәзим Аралбайзың
75 йәшлек юбилейы айканлы*

Их, күрергә ине берзе, ағай,
Ниндәй булды икән йәш мәлең?!
Өфөлә бит йәнең толка тапмай,
Ак тирмәләр короп йәшәнең.
Үзһенмәнең катлы кешеләрзе,
Йырламаның заман көйзәрен,
Һин данланың алыс бала сактың
Ак балсыклы саман өйзәрен...
Тел оһонда булды гел Таналык,
Йөрөгөңдә булды — Таңатар,
Ил тип янғас, безгә күңелле ул
Һинең менән атлау бер катар.
Гәһсәр шәмдәл эһеп әле күптәр
Бизәгәндә фатир түшәмен,
Һин бит, ағай, халкың күңеленә
Ак тирмәләр короп йәшәнең.
Сал кылғанда ауһап үскән малай —
Сәһән иткән һине Ер-әһә.
Курсалаймы икән Бәһдәһикә,
Куһлап тора микән Ерәнһә?!
Һи буһһа ла, һин өлөһлө, ағай
(Был донһьяла яһа үз шәһең!),
Башкортостан тигән изге йортта
Ак тирмәләр короп йәшәнең!

2016

Һин тораһың ғаләм уртаһында

Кәләмгәшем Салауат Әбүзәргә

Нисек Хозай һине яралткандыр
Башкаларға һис бер тиңләмәй,
Үрзәреңде йәнем тоя минең,
Үрзәреңде ақыл иңләмәй.
Һин йыһанда. Ғаләм уртаһында
Туғарылған һинең юртактар,
Ул кимәлгә безгә етеү кайза,
Уй-хыялдар әлдә уртактар!
Хыялый бер дәрүиш күренһең дә,
Алдап буламы ни Алланы?!
Ерзәгеләр нимә? Күктәр күптән
Бөйөк икәненде аңланы.
Ғаләмдәге бөтә заттар менән
Аңлашаһың һин бит йыр аша,
Бер яғыңдан фәрештәләр курсый,
Бер яғыңда ендәр талаша.
Һине Хозай бик хикмәтле иткән,
Һине Хозай сөйгән күктәргә
Һәм төшөргән ергә... Ябайлығың
Фәһем булһын өсөн күптәргә!
Затлы исем биреп әүрәтмәгән,
Данға күмеп бәҫһез итмәгән,
Шағир иткән һине! Шундай шағир –
Исемдәре телдән китмәгән!
Йөрәгеңә һинең йыһан һыя,
Был Ер шары ғына ни бары!
Һин тораһың ғаләм уртаһында –
Шундай түбән, шундай юғары...

ғинуар, 2017

Әкият һөйлә әле!

Әхмәт Сөләймәнов ағай иҫтәлегенә

Һин киткәстен әкиәтһез калдык,
Ысынбарлыҡ йәнде кайыҙлай,
Иңде терәр ирзәр китеп барғас,
Без йәшәргә тейеш кайһылай?!
Төҫһөзләнде донъям...
Әхмәт ағай!
Әкият һөйлә әле тағы бер!
Кире кайтмаһыңды беләм дә бит,
Ышанаһы килмәй барыбер...
Иҫкә алам шатлыҡ кисергәндә,
Иҫкә алам күңел туһа ла,
Әкият һөйлә әле, Әхмәт ағай,
Төштәрәмә инеп буһа ла!
Кинәйәһен үзем таныр инем,
Табыр инем төштән яуапты.
Кәбереңә ятқан ап-аҡ карҙар
Зиһенемде капыл таратты.
Һулға китһәм, алда низәр көтөр,
Тура юлды кайҙан табайым?
Үзе тере буһа, хаталарҙан
Их, курсалар ине ағайым...
Уңға китһәм, юлым уңыр микән,
Һағалармы әллә ялғандар?
Хак тормошқа күстең...
Нисек йәшәр
Әкиәттә тороп калғандар?!

2016–2017

Улар сөйөр әле бөркөттәр!

*Арзаклы шәхесебез Рәшит Шәкүрзең
80 йәшлек юбилейы айканлы*

Йәшәгәнме халык гел басылып,
Йәшәгәнме халык гел өркөп,
Әйтсе, Өршәк?! Кайза икән бөгөн
Сиреү-сиреү булған мең, меркет?!
Юк, ут төртөп бөгөн яндырмайзар,
Яндыралар хәзер ыу бөркөп.
Кайза кәүем, фәййәрлеге менән
Тирә-йүнде торған өркөтөп?!
Тарих хәтерендә калдымы ни
Айбарлыктар һеззең, мең, меркет?!
Уйзарымды бүлде бейектәрзә
Колас йәйеп оскан бер бөркөт...
Шәһит киткән ата-бабаларзың
Рухын һаклай бөркөт карашы.
Сиреү-сиреү ирзәр Себер китә,
Кайза икән уның мең башы?!
Раббым, һакла ошо кәүемдәрзә
Исемдәре булыр мең, меркет!
Ата-бабам каны тамған ергә
Тамырзарын, зинһар, нык беркет!
Ошо ерзә, ошо изге ерзә
Улар сөйөр әле бөркөттәр:
Нуғайзарға каршы торған меңдәр,
Сыңғызхандан куркмаç меркеттәр!

17.04.2017

*Оло мөхәббәттән тыуған Кеше,
Мөхәббәттән донъя яралған!*

Кот

(поэма)

Йүгереп йөрөп мин өй йыйыштырам,
Гөлдәр куям тәзрә төптәренә,
Ак ашъяулык йәйәм өстәлемә,
Матур күддәк кейәм өстәрәмә.

Өйөм бола кеүек. Котһоз өйөм,
Булмаһа ла һис буш торғандарым:
Изәндәрзе кырып йыуып алам,
Алмаштырам тәзрә корғандарын.

Өлтөрәп тә йөрөп аш өлгөртәм.
Икмәк бешә, ана, мейесемдә.
Беләм үзем: тырышлығым бушка,
Нур уйнамаҫ безең өй эсендә.

Сынъяһау за донъям, тик барыбер
Толка тапмаҫ хәзер минең күңел.
Өйөбөззәң кото затлы йыһаз,
Асыл балаҫ, гәлсәр шәмдәл түгел.

Донъям етеш тә бит, кызыкмағыз
Тырышып та йыйған байлығыма.

Күззәремдә бөтмәс һағыш минең,
Башкайымда — кара кайғы ғына.

Йүгереп йөрөп мин өй йыйыштырам,
Арынырға теләп ошо шомдан.
Өйөм түгел, йәнем котһоз минең,
Етеш донъям быуа алкымымдан.

Селпәрәмә килгән көзгө төслө,
Китек язмыш миндә, китек күңел.
Йортобоззо йәмләр нур киçәге
Гәлсәр шәмдәл, затлы балаç түгел.

Өйөбөззө йәмләр нур киçәге —
Ул йәнемдә утлы төйөр кеүек.
Уфтанмайса түзәм, мин уфтанһам,
Бар донъялар кара көйөр кеүек.

Касан ғына әле ер йөзөндә
Мин инем бит иң бәхетле катын.
Йәрем күззәренән мин наҙ тирзем,
Ирененән һурзым һөйөү татын.

Иң бәхетле катын! Бөгөн иһә
Күмерләнеп бөткән усақ бары.
Йәнде телә намыс бысақтары.
Тамук ише йәрем косақтары.

Берзән-берем! Үпкәм зур за һиңә,
Кайғы-хәсрәтемде, зинһар, ишет!

Өй түренә затлы шәмдәл түгел,
Элер инем бары кескәй бишек.

Шул бишеккә ак биләүгә төрөп,
Үөйөү гөлөбөззө һалыр инем,
Үәм мин ғазапланмас инем былай,
Нурлы катын булып калыр инем.

Донъябыззы йәмләр затлы йыһаз
Ул сәңгелдәк ине, беләһеңдер.
Асыл шәмдәл ниңә эләһеңдер,
Аңламайым, ниңә көләһеңдер?!

Көл, көл әйзә! Был — мин!
Йәнһез катын!
Өшөйһеңдөр, йәрем, утым юк.
Сәңгелдәкһез әйзә кояш көлмәй,
Сәңгелдәкһез әйзәң кото юк...

* * *

Тәнем һызлай миһең, йәнем һызлай,
Ни хәл генә итеп түҙермен.
Сабыйымдың ғүмерен өззәм бөгөн,
Бер гонаһһыз сабый ғүмерен.

Тәнем һызлай миһең. Бындай эшкә
Нисек барзы икән кулыкайым?
Ни тиермен хәзер, илай-илай,
Туған таптырғанда улыкайым...

Ул ғәйеплеме ни беззең мәңге
Донъя хәстәрзәре бөтмәгәнгә,
Күз йәштәрәм кайсак кипмәгәнгә,
Нимәгәлер акса етмәгәнгә?!
Ниндәй хурлык!

Ни ғәйебе уның? Ана, яңғыз
Бер мөйөшкә босқан моңһоу ғына,
Муйыл күззәренән ынйы йәштәр
Койолоп китер төслә бына-бына:

— Бер үземә күңелһез!
Атай менән икәү һез
Миңә туған алығыз:
Ике малай, ике кыз!

— Акса етмәй шул, балам.
Теләйһеңме ат алам?
Көрәген дә табырбыз,
Зур машина алырбыз!

— Юк, кәрәкмәй атығыз,
Үзегез уйнатығыз!
Нимәгә миңә көрәк,
Миңә бит туған көрәк!

Балакайым! Ниндәй һүззәр табыш,
Йыуатайым һине, эй, Хозайым.
Әкиәттәр һиңә һөйләйемме,
Әллә талғын ғына йыр һуҙайым?

Ғин бәләкәй әле. Бәлки, тиззән
Онолор барлык кайғыларың,
Ә үземде кем йыуатыр икән,
Кем генә һуң аңлар әсә зарын?

Мин дә өйзә толка табалмайым,
Таралыр за һымак зиһендәрем,
Аһ, үртәмә мине, балакайым,
Аһ, йыуатма мине, һөйгән йәрем!

Йыуатмағыз мине! Мин кәһәрле.
Үтмәс минән мәңге был төйөр.
Тураклап та алған сабийымдың
Йәне рәнийеп осоп йөрөйзәр.

Ана, күктә, ак фәрештә булып,
Осоп йөрөй йәне, танийһыңмы?..
Скальпель тоткан табиб! Ғин нисәгә
Бүлгеләнең минең сабийымды?!

Төнгө күктән ялбарыулы карай
Сабий күзе төслә йондоззар.
Гүйә, улар безгә өндәшәләр:
«Һез, кешеләр, шундай канһыззар!»

Йондоззар за, хатта йондоззар за
Йондоз түгел кеүек миңә күптән,
Әйтерһең дә, базрап күк йөзөнә
Сабийымдың каны сәсрәп киткән.

Әйтерһең дә, бар тарафым — тамук,
Котолғоһоз уттан сәсәйем.
Йән кыйыузар — оло гонаһ тиеп,
Өйрәткәйне миңә әсәйем.

* * *

Без биш бала үстек. Өй эсебез
Хәтерләтте кескәй тирмәне.
Без биш бала үстек!
Тик әсәйем
Беребеззе артык тимәне.

Гөрләп торзо беззең кескәй ожмах,
Беребезгә беребез иш ине.
Әсәйемдең кайғы-шатлығы ла
Берәү генә түгел, биш ине.

Кояш кеүек бөтә йылылығын
Өләште ул безгә тип-тигез.
Барыһына бында урын етә,
Өйөбөзгә беззең килегез!

Бала сағым йәшенеп калған өйзөң
Кояшы ла ине яғымлы,
Әллә шуға гел кояшлы итеп
Искә алам тыуған яғымды.

Беззең өйзө йәмләп торған кояш
Һин инең бит, әсәй, кәзерлем.

Ә мин иһә оятымдан бөгөн
Утка инергә лә әзермен.

Кырк дүрттә тапкан мине әсәй,
Көлгән унан күрше-күләндәр:
«Етем кала инде был сабыйың,
Үлеп-фәлән китһәң!» — тигәндәр.

Карамаған кеше һүззәренә,
Ер өстәрен япкас аҡ юрған,
Ап-аҡ кыштың саф бер иртәһендә
Әсәкәйем мине тыузырған.

Көндөз миңә қояш көлөп баккан,
Йылмайғандыр төнөн ай қыйғас.
Ә күршеләр көлгән: «Ахмак қатын
Бала тапқан, — тиеп, — қартайғас!»

Сабырлықтың үзе — әсәй йәне,
Әйтерһең дә, сағыл имәне.
Без биш бала үстек, тик әсәйем
Беребеззе артык тимәне.

Етем булманым мин. Әсәкәйем —
Әле булһа миңә нык терәк.
Кешеләрзең төртмә телдәренән
Уның назы булды көслөрәк.

Етем булманым мин. Әсәйемә
Хозайзан гел ғүмер теләнем,

Үсеп еткәс, һөйөп баға ине
Миңә барлык күрше-күләнем.

Ә бәхетем ниндәй оло ине,
Өлкән ине миңең бығаса!
Мин гонаһлы хәзер: өйөм котһоҙ,
Күңелемдән хатта йыр җаса.

Йырым җаса. Нишләһен ул миңең
Кото киткән һалкын күңелдә.
Йыр — ирекле. Миңең йәнем ише
Зар илаған тоткон түгел дә.

Йәнем — тоткон. Җасыр ине ул да,
Ташлап китер мәле етмәгән.
Әле уның күрер җайғылары,
Күрер шатлыктары бөтмәгән.

Ә мин китһәм, әсәкәйем илар,
Уға бит мин һаман балалыр.
Бишебеззең биш җайғыһын йөкмәп,
Йәшәү көсөн җайҙан алалыр?!

Барыбыз за бергә йыйылғанда
Җайтмай җалһа әгәр беребез,
Шыкһыз һымак уға өй эстәре,
Йәмһез һымак уға түребез.

Миңең дә бит өйөм бола һымак,
Аш һымак та түгел ашҗайым.

Биш кайғынан түгел, бер кайғынан
Эйелде лә түбән башкайым.

Әй кайтаһы килә бала сакка!
Мин бәләкәй уңда, мин — бала,
Кайғылар ға, шатлыктар ға уңда
Тик қояшта иреп юғала.

Барыбызға қояш тигез көлдө,
Һәм йылытты беззең тирмәне.
Без биш бала үстек, тик әсәйем
Беребеззе артык тимәне.

* * *

Был өнөммө, был төшөммө миңең?
Тирә-яғым тотош қара қан.
Арыңырға теләп артык йөктән
Ерме әллә аборт яһаған?!

Аңлауҙары қыйын — һиндәй мизгел:
Йәй зә түгел, түгел көз мәле.
Қарт әсәнең күз йәштәре кеүек,
Кибеп бөткән йылға үзәне.

Элек ғорур торған сал қаялар
Кайғынанмы төшкән ишелеп?
Буш тауҙарзы ярып мин қысқырзым,
Кайза булған, тиеп, Кешелек?

Шәрә таузар бер ни өндәшмәне,
Бары бушлык бында хакимдар.
Бер япракһыз ағас ботактары,
Әйтерһең дә, түлһез катындар.

Ә нисек һуң йәнем тере калған?
Терелеге — үзе мөгжизә.
Гонаһтарын йөкмәп индәренә
Япа-яңғыз ғына ил гизә.

Ә ниңә һуң йәнем тере калған?
Уға бында шыкһыз, һыуык та.
Ожмах ишектәре ябык уға,
Капкаларын асмай тамук та.

Ярлыкаузар һорап күккә бағам,
Ә ул бейек шундай, тып-тыныс,
Тик бушлыктан торған был донъяла
Яңғыз калыузарым куркыныс.

Нисәнсе кат инде кабатлайым:
«Кайза булған, кайза Кешелек?»
Ер тетрәне шул сак һәм дә капыл
Күк көмбәзе китте тишелеп.

Күктән, әллә ерзән, мин белмәйем,
Яңғыраны тауыш набаттай:
«Ни эшләнең, Кеше? Тукта, зинһар!
Тәбиғәт бит һине кабатлай!

Килеренде белдем һәм шуға ла
Әзер минең күптән яуабым:
Йәшәү өсөн һәр бер йән эйәһе
Калдыра бит ерзә дауамын.

Әйтмәһәң дә беләм, ниндәй уйзар
Йөрәгенде бөгөн яндыра.
Йәшәү өсөн хатта үсемлектәр
Орлоктарын һибеп калдыра.

Эй, бисара кеше! Тыңлар булһаң,
Әйтер инем шуны иң элек.
Үз әсәһе быуғас тыуыр йәнде
Нисек дауам итһен тереклек?!

Тереклектең көсө — Әсәлектә,
Әсә назы менән ул имен.
Һин ваз кистең унан, бахыр бәндә!»
Бар көсөмдә йыйып: «Юк!» — тинем.

«Бала бағыу — иң-иң изге бурыс.
Катындарзың баҫкан ул иңен.
Еңел тормош һезгә өстөнөрәк!»
Зиһенемде туплап: «Юк!» — тинем.

«Нимә етмәй ине һиңә, Кешем?
Өстөң бөтөн, үзең тук инең,
Ақтык кына балаң артыкмы һуң?
Асырғанып шул сак: «Юк!» — тинем.

«Юк!

Юк!

Юк!» — тинем мин.

Котом кайтһын,
Йәнгенәмә кайтһын иманым.
Кулдарымды киблаларға һузып,
Как бушлыкка ятып иланым.

* * *

Күпме ятканмындыр. Күзем ашам,
Ак фәрештә миңә инәлә:
«Әсәй, әсәкәйем, иламасы,
Һин илағас кыйын миңә лә!

Мин йәлләйем һине. Теге вақыт
Тормаһаң да мине һин яклап.
Ә шулай ға нисек түззең, әсәй,
Ырғытканда мине тураклап?!

Мин бит һине шундай яраткайным,
Шундай йылы ине куйының.
Низер буласағын алдан һизеп,
Яклау эзләп һиңә һыйындым.

Күпһендең шул мине, йәлләмәнең.
Иремәне йәнең, боз инең,
Ә мин һиңә бары шатлык өстәр
Зәңгәр күзле матур кыз инем.

Юк, йәлләүзән түгел, ауыртыузан
Иренеңде кысып тешләнең,
Мин тыуып та хатта өлгөрмәнем,
Нишләнең һин, әсәй, нишләнең?

Һуңғы сиккә тиклем мин ялбарзым
Иман һорап һиңә, аң һорап.
Сабый ғына йәнем күккә ашты,
Ә һин ятып калдың канһырап.

Йәнем шундук күккә ашты минең,
Әйтерһең дә, аткан ук инде.
Күпһенһең дә мине, әсәкәйем,
Үлтерергә хақың юк ине!

Һуңлап кына, әйе, һуңлап кына
Һин аңыңа килдең: юк кызың...
Өзгөләнәп шул сак һинең өсөн:
«Әсәкәйем!» — тиеп кысқырым.

Беләм, хәзер үкенәһең, әсәй,
Тик терһәкте нисек тешләйһең?
Мин тыуып та хатта өлгөрмәнем,
Нисек килә ине йәшәйһем!

Күреүзәре ауыр миңә, әсәй,
Күз йәштәре ерзе өткәнен.
Һин үзең дә күрзең, иман каша,
Ерзе ниндәй афәт көткәнен.

Ташлап китмә мине икенсе кат,
Тағы азға ғына кал бында.
Әсәйемдең гонаһтарын юй, тин
Мин хорармын Тәңре алдында.

Гонаһлымы, гонаһһызмы килеш,
Мин бит һине бары яратам!
Ризалығын бирһә олуғ Тәңре,
Кайтыр инем һиңә кабаттан...»

* * *

«Тәңрем! — тинем. —

Кайтар сабийымды!

Гонаһтарзан, зинһар, арала.

Күтәргезең кайғыларзан юкһа

Зиһендәрем минең тарала».

«Күрәһеңме, тирә-яғың бушлык! —

Яңғыраны тауыш. — Ашыкма!»

«Мин — катын-кыз, Тәңрем, һөйөүемдән

Сәскә атыр хатта ташлык та,

Тик баламды кайтар!»

«Әйткәндәрең

Иһлас һымак былай, эй, катын!

Котоң кайтыр, иманың да кайтыр,

Үтәләсәк булһа бер шартым».

«Мин үтәрмен, — тинем. — Ерем генә

Йәшеллеккә бары күмелһен!»

«Мин ышанам, — тине теге тауыш, —

Һин акылһыз катын түгелһең!

Шартым ошо, — тине, — Әсәлектән
Өстөнөрәк куйма бер низе.
Һәм онотма: кулыңдағы сабий —
Курсалауға мохтаж Ер үзе!»

* * *

Йәм-йәшел Ер минең косағымда,
Күкрәгемдә — сабий — кояшым.
Урап үтмәгезсе беззең өйзө,
Барығызға етер һый-ашым.
Куркмайынса, бер хәүефһез генә
Асығыз һез өйөм ишеген.
Күрегеҙсе: иң-иң түргә элдем
Сабыйымдың нурлы бишеген.
Йүгереп йөрөп мин өй йыйыштырам:
Тазалайым күңел бүлмәһен.
Сәңгелдәктә яткан сабийғынам
Бола сағын уның күрмәһен.
Күңелемдең моңһоу сағы булһа,
Килтерәмен тизерәк уны ипкә.
«Мин — Әсә! — тип —
Йәнем нур сәсә!» — тип,
Кояш һымак бағам
Кешелеккә!
Күңелемдең иң бәхетле мәлен
Юрайым да бары изгелеккә:
«Мин — Әсә! — тип —
Йәнем нур сәсә!» — тип,
Намыс менән бағам
Кешелеккә!

1999–2000

Әзәм үә һауа

Балсыктарзан Әзәм атабыззы
Әүәләгәс Хозай, йән өргән.
Ожмахта ла йәне толка тапмай,
Ул үз ишен эзләп йүгергән.

Кабырғанан һауа әүәләнгән,
Кайза уға еткән һылыулык?!
Ожмах баксаһынан икәүләшеп
Китһәләр зә улар кыуылып,

Әзәм атабызға көс-дәрт биргән
Тоғро мөхәббәте һауаның.
Мин калғанын һезгә һөйләмәйем,
Үзегез беләһегез дауамын...

Маймылдарзан Кеше яралмаған!
Ниндәй ақылһызык! Был — ялған!
Оло мөхәббәттән тыуған Кеше,
Мөхәббәттән донъя яралған!

Һәр беребеззә Әзәм каны аға,
Һөйөү уты дөрләй һауаның —
Һәр бер ирзә!
Һәр бер катын-кызза!
Үзегез беләһегез калғанын...

4.04.2017

Мөгжизә

Бер-беребезгә асылмаҫлык сер зә,
Бер-беребезгә — йомак,
Ике йәндең бергә кушылыуы
Бер мөгжизә һымак!

Икебеззең татлы хыялыбыз,
Уй-тойғоһо, хисе,
Бер-беребезгә аңһыз ылыктырған,
Һанһыз зарыктырған
Зур тартылыу көсө...

Икебеззең усаҡ:
Беребез — утын,
Беребез — ут һәм күмер.
Ике йәнде бергә из(е)рәтеп,
Ярала
Яңы ғүмер...

Тик икебез генә белгән сер ул,
Икебеззең йомак.
Икебеззе берәү иткән
Бала —
Бер мөгжизә һымак!

Безең усақ

Безең усақ өтөп бара ине,
Хәзер һүнөп бөтөп бара инде,
Һауаларза уйнар тик көлө...
Һөйөүебез нәк ут шикелле
Һүнөп бара. Донъя, эй, шыкһыз!
Ышык эзләйексе! Ышыкһыз,
Дымлы утын күреп косақта,
Ямғыр бейей безең усақта.

1993

Үп һин мине

Үп һин мине, үп һин, һурыш,
Түгел улай урык-һурык.
Тының менән ал һин курыш,
Бар шиктәрем калһын тороп.

Албырғатһын һинең кылык.
Калайык без назға тулып.
Мин — Ләйлә, һин Мәжнүн булып,
Үп һин мине, онотолоп.

* * *

Һин инең бит бәғеремде
Өшөтөргә әзер,

Кыуан әйзә, шатлан әйзә,
Мин һыуыткыс хәзер!

Һинең бозло карашыңдан
Һүнгәс һуңғы ялкын,
Хәзер миңә генә түгел,
Үзеңә лә һалкын.

Һин дә ямғыр булып...

Кыззырзы ла кояш иртә менән,
Һөйөү кеүек, белмәй аяузы,
Сак сабылған бесән өстәренә
Әллә ямғыр, әллә йыр яузы!

Һин дә ямғыр булып килгәйнең бит,
Ниңә генә хәзер йыракһың?!
Һин киткәстен, йәнем үрһәләнеп,
Кара көйгән бакуй һымакмын...

1993

* * *

Тәнде түгел, йәнде өшөткәнгә
Һалкынлығы һинең косақтың,
Йөрәк әрнеүзәрен баһайым тип,
Ете тәндә тороп ут яктым.

Һәм ялкынға йән йылыһын кушып,
Йылытырға булдым өй эсен, —
Аралағы һалкынлыкты тойоп,
Өшөп уянмаһын бәпесем.

* * *

Йырҙарымдан йыртык эзләмәгез,
Мин арыным инде ғәйбәттән.
Юлға сыкһам, юлым уңып тора,
Тормошом да, шөкөр, һәйбәттән.

Һөйөлөп һәм һөйөп йәшәйем мин,
Асыл ирзең назлы йәремен.
Зар илайым бары һағынғанда
Тыуған яктың күкһел әремен.

Йырҙарымдан йыртык эзләгәндәр,
Мин бәхетле һеззән йөзләтә!
Тыуған яктың әремдәре генә
Төштәрәмә инеп йөзәтә...

1998

Һизәм...

Уян, уян, уян!
Балкып торһон ояң;
Бөгөн таңдан тороп,
Тәмле коймак қоям,
Қайтырыңды тоям!..

Ятлап торһон изән,
Ашка корот изәм,
Тик һорама, зинһар,
Бойокһоң тип, низән?
Китереңде һизәм...

26.08.11

Төймә

Юғалтмаһын төймәһен, тип,
Яттар кулы теймәһен, тип,
Күлдәгеңә төймә тағам,
Өһһөз генә һиңә бағам.

Юл әйберең әзер күптән
Иламайым хәзерүктән.
Юғалтмаһын төймәһен, тип,
Сит-яттарзы һөймәһен, тип,
Төймә тағам...

Ете йән

Катын-кыззың йәне етәү.

Халык әйтеме

Йәнем миңең бөтөн түгел,
Киҫкеләнгән етегә,
Ете йәнем ете якта
Берегә алмай интегә.

Ете төслө йәйфор булып
Шатлығым балкый өстә.
Башымды түбән эйзергән
Кайғым да ете төстә.

Йәндәй күргән йәнем дә бит
Әйләнде ете-ятка.
Бер бөтөн генә бәхетем
Бүленде ете якка.

Ете якта ете өлөш —
Ялғай алмай интегәм,
Иңрәй-иңрәй, күккә ашкан
Минең йән ул — Етегән!

Һин һәм мин

Бөркөткә бит моңһоу кәкүк
Пар түгел.
Минең зарым һинең өсөн
Зар түгел.

Һин — кыйғыр кош, зәңгәр күктә
Саңкыған.
Мин — бисара, һағыштарзан
Шаңкыған.

Кемгә бәхет, ә кемгәлер
Дан етмәй,
Нисек бергә йәшәйбеззәр —
Аң етмәй...

Битәрләмә

Битәрләмә...
Йәнем әрней
Гүззәремә ышанмаһаң,
Шикләнеп һәм икеләнеп,
Һөйөүемде тышаулаһаң.

Битәрләмә —
Яндарыңа, эй, һағынып кайтканымда,
Күззәреңә һөйөү тулы
Күззәр менән бакканымда,
Косағыңа ал һин!

Әммә
Хистәремде бөтәрләмә.
Йәме?!.

Көлгә калғас...

Кара көйгән катынмын мин:
Рәһнетелгән, ташланғанмын.
Көлгә калғас, юк әлегә
Яңы тормош башлағаным.

...Ә һин башла!
Тик һөйгәнең
Һине бер зә ташламаһын,
Ә ташлаһа, һип яраңа
Минең көлдөң ашламаһын!

* * *

Котороп та яуған был ямғырзан
Тәкәттәрем инде калманы.
Хәзер минең күлдәккенәм түгел,
Йәнкәйзәрем нығып алмалы.

Сабырлыктар һорап күккә бағам,
Ләкин ямғыр һис тә тартынмай,
Түгеләп тә илай, рәһиәүенән
Айыр сиккә еткән катындай.

Түзсе, йәнем! Барыһы ла була:
Бергә-бергә шулай көн күргәс.
Туктар әле ямғыр, азған Ерзең
Гонаһтарын йыуып бөтөргәс...

* * *

Р-гә

Ауыр һүззе, һинең ауыр һүззе
Өһһөз генә киләм күтәрәп.
Дуһтар илар, доһман кыуаныр, тим,
Яңылыһтан куйһам түңкәрәп.

Өһтөнләктө кемгә бирер Тәңре —
Һиндә — ғәйрәт, миндә — сабырлык:
Йән өһөткөс һүззәр иһетеп тә,
Йән иретер һүззәр табырлык.

Күптән һинең менән һөйләшкән юк,
Ултыр әле, ултыр каршыма.
Һуңғы араларза йәнем өшөй,
Төрлө уйзар килә башыма.

Бергә-бергә күпме юлдар үттек,
Улдар бүләк иттем, кыз таптым.
Ғәфү итә-итә арып бөткән
Яраларзы бөгөн кузғаттың.

Бер-беребезгә терәк булдык микән
Икәүләшеп донъя көткәндә?!
Бәхетле лә, бәхетһез зә мәлдәр
Барыһы ла калыр үткәндә...

Хәл итергә һиңә. Мин бит бисә!
Башың эймә! Әйт һин ир һүзен!
Өндәшмәйһең... Эстән уйлайһыңдыр:
«Һин һәр вақыт түззең! Түзерһең!»

Мин һәр вақыт түззем. Инде хәзер
Бисә һүзен тыңла, булмаһа:
Ғәфү ит һин мине, һаз күрмәһең,
Ғәфү ит һин, ашым һуңлаһа...

Ғәфү ит һин, сабырлығым менән
Бәхетеңә әгәр куйһам бик.
Кисермәһәм, бәлки, китер иһең,
Кисергәнем өсөн ғәфү ит!..

* * *

Албырғатмай, һәүетемсә генә
Үтеп бара бына июль дә.
Һинһез йәйзең һис бер йәмдәре юк;
Йыр ға тыумай хатта күңелдә.

Йәйзәр бойок быйыл. Яманһыулап
Башкайзарын эйгән кылғандар.
Нисек кенә сабыр итә икән
Ғүмерлеккә йәрһез калғандар?!

Көйәнтәләр һалып һыузан кайтам,
Инейәр һыуы — ағын, Әй түгел!
Кайтырыңды көтөп күззәр талды,
Һин булмағас, йәй зә йәй түгел...

11.07.08

Йәлләмәгез!

Бәхетһез, тип, йәлләмәгез,
Булһа ла моңһоу сағым.
Күңелем китек булһа ла,
Түңәрәк минең табын.
Йәлләмәгез! Һезгә карап,
Көлөп торам ай һымак.
Миңә калһа, ғүмер юлым
Шатлыкка ла бай һымак:
Сит қояшка қызыкмайым,
Төнөм түгел ят айлы.

Бәхетһез, тип, кәмһетмәгез —
Балаларым атайлы!
Балаларым атайлы!

2000

Мин – бәхетле?!

«Бәхетләме?» — тизәр миңә,
Яуап бирәм:
«Уңдым инде!»
Ә бит һалкын карашыңдан
Туңдым инде!
Туңдым инде...
Йылы һүзең ишетмәгәс,
Тамсы булып
Тулдым инде,
Һалкын карзы тишеп сыккан
Умырзая
Булдым инде...

Ярлыканым

Ярлыканым...
Көсөм етте ярлыкарға!
Исеменде йәнә язым
Ап-ак карға.
Исеменә
Яуыр күктән мең бизәктәр,

Ғырып алып һине тағы
Елбәзәктәр.
Яуһын карзар!
Күңелдең нәк тиле мәле:
Кисерзем мин, тик йөрәгем
Иремәне...

* * *

Яз һулышын тойоп мәллә
Йөрәгем тибә леп-леп,
Кыштың ап-ак еләне лә
Бөттө инде тишелеп.

«Көнөм бөттө!» — тиеп әрнеп,
Өндәшәлер карға кар.
Яз килгәнгә кыуанышып,
Оса кара карғалар.

Озақ түзмәс, сигенер кыш —
Яз бит шундай мөләйем!
Тик мин һинең эзең калған
Ак карзарзы йәлләйем.

Көзгөләге сағылыш

Яңылыш ул, яңылыш
Көзгөләге сағылыш.
Бер катын унан карай:
Моңһоу йөз, бойок сырай.

Йонсоған, төсө касқан,
Индәрен донъя баcқан,
Етмәһә, бына тиле,
Танырға итә мине!
Ул да миңә бик таныш —
Көзгөләге сағылыш.
...Тик хыялға тиң түгел!
Мин түгел ул! Мин түгел!

Мең һорау

Төңөләрзәй сағым була —
Сабыр итәм.
Сабырлыктан әллә низәр
Табыр итәм.
Янам, бешәм, кабат өрөп
Кабыр итәм.
Боз өстөндә кайнар усак
Яғыр итәм.
Күңелдәге боззар иреп
Ағыр микән?
Йөрәк һәр сак шулай әрнеп
Кағыр микән?
Китеп барһам, күземде ул
Ябыр микән?
Минең кеүек тоғро йәнде
Табыр микән?!
Сабыр итәм...

Без икебез

Без киләбез бер һукмактан
Бер-беребезгә терәү булып,
Без йәшәйбез был донъяла
Ике кеше берәү булып.
Без икебез бер бөтөн дә,
Ә, асылда, ике ярсык.
Йылдар үтеп, берзән-бер көн
Булһак әгәр карт һәм карсык,
Балаларға канат үсеп,
Кеше иткәс итәктәген,
Мине картлык көнөндә лә
Килер микән етәкләгең?

* * *

Мине күралмаған күззәр
Миңә һөзөп-һөзөп карай,
Үзәктәрзе өзөп карай,
Мине күралмаған күззәр...
Мине теләмәгән кулдар
Иңдәремә кағылалар,
Беләм, улар миңең янда
Сит берәүзе һағыналар,
Мине теләмәгән кулдар...
Миңә арналмаған төндәр,
Һыуык түшәк, еүеш мендәр.
Косағыңда мин булһам да,
Уйзаныңда — әллә кемдәр
Миңә арналмаған төндәр...

Ә өнөмдә – тап киреһе...

Төштөрөмдә – һин эргәмдә,
Ул күззәр, буй-һын!
Ирендәрең назлы итеп
Шыбырлай: «Буйһон!»

Хыялымда – һин эргәмдә,
Без икәү. Аулак.
Боззай йәнемде иретеп,
Алаһың яулап!

Ә өнөмдә – тап киреһе:
Хыянат, алдак.
Мин түшәктә япа-яңғыз,
Кулымда – балдак...

* * *

Арабызза булған хис-тойғоға
Һөйөү тигән исем куштык та
Без икебез, юк, бер бөтөн түгел,
Айырылдык ике йышлыкка.

Без икебез, гүйә, ике тулкын,
Һәр кайһыбыз низән таба йәм?!
Һинең йышлык йорт-кураға бәйле,
Минең йышлык йырға көйләнгән.

Көйрәгәндә, йәки көйләгәндә
Ижад ғазабында был йышлык,
Гин ирзәрсә сабыр ғына йәшәп,
Утын әзерләнең бер кышлык.

Усал елдәр шуға куркытманы,
Көн иткәстен һинең ышыкта.
Һинең дә бит йәнең үртәлгәндә
Күңелеңдә тыуған бушыкка,
Кушыла инең минең йырзарыма,
Күсенә инең минең йышыкка.

Күңелемде һиңә көйләгәйнем
(Йөрәгемдә күпме ялкын бар!),
Әммә әллә кайзан юлын табып,
Килеп тулды башка тулкындар.

Безең эфир, эй, буталды инде:
Әллә юрый, әллә яңылыш!
Ишетелмәй унда минең йырым,
Ишетелмәй һинең тын алыш...

Ни арала, әйтсе, ни арала
Гин күскәнһең бүтән йышыкка?!
Йыр илендә йәнем изрәйме һуң?!
Утын әзерләйем кышыкка...

2009

Һөйөү тәңгәленә нөктә куйзың*

Һөйөү тәңгәленә нөктә куйзың,
Ә мин куйзым һорау, өндәү, өтөр...
Әле бирелмәгән күп һорауға
Ғүмер буйы йөрәк яуап кәтәр.

Эй, бисара йөрәк, күнә алмай,
Яндарыңа гелән өндәр кеүек!
Бөгөлөп төшөр шунан өтөрзәрем
Һинһез генә үткән көндәр кеүек.

Күп нөктәләр тезеп иң һуңынан,
Күзәтермен һине ситтән тороп.
Нөктәнән һуң һызған һызығың да
Арабыззы тормаç тоташтырып.

* * *

Яз:
«Аз!» — тизер,
Аззыр, бәлки,
Китһәм, йәлке...

Йәй:
«Әй!» — тизер,
Китһәм, бейер —
Бигерәк сәйер...

* Тимур Йосопов көйө.

Көз:

«Түз!» – тизер,
Түзәм дә һуң –
Йөрәге туң...

Кыш:

«Хуш!» – тизер,
Тышта һыуык –
Торма кыуып!

Мин китмәйем...

Без хушлаштык

Язмышыңа үзең хужа,
Үзең – башлык.
Уйһыз кылған карар түгел –
Без хушлаштык...
Үсеп килгән сибәрзәр күп:
Ашык, ашык!
Миңә бәйле түгелһең бит –
Без хушлаштык.
Ғинең тулкындарзы тотмай
Минең йышлык:
Аңдай алмай, алдай алмай...
Без хушлаштык.
Ғөйөү тулы күңелемдә
Хәзер бушлык,
Инде һиңә һис дәғүәм юк –
Без хушлаштык!

* * *

Һаман да минең хәтерзә
Ак карза, көртгә
Һин язып калдырған языу:
«Хәйерле иртә!»

Нисә яззар инде талдар
Бөрөһөн тиртә.
Улар за һөйөп сәләмләй:
«Хәйерле иртә!»

Йәйге елдәр ипләп кенә
Тәзрәмде сиртһә,
Тап һинең кеүек шыбырлай:
«Хәйерле иртә!»

Тик көззәрем генә моңһоу
Карашын һирпә.
Уларға үзем өндәшәм:
«Хәйерле иртә!»

Ишетергә,
Иш итергә
Һин генә ситтә...

* * *

Кош юлынан китеп барам әле,
Һаумы, Тимерказык, Етегән!

Һезең хәлдәр нисек? Минең иһә —
Кап уртаға йәнем кителгән.

Яңғызлыктың хәкөмдәре каты —
Ярты йәнем ситкә тибелгән.
Йондоз-тиҫбе булып үкенестәр
Күк йөзөнә, гүйә, һибелгән.

Кош юлынан китеп барам әле:
Алда өмөт көтөп торғандай.
Аймылышкан язмыштарзы барлап,
Тиҫбе тарта күктә тулған Ай.

* * *

Кайһы мизгел һине азаштырзы,
Кайһы мизгел һаклай эззәрең?
Усал кыштың ап-ак биләменән
Эзләп ялккас һине күззәрем,
Яззарзалыр, тинем, ләкин яззар
Назлы түгел хәзәр, эреләр.
Әллә белеп, әллә минән көлөп,
Тел шартлатып калды бөрөләр.
Йүгерә-атлай йәйзәремә киттем,
Осратырмын, тинем, түзмәнем,
Эзләй-эзләй һинең эззәреңде,
Ғүмер үткәнән дә һизмәнем.
Көзөмдә лә юкһың. Зар-интизар
Күпме мизгел, күпме ер ашып,
Мин тапманым һине,
Берзән-берем,
Һин кайзарза калдың азашып?!

Мираж

Эй, яуапһыз һөйөү! Ниңә генә
Һуғылдың һин миңә юл ыңғай?!
Кәртә эсендәге бәйле аттай
Йөрәккәйем ярып сығынлай.

Битарафлык менән язалама,
Йөрәгеңме һинең әллә боз?
Мин һөйөүзең ни икәннен белдем:
Ғазап икән түзеп торғоһоз!

Был ғазаптан арынырмын, тимә,
Һәм йәшәрмен, тимә, бирмәй һыр:
Һөйөү — сүллек. Унда мираж эзләй
Тыныслығын юйған мосафир...

2002

Кайзаһығыз?!

Һеззең Язмыш дәфтәрендә,
Әйтегезсе, мин кем һуң:
Онотолоп калған әйбер,
Йә өзөлөп калған моң?
Осраклы бер юлаусымы
Һезгә килеп юлыккан,
Якты шәмме кыйын сакта
Йәнегеззе йылыткан
Һәм дә иреп юкка сыккан
(Әрнеүем дә шуғалыр!)...

Бәлки, Һеззең тарафтан мин
Онотолған доғалыр?
Доға?! Бәлки, дағалыр мин,
Дағалыр мин тутыккан!
Тутык даға... Кемдер уны
Юл өстөндә оноткан?!
Ни булһа ла онотолған,
Ни булһа ла кәзерһез.
Йәндәй якын күргән Кешем,
Кайзаһығыз хәзер Һез?!

2010

Көтмәгәндә

Кайзан ғына килеп сыктығыз Һез?!
Ниәтегез миңә билгегез.
Улай бик тиз генә арбай алғас,
Фәрештәме, әллә енме Һез?
Карайһығыз...
Ниңә карайһығыз
Күзегеззе алмай күземдән.
Осоп барған йәнем, гүйә, Һеззең
Керпек остарына эленгән.

Бар йәмдәрзән йәнем төңөлгәндә
Кабыззығыз йәнә бер усақ
(Күңелемдә күпме куззар янды,
Һүнгәндәре уның бихисап).

Күмерләнеп бөткән йөрәгемде
Аһ, көйзөрөр инде утығыз.
Көтмәгәндә...
Нис бер көтмәгәндә
Кайзан ғына килеп сыжтығыз?!

Һеззе күрһәм...*

Әлдә Һез бар!
Әлдә Һез бар!
Һәр һүзегез дауа һымак.
Һеззе күрһәм, өстәрәмә
Аж бәхеттәр яуа һымак!
Һез юк сакта йөрәгемдә
Асыла ла һулкый яра.
Уй етмәслек хыял кеүек
Буй етмәслек беззең ара.
Хыял күккә ашыр ине,
Хистәрәмә табам сиктәр.
Тик булһа ла араларза
Мең-мең кәртә, мең-мең биктәр,
Әллә ниңә һеззең янға
Әйләнә лә кайта уйым.
Һеззе күрһәм, шундай рәхәт!
Һеззе күрһәм, шундай кыйын...

* Урал Изелбаев көйө.

Ғашик булдым!

Йәй азағы. Әрһез һалкын елдәр
Шаярыша бала-сағалай,
Һуңғы хыял, һуңғы өмөтөмдә
Өшөтөргә әллә самалай?

Елдәр һыуык. Мин дә хафаланам:
Етеп булыр микән кышка, тип.
(Зинһар өсөн, алдан киҫәтмәгез,
Ымһыныуың бары бушка, тип!)

Хозай биргән әжер-сауаптарға
Ирешербез микән түҙһәк тә;
Йән иретер яззар кайза икән,
Өшөүҙәрәм үттә үзәккә?!

Һин эргәмдә булһаң, беләм инде,
Уҫал кыш та хатта еңелер
(Яз көсәуең көзгә инер сакта
Сәйерлектең, бәлки, сигелер?!)...

Йәй азағы. Яззар артта калған.
Алда — көззәр, кыштар һағалай!
Туңдырмағыз һуңғы хыялымды,
Ғашик булдым бала-сағалай...

(Низәр генә булып бөтөр ине
Алдарыма килһә көткәнем!)...
Хистәремде төпкә йәшерзем мин,
Тормаһындар берүк һизелеп:
Ап-ак карза кызыл миләш кеүек
Хыялдарым ята изелеп...

Йәшмә

Һинең күззәреңдең төсө инде
Өстәлемдә торған был йәшмә.
Зинһар өсөн, һин асыла күрмә —
Барыр кешем дә юк кәңәшкә.

Һинең йәнгә шундай ауаздаш ул,
Сер һакларын беләм йәшмәнең.
Мин дә йәшмә ише: нисә йылдар
Йөрәгемә һыйып йәшәнең!

Бер кемгә лә сисмәс серем булып
Шул йәшмәгә күпме йәш һеңгән...
Күззәреңдән генә укып белгән
Уй-хистәрең унда йәшенгән.

Без икебез әйтеп аңлашамаған
Күпме серзе һаклай ул йәшмә!
Зинһар өсөн, һин асыла күрмә,
Барыһын да беләм... Өндәшмә!

Мин бында!

Юлдарыңа каршы сыгкканым юк,
Эйткәнем юк һиңә: «Мин бында!»
Беззең хакта әкиәттәр тыуа,
Беззең хакта тыуа легенда.
Риүәйәттәр тыуа. Үзем хатта
Кайһы вакыт китәм ышанып,
Ни еребез менән окшаманык,
Ни еребез менән окшанык?!
Барыһы ла селпәрәмә килһен,
Кыскырайым микән: «Мин бында!»
Бигерәк серле ине был әкиәт,
Бигерәк матур ине легенда...

Буталсык

Мин бутаным барлык мизгелдәрзе:
Кышты, яззы, йәйзе, көззәрзе.
Мин бутаным вакыт арауығын,
Һәм булмышым миңең үзгәрзе.
Буталанды донъям! Мин бер булдым
Тағата алмай ошо төйөндө.
«Юғалттым!» — тиеп, берсә көйзө йәнем,
«Таптым!» — тиеп, берсә һөйөндө.
Мин буталдым. Зинһар, кағылмағыз,
Калдырығыз яңғыз бер килке!
Юғалтам да, ул минеке түгел
Һәм таптам да түгел минеке...

Буталанды барса мизгелдәрем,
Хистәрем дә бөттө буталып.
Буталанды донъям. Кемдән хәзер
Мин йәшәргә тейеш ут алып?!
Миңә генә язған оло һөйөү
Кайза ғына икән, кайза бар?!
Эзләһә лә мине, тапмаҫ инде,
Буталсык шул хәзер донъялар...

6.04.2017

Барыһы һине хәтерләтә

Барыһы һине хәтерләтә:
Шау-шыулы Өфө,
Исемендең тәү хәрефен
Йөрөткән кафе.
Барыһы һине хәтерләтә:
Ярым-ярты ай,
Рельстарынан сыға алмай
Һуңдаған трамвай.
Планетарий. Ял баксаһы.
Пар аккошло күл.
Баштарзы зыр әйләндөргән
Ғәмһез карусель.
Урамдағы дымлы асфальт,
Күктәге болот —
Барыһы һине хәтерләтә,
Тик әйтә: «Онот!»

...Йөрәгендә инде миңә
Юктыр шул урын,
Юғалайым юлдарыбыз
Киҫешмәс борон!
Һиңә мине хәтерләтһен
Бушаған перрон...

Аксаков баксаһында тыуған уйзар...

Күл өҫтөндә өс аҫкош —
Өсөһө лә матур кош.
Береһе окшаған һиңә,
Береһе окшаған миңә,
Береһе окшаған уға,
Күңелем бойок шуға...
Күл өҫтөндә өс аҫкош —
Өсөһө лә ғорур кош
(Тәбиғәттәме хата:
Ике инә, бер ата
Зиһенемде тағата).
Ата аҫкош дәрәжәле,
Урыны гел түрзәндер,
Икенсөһө — уның пары
Язмышына күнгәндер,
Өсөнсөһө зарлы кош —
Күззәре тулы һағыш,
Эй тырыша шул һағышын
Сайпылтмаҫка яңылыш.

Был күренеш бик таныш!
...Рәнийеткәндә үз парым,
Баҫып хистәр буранын,
Һез икәүләп үткән сакта
Сак эйәрмәй торамын!
Күл өҫтөндә өс аккош...

Гел көтһөн өсөн...

Умырзая сәскәләре
Өшөгән инде,
Шул сәскәләр кеүек мин дә
Күшегәм инде.
Косағыңда — рауза гөлдәр,
Һауалы, эре...
Һин кемдеңдер кәзерлеһе
Һәм берзән-бере!
Карзы тишеп сыккан сәскә —
Умырзая мин.
Зарланмайым! Был язмышты
Үзем теләнем:
Бер-берәүзе ап-ак карзар
Өркөтһөн өсөн,
Умырзаялы яззарын
Гел көтһөн өсөн!

2017

Һөйөү көсө

Һинһез калғас кына белдем
Был донъяның төсһөзлөгөн,
Тезләнергә алдарыңа
Кайза минең көсһөзлөгөм?!

Хистәр әйзәй: «Ян һин! Дөрлә!»
Акыл әйтә: «Ғыуын! Ғыуын!»
Быуынһыз за булып калған
Мәлдәремде юкһыныуым.

«Язык! Язык!» — ти шул акыл,
Тик баш бирмәй уға йөрәк.
Һөйөү, ахыры, ерзәге бар
Канундарзан өстөнөрәк...

Тик хыялда

Уйзарымда гелән бергәбез без,
Уйзарымда гелән без йәнәш,
Тик хыялда кейәү егете һин,
Ә мин яныңдағы йәш кәләш.
Хыялымда без һис картаймайбыз,
Һакланабыз гел йәш көйө без:
Һөйөү менән тулы йөрәгебез,
Бәхет менән тулы өйөбөз.

Хыялымда мин бик затлы катын:
Улым үсә һиңә окшаған!
Ә, асылда, йылы һүзең етә,
Шылтыратыр инең, бушаһаң?!

2010

* * *

Күззәреңә карай алманым мин,
Әйтә алманым һиңә бөтәһен.
Хәйерлегә булһын! Сабыр итәм,
Йырак юлға йәнә китәһең.

Хәйер, бында ла һин алыс инең,
Арабызза — мең-мең кәртәләр,
Минең сәләмем, мин уйламашың,
Таңғы еддәр һине үпһәләр.

Таңғы еддәр уятмастар һине,
Бик һак кына улар қағылыр...
Минең янда, минең йәнәшәлә
Бүтән берәү һине һағыныр.

Ул кисергән һағыныу ғазаптары
Түгел ситен миңә, түгел ят.
Белмәһәң дә минең көткәнемде,
Исән-һаузар ғына йөрөп кайт!

Көз

Әллә һине юкһыныузан
Һарғайған қала,
Көнө-төнө күз йәш түгә,
Әйтерһең, бала.
Хатта тәбиғәт сыҙамай —
Һағышы һары,
Нисек мин сабыр итәйем,
Түз, тиһең, бары?!
Нисек мин сыҙарға тейеш —
Күңелем китек,
Нисә йыл инде йәшәйем
Қайтканың көтөп!
Йөрәгем бит таштан түгел —
Миңә ни қала?!
Һине юкһыныузан хатта
Һарғайған қала...

2015

Парадокс

Һин дә минең назға мохтаж,
Минең дә таша хисем.
Без тыуғанбыз бер-беребезҙе
Бәхетле итер өсөн.
Ләкин мин кәрәк башқаға,
Һин — терәк бүтән өсөн.
Без тыуғанбыз бер-беребезҙе
Бәхетһеҙ итер өсөн.

* * *

Хистәремде гөлдәй тезеп
Үргем килде такыя,
Минең хистәр бик күп төстә —
Йөрәгемә сак һыя!
Хистәремде йәйғор итеп
Сөйгөм килде күктәргә,
Хистәремдең ете төсө
Окшар ине күптәргә!
Япрак сыңы — хистәремдә,
Тамсылары ямғырзың,
Шул хистәрзе һинән күпме
Йәшерәм, мин, каңғырзым.
Ә бит ара шундай якын,
Аралар түгел йырак,
Тик хистәрем йозакланған
Буяу кибете һымак...

2015

Мин иланым

Бөгөн кисен мин иланым,
Мин иланым һағынғанға,
Мин иланым кемдер берәү
Иңдәремә кағылғанға.
Күз йәштәрәм әсе түгел,
Күз йәштәрәм — татлы ғына!
Мин иланым бөгөн кисен
Сызай алмай шатлығыма...

Юк, алдашам! Эсе ине
Күз йәштәрем — ғазап кына!
Күтәрелеп карай алмай,
Баһып торҙом баһап кына.

Мин иланым: йылдар үткәс
Һуңлап кына һүз катканға,
Мин иланым бөгөн тағы
Бәхетемде юғалтканға!

Карашымды йәшерһәм дә,
Шатлығым бит оло ине
(Иңдәремдән һөйзө берәү —
Һөйгәнемдең кулы ине...)!

Виртуаль һөйөү

Контакттағы* битендә
Яҙғым килде: «Бөркөтөм!»
Һине күпме эзләнем мин,
Һине күпме мин көттөм...

Контакттағы битенә
Яҙғым килде: «Һағындым!
Сейәләрен өзгөм килә
Һинең тыуған яғыңдың...»

* «Бәйләнештә» сайты.

Контакттағы битеңә
Язғым килде: «Йөрәгем!»
...Үз бәхеткәйең түңәрәк,
Юктыр инде кәрәгем

(Әгәр язһам: «Һағындым!» — тип,
Язһам әгәр: «Яратам!»
Күззәреңә нисек итеп
Күренермен аҙактан?!)...

Мин түгел дә шәйләмәгән
Сәстәргә сал кунғаным!
Исеменде кире юйзым...
Бер ни язып торманым:)))

Ике һағыныу

— Өзләдем*! Өзләдем! Өзләдем!
Мин килдем яныңа — түзмәнем!
Мин һине күктәрзән күзләнем,
Мин һине ни ғүмер эзләнем!
Өзләдем... Өзләдем... Өзләдем...
— Һағындым! Һағындым! Һағындым!
Мин көттәм, гел көттәм — табылдың!
Һин күктән нур булып яғылдың,
Йәнемә йыр булып һарылдың!
Һағындым... Һағындым... Һағындым...

* Өзләдем — (төрөксә) һағындым.

* * *

Аралар бикләнде,
Юлдарым — өзәрем.
Нисек һин түзәрһең,
Нисек мин түзәрем?!

Аралар бикләнде
Ерзән дә, күктән дә.
Хак юлды тапмайса
Азашыр күп бәндә...

Мин һине табырмын!
Һукмағым икенсе.
Сәләмем еткерер
Таңғы ел — үткенсе.

Уйза һәм хыялда,
Төнөн һәм көндә лә
Доғалар юллармын
Төштә лә, өндә лә.

Юл булыр ап-асык,
Һин көслә — һизәрһең!
Мин нисек түзәйем,
Һин нисек түзәрһең...

26.11.2015

Күтәралмам...

Хозай хине миңә, мине — ниңә
Яралткандыр, бәлки, иш итеп,
Ниңә тертләйем һуң тик торғанда
Исеменде генә ишетеп?

Күпме ғазап йәнде телгеләне,
Күпме уйзар үтте был баштан,
Ниңә касам әле һөйөп баккан
Мине һағалаған караштан?!

Сөнки язык! Барыһы ла язык!
Язмыш кайсак шундай буталсык.
Күңелең ишектәрен шакымайым,
Булғанда ла
Минең өсөн генә ул асык.

Әллә кайзан хине урап узам
(Мине күрзениһәң, һин йәшен!),
Өзөлөп һөйгәндә лә күтәралмам
Башкаларзың әсе күз йәшен...

Иренемдә — еләк тәме

Тыуған ерең — шау еләклек,
Өзөп каптым еләктәрен.
Их үзеңде бер күрергә
Бар ине шул теләктәрем.

Их үзеңде бер күрергә!
Күзәтергә бары ситтән
(Иренемдә — еләк тәме,
Башка берәү үбер иртән)...

Ни эшләйһең, канундар бар:
Яраған һәм ярамаған!
Иренемдә — еләк тәме,
Ғин тәмләп тә карамаған...

2009

Йыр һәм хыял

Был талсыккан күңелемә
Булырмы ял?
Ысынбарлыкка хақым юк,
Мин — тик хыял!

Хыял булғас, йырак һинән,
Ситтә, кырза.
Ғәм һине лә йәшәтәм мин
Бары йырза.

Сөнки беләм: тирә-йүндә
Кубыр янъял,
Кушылһалар бер көн килеп
Йыр һәм хыял...

2002

Битарафлык

Күззәрәндә минең — битарафлык,
Әллә шуға күңелем өшөнө.
Асылдарың миңә аңлайышың,
Үтә күреп булмай кешене.

Күззәрәндә минең — битарафлык,
Әйзә, йәнем, мин дә җазаплан!
Был фифелгә без күнербез микән,
Үкәнербез микән азақтан?!

Бер-беребезгә шундай битараф без,
Һәм йәшерен беззең уй-ниәт,
Караштарза — әсе ысынбарлык,
Ә күңелдә йәшәй әкиәт...

Төңөлөү

Тәзрәндә тик ике күзем,
Тәзрәндә — караштарым.
Һине күргәс, ергә төштәм,
Күктәрзә азашманым.

Һөйөү көсәй буламмы мин
Бер-берәүзең йәренән?!
Айға күсерзем карашты
Тәзрәндәге тәренән.

* * *

Зинһар өсөн, инмә төштәрәмә,
Зинһар өсөн, йәнем уңалһын!
Ошо кырыс фани донъяларҙа
Һин бары тик якты хыялһың...

Буй етмәҫлек, уй етмәҫлек хыял,
Ысынбарлык әммә башкаға.
Һинең янға Айым өндәгәндә,
«Ярамай!» – тип Кояш баш каға...

Көс-хәл менән көндө үткәргәстен,
Оноторға теләп, ыҙалап,
Зинһар өсөн, төштәрәмә инмә,
Мөхәббәтең менән язалап...

Хәйер, китмә миңең төштәрәмдән,
Һәм кыйратма хыял донъяһын!
Әле миңең йәшәгеләр килә,
Татлы ғазап килә тояһым...

Бер һүз

Беләм, ул һүз бер әйтелер
Касан да булһа,
Бәлки, кара сәсебезгә
Ап-аҡ сал кунһа.

Бәлки, әйтелер ул һүззәр
Киткәс беребез,
Бер кем дә белә алмаған
Калыр серебез.

Ул һүз инде барыбер зә
Һуңлап әйтелер,
Ғүмер буйы йөрәктәрзе
Үкенес телер.

Акыл — һакта. Йөрәк яна
Уға карамай.
Ул әйтелер ине бөгөн,
Әле ярамай.

Ул әйтелер ине бөгөн
Һәм хәзер хатта,
Араларза әллә күпме
Язмыштар ята...

Кәрәкмәй!

Кәрәкмәй уттары,
Кәрәкмәй кузы ла!
Йөрәгем һызыла:
Улы бар,
Кызы ла...
Кәрәкмәй төндәре,
Кәрәкмәй кистәре,

Кемдеңдер күз йәше,
Йәшерен хистәре...
Кәрәкмәй!
Кәрәкмәй!
Мин түгел уф(ы)ры!
Мин ситтә булһам да,
Һөйөүгә тоғ(о)ро.
Мин өнһөз күтәрәм
Язмыштың өйгәнен,
Бер Хозай беләлер:
Кемдең ут көйгәнен!
Кем кемде һөйгәнен...

6.04.2017

* * *

Исеменде мин эзләйем
Кырзан,
Йырзан,
Компьютерзан.
Кабатлайым доға итеп:
Кундырмайым уға тузан...

Исеменде оноторға...
Бирһә икән Хозай ярзам!
Мин йыр итеп уны язам:
Үткән сакта ап-ак карзан.

Доға итеп кабатлайым,
Уянғас та тел осонда.

Гинән йырак булһам да мин,
Исемдәрең гел ошонда.

Йырзай матур исеменде
Оноторға етмәй көсәм!
Ниңә миңә ундай яза,
Бер кемгә лә юк та үсем?!

Ниндәйен һуң гонаһым бар,
Язаларға шулай зурзан?!
Исеменде юйып булмай
Йөрәк тигән компьютерзан...

2009

* * *

Ымһыңдырзың!!!
Их, һыңдырзың
Канатымды!
Һуңлап әйттең,
Бик һуң әйттең:
«Яратам»ды...
Албырғаттың!!!
Ах, илаттың
Көтмәгәндә.
Үтте тигән хистәр,
Ахыр(ы)һы,
Үтмәгән дә...
Ышандырзың...

(Их, каңғырзым
Онотам тип!)
Кабатла (ә)ле
Тағы берзе
«Яратам!» – тип...
Ғин кабатла
Тағы берзе,
Табып яйын!
Ымһынайым,
Албырғайым,
Ышанайым...

2017

* * *

Хат көтмәйем һинән,
Ант көтмәйем.
Ғин – бизәге матур осорзоң,
Ғөйөү тулы юддар язып һиңә,
Кобараңды әллә осорзом?!
Куркыттыммы, әллә
Өркөттөммө?!
Бер һүз генә әйттем:
«Ғел көттөм!»
Зәңгәр күктән асык устарыма
Бер каурыйы төштө
Бөркөттөң...
Отолдом шул! Онотолор ине
Күз алдымдан китмәҫ

Ауыр һын,
Кайзан ғына һиңә, кайзан ғына
Һөйөү һүзен яззы
Кауырһын...
Хат көтмәйем һинән,
Ант көтмәйем,
Хыялдарзан йәнем
Төңөлгән...
Кемдер һөйзә, ахыры, юрый ғына,
Кемдер һөйзә
Ысын күңелдән...
Хафаланма!
Юк, юк, яфаланма!
Үртәлер зә тымыр был йөрәк,
Кайзан ғына һиңә хаттар яззым?!
Йүләрмен дә инде
Бигерәк!..

2017

Хәлдәремде генә һораны...

Яндарымдан үтеп барған ыңғай,
Хәлдәремде генә һораны:
Күңелемдән акман-токман үтте,
Кубарылды хистәр бураны,
Туғарылды барса тойғоларым,
Емерелде һиллек корамы.
Йөрәк әйтте: «Йүгер каршыһына!»

Акыл әйтте: «Ул бит һуңланы!!!» –
Мөхәббәткә, гүйә, хөкөм булып
Яңғыраны һуңғы ораны.
Ысынлап та...
Бер ни булманы бит!
Хәлкәйемде генә һораны...

3.04.2017

Мең дә ике шиғыр...

Мең дә ике шиғыр язырһың!

Һөйләшеүзән

Мең дә бер кис, мең дә ике шиғыр...
Баштарымда кайнай мең-мең уй.
Ни әйтһәң дә, ышанырға торам,
Бер нимә лә әйтмә, әйтмә, куй!
Мең дә бер кис йоко алмай үткән,
Һағыштарға үткән төрөнөп.
Хыялда ла якын баралманым –
Етәкләшәп кенә йөрөнөк...
Мең дә ике шиғыр язылмаған...
Язылмас та инде, мин беләм!
Улар инде күптән әсенеүзән
Күз йәштәре булып түгелгән.
Мең-мең уйзар ғына баштан китмәй,
Мең-мең уйзар йөрөй уратып:
Өлгөрзөммө икән яратылып,
Өлгөрзөммө икән яратып?!

Һөйзөрөргә һәм дә һөйөргә лә
Мин алманым, ахыры, эшкинә:
Мең дә бер кис —
Уныһы хыял ғына!
Мең дә ике шиғыр —
Төш кенә...

5.04.2017

Күзаллаузар

Үлән өҫтөндәге
Ысык инем,
Май кояшы кеүек
Асык инем.
Бер бөтөндө бүлгән
Ярсык инем,
Ғүмер буйы көткән
Карсык инем...
Бар серзәрең һыйыр
Янсык инем...
Ғин тапканда инде
Балсык инем.
Юк, окшамай!
Зинһар,
Ысыкты тап!
Ғүмер буйы көттөм,
Китмә тапап:
Тоташырға тейеш
Ике ярсык!

Әкиәттә калһын
Карсык,
Балсык...
Ә сер һаклай белмәҫ
Теге янсык:
«Тапты!» – тигән булһын –
Үәт, мактансык!!!

6.04.2017

* * *

Яззар кышка йасин сыға:
Бөрөләрзең тулышканы!
Илерткәнгә күңелемде
Яззың йылы һулыштары,
Шаян мизгел тапмаһын, тип,
Мин кышыма йәшеренәм.
Өркәк кышым куркып каса
Үләндәрзең йәшеленән.
Мин дә касам, хистәремде
Йөрәгемә бикләй-бикләй,
Ләкин бушка: фүмер буйы
Мине яззар эзәрлекләй!

ЙӨКМӘТКЕҢЕ

Нур бөркөүсө һүззәр. *Р. Т. Бикбаев (баш һүз)* 3

*Доға кылам: «Илем! – тип, –
Минең берзән-берем!» – тип.
Ерем, телем, динем, тип,
Ерем, Телем, Динем, тип!*

Мин – башкорт, тип танышығыз...	10
Йәрем, мине ситкә алып китмә!	11
Дыуан, тифәм...	12
«Һаумы әле, һаумы, Иске Хәлил!..».	13
Ауылымда мәсет төзөлә.	14
Яр өстөндә тал ине	15
Һарыбикә	16
«Инәйемде төштә күрзем...»	16
«Ошо һүззе өзөлөп юкһыныуым...»	18
Атакайым тышта җарзар көрәй...	19
Ауылым ағайзары	20
Еңгәләргә мәзхиә.	21
Рауилә еңгәм истәлегенә.	22
Яңғыз катын	24
Атай йорто	24
Мәзинә-гөлкәйем	25
Рәфисә апайыма.	27
Дыуан бульвары.	28
Ак намазлыҡ халкым түшәһен!	29
Башкортостан.	30
Бәхетемдер, тимен...	31
Мөздәлифә доғаны	32
Булһак ине илгә без терәк!	33
Торатау дәфтәрәнән	34
Ил инәһе әйткәне.	34
Батырзарзың әйткәне.	35
Сәсәндәрзең әйткәне	36

Акһакалдар әйткәне	37
Әүлиәләр әйткәне	37
«Телһез, моңһоз мин кем инде?..»	38
Башкортлоктоң орлоктарын сәсәм	39
«Тиңләмәгез аккоштарға...»	40
Мин бит әле башкорт кызы	41
Кыуанмағыз!	42
Ағинәйзәр маршы	43
Ил өстөндә иң яманы...	43
«Илкәйемдә шундай апайзар бар...»	44
Күрешергә һуз усыңды...	45
Ултыртайык карағайзар!	46
Аманат	48
Кемегезгә нимә калдырырға?	49
Бауырзашым, тиеп...	50
Окшашлык	51
Таш-катын	52
Өнһөзлөк	54
Урам булып...	55
Ете кыз	55
Башкортлок	56
Ғақлар өсөн	57
Утайзар...	58
Кем һуң нимәне һайлай...	59
Ватаным, тип...	60
Сөйәмбикә манараһы янында	60
Глобализацияға каршы	61
Өфө етә барыһына ла...	62
«Мине, һүнгән, тимәгезсе...»	62
Ил, тием дә...	63
Инә бөркөт	64
Акымбәттән — Күсембәткә	65
«Ғылыузары күп халкымдың...»	66
Китәм, тиһең	67
«Ғызырт әле курайыңды...»	68

Базарза тыуған уйзар	70
Мәскәү бесәйенә	71
Язмышыбыз беззең бер икән	72
Йәмәлетау	73
Юлаусы	75
Курай йыры	75
Шүлгәнташга өндәшеү	76
Хәйбуллалар миңә шәл яптылар	77
Ностальгия	78
Таныр микән?	79
Кәйнә теле	80
Казбек	81
Тартылыу	82
Сак менән Сук	83
Күршеләргә	84
Германия — Юбирленген	85
«Эй замана! Асылымдан бизеп...»	86
Таузар менән	87
Китәм инде	88
Ауыл һәм кала	89
Һаумы, кала!	89
«Өфө миңә еңел бирелмәне...»	90
Өйһөзлөк...	91
Баштар һәм башкалар	92
Көзгө кала	92
Карағайзар	93
Шыршы булһам	94
«Инәкәйем йөн иләй зә...»	95
«Тел көзрәтен бирсе, Хозай, халкым өсөн...»	96
Эй, башкортом!	96
Аллаһу — Раббүл ғәләмин	97
И Рамазан — нурлы ай!	99
Йәннәтле бул, милләтем!	99
«Ер йөзөнә әлмисактан...»	100
Шул хис менән йәнем Ергә килде...	101

Доға кылам	102
«Бер-беребеззе кисерәйек...»	103
«Их, яулыкһыз йөрөйбөз шул, кыззар...»	104
Алғыш	105
Сирләгәндә	107
Ак корбан	108
Сабыр ит, бәндә!	108
«Мин бары тик...»	109
Көрткә сумды кала	110
«Намазлык ишеме, алдымда...»	112
Ауыр һүз әйтһәм.....	112
Бөжәктәр тураһында	113
Кешегә карап рәниемә!	113
Килен булып әйткәнем	114
Көртмәле	115
Семафор	115
Исән-һау йөрө!	116
Эштәрем булғанға...	117
Кояшым бар!	117
«Асыл ирзең күңелендә...»	118
«Икмәк һалған катын-кыззың...»	119
Буй еткерзе инде улым.....	119
Мизгелдәр	120
Һеңдемә	120
Апай булғас...	121
Бикәсте озатканда	121
Теләк	122
Козалар, козағыйзар	123
«Без икәүгә сүп өйәләр...»	124
Йокоһозлок	124
Шиғырһыз төн	125
Төнгө кунак	126
Төнгө күбәләк	127
«Кыр казлары, тағы кайттығызмы...»	129
Куркам	129

Яз башы	130
Мин уртала	131
Атым туғарылды	131
Мин — йөк аты	132
Тышаулы толпар	133
Йорт қазы монологы	134
«Күк көмбәзе — түңкәрелгән кәсә...»	135
Кәләмдәштәрәмә	136
Ә шағирә, ил, тип яна...	136
«Әйлеләрзең яугир узаманы...»	138
Төш	139
Юкһыныу	140
Рәмил, Рәйес, Ғәбизулла...	141
«Ике алма тотоп килдең...»	143
Бесән өштө	144
Бына шулай миңең хәлдәрем	145
Ақ тирмәләр қороп йәшәнең	147
Ғин тораһың ғаләм уртаһында	148
Әкиәт һөйлә әле!	149
Улар сөйөр әле бөркөттәр!	150

*Оло мөхәббәттән тыуған Кеше,
Мөхәббәттән донъя яралған!*

Кот (поэма)	152
Әзәм үә һауа	167
Мөғжизә	168
Беззең усақ	169
Үп һин миңе	169
«Ғин инең бит бәғеремде...»	169
Ғин дә ямғыр булып...	170
«Тәнде түгел, йәнде өшөткәнгә...»	170
«Йырзарымдан йыртық эзләмәгез...»	171
Һизәм...	171
Төймә	172

Ете йән	172
Ғин һәм мин	173
Битәрләмә	174
Көлгә калғас...	174
«Котороп та яуған был ямғырзан...»	175
«Ауыр һүззе, һинең ауыр һүззе...»	175
«Күптән һинең менән һөйләшкән юк...»	176
«Албырғатмай, һәүетемсә генә...»	177
Йәлләмәгез!	177
Мин — бәхетле?!	178
Ярлыканым	178
«Яз һулышын тойоп мәллә...»	179
Көзгөләге сағылыш	179
Мең һорау	180
Без икебез	181
«Мине күралмаған күззәр...»	181
Ә өнөмдә — тап киреһе...	182
«Арабызға булған хис-тойғоға...»	182
Һөйөү тәңгеленә нөктә куйзың	184
«Яз: "Аз!" — тизер...»	184
Без хушлаштык	185
«Ғаман да миһең хәтерзә...»	186
«Кош юлынан китеп барам әле...»	186
«Кайһы мизгел һине азаштырзы...»	187
Мираж	188
Кайзаһығыз?!	188
Көтмәгәндә	189
Һеззе күрһәм...	190
Ғашик булдым!	191
«Әйтте микән Хозай...»	192
Һеззең хақта хыял йөрөттөм	192
Йәшмә	193
Мин бында!	194
Бугалсык	194
Барыһы һине хәтерләтә	195

Аксаков баксаһында тыуған уйзар	196
Гел көтһөн өсөн... ..	197
Һөйөү көсө	198
Тик хыялда	198
«Күззәреңә карай алманым мин...»	199
Көз	200
Парадокс	200
«Хистәремде гөлдәй тезеп...»	201
Мин иланым	201
Виртуаль һөйөү	202
Ике һағыныу	203
«Аралар бикләнде...»	204
Күтәрәлмам.....	205
Иренемдә — еләк тәме	205
Йыр һәм хыял	206
Битарафлык	207
Төңөлөү	207
«Зинһар өсөн, инмә төштәремә...»	208
Бер һүз	208
Кәрәкмәй!.....	209
«Исеменде мин эзләйем...»	210
«Ымһыңдырзың!!!»	211
«Хат көтмәйем һинән...»	212
Хәлдәремде генә һораны... ..	213
Мең дә ике шиғыр... ..	214
Күзәллаузар	215
«Яззар кышка йасин сыға...»	216

В соответствии с Федеральным законом
от 29 декабря 2010 г. № 436-ФЗ 16 +
2010 йылдың 29 декабрэндәге 436-ФЗ һанлы
Федераль законға ярашлы 16 +

Литературно-художественное издание

Ханнанова Зульфия Миндибаевна

НАЗЫВАЙТЕ СЕБЯ БАШКИРОМ

Стихи, поэма

(на башкирском языке)

Әзәби-нәфис басма

Ханнанова Зөлфиә Миндебай кызы

МИН – БАШКОРТ, ТИП ТАНЫШЫҒЫЗ...

Шиғырҙар, поэма

Тышлыктың бизәлешендә
Эдуард Дилмөхәмәтовтың фотоһы файзаланылды

Мөхәррире Э. Ә. Якупова

Рәссамы һәм бизәлеш мөхәррире *А. Р. Мөхтәруллин*

Техник мөхәррире *В. Р. Абдрахманова*

Корректорлары *А. Х. Хәкимова, З. М. Камалова*

Басырға кул куйылды 29.03.2018. Форматы 70×90 1/32.
Офсет қағызы. Балтика гарнитуралы. Офсет ысулы менән
басылды. Шартлы басма таб. 8,19. Шартлы буяу отт. 8,48.
Исәп-басма таб. 7,62. Тиражы 1000 дана. Заказ 1.0069.18.

Башкортостан Республикаһының Зәйнәб Бишшева
исемендәге Башкортостан «Китап» нәшриәте
дәүләт унитар предприятиелы.
450001, Өфө, Октябрь проспекты, 2.